

BAGAT

Tovarna šivalnih strojev — Zadar vas obvešča, da je tudi v Celju odprla svojo prodajalno v Čuprijski ulici 19. Poleg šivalnih strojev ima prodajalna na zalogi tudi bogat asortiman pribora za krojenje.

CELJE, 8. JUNIJA 1967 — LETO XXI. STEV. 20. — CENA 50 PAR (50 S DIN)

tednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

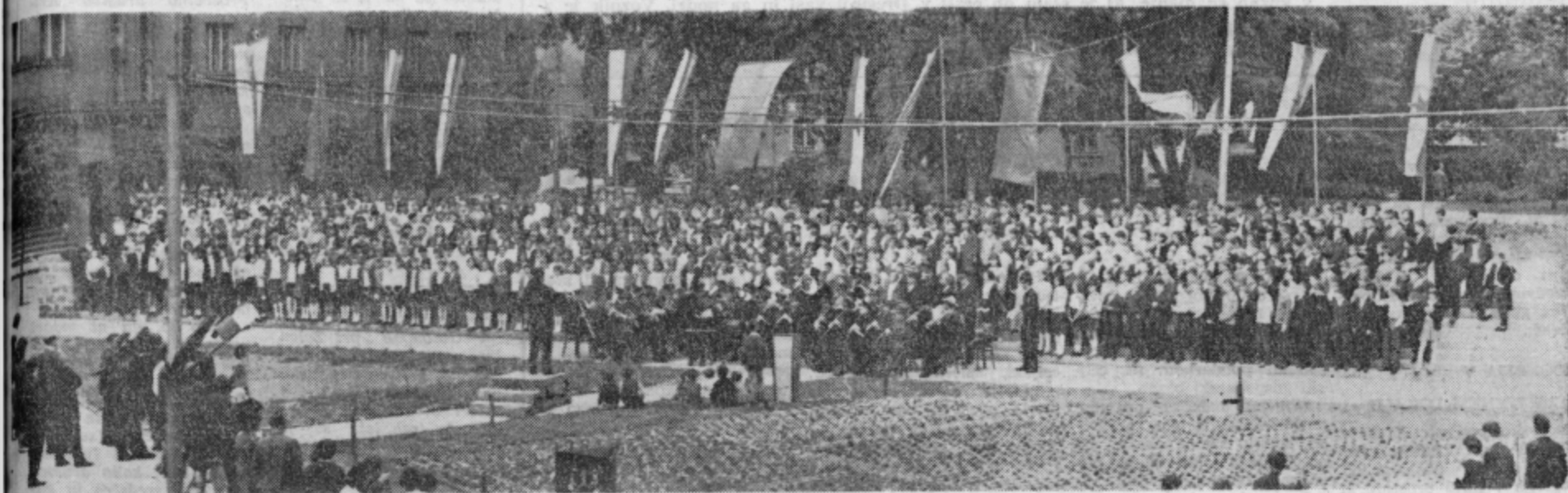
Brez praznovanja

Ljubenci so prvič po osvo. boditvi tiho obšli praznovanje krajevnega praznika. Kljub temu, da je bilo v Ljubnem doslej razgibano kulturno in športno življenje, za letošnje praznovanje krajevnega praznika niso zmogli nobene prireditve, niti programa za akademijo. Kot smo izvedeli je bilo vodstvo SZDL utrujeno od predvolilnih priprav, ostali

kulturni in prosvetni delavci pa tudi niso storili nič. Baje ni bilo denarja —ez

Srečanje zborov

V Zrečah bodo danes nastopili odrasli pevske zbori na medobčinskem srečanju, ki ga je pripravil občinski svet zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenske Koroške in Celja skupno z DPD Svoboda Zreče. Iz šestih občin se bo srečanja udeležilo kar štirinajst zborov.

Za zaključek letošnjega mladinskega pevskega festivala je pred spomenikom zmage nastopil združeni zbor 13 celjskih in okoliških osnovnih šol pod vodstvom Jožeta Koresa in Edija Gorsiča. Ob tej priložnosti je domače in tuje pevce pozdravila predsednica občinske skupščine Olga Vrabičeva in jim zaželela dobrodošlico, za njo pa je govoril predsednik prosvetno kulturnega zbora skupščine SRS Miloš Poljanšek. »Takšne in podobne prireditve pri nas in drugod v svetu,« je med drugim dejal, »dovolj zgovorno in prepričljivo prikazujejo težnje in želje mladih ljudi. Z ljubeznijo do lepote petja najbolj toplo in neposredno vplivate na lastno dozorevanje v simbol, humane in vsestranske osebnosti naših bodočih generacij.« Več o festivalu na 6. strani.

V Celju vendarle bar

- KONEC DOLGOVEZNIH RAZPRAV NOČNEGA ŽIVLJENJA V CELJU.
- V HOTELU CELEIA JE V PETEK ZVEČER OSEMDESET POVABLJENCEV (po netočnih podatkih) PRVIČ GLEDALO UMETNISKI PROGRAM NOČNEGA ZABAVISCA.
- ČE BI SI ŽELELI OGLEDATI PROGRAM VSI ODRASLI CELJANI, BI PRISLI NA VRSTO V 499 DNEH.

Z odločitvijo vodstva hotela Celeia, da bo končno uvedlo barski program, je prekan gordijski voz razpravam na vseh mogočih nivojih in relacijah o tem, kje bi bilo nočno zabavišče.

Razprav o tem, ali je v Celju potreben lokal z daljšim odpiralnim časom, z ali brez programa, je bilo veliko.

Ostaja pa odprto vprašanje, kako to, da smo toliko

let o tem razpravljali, zbirali dokumentacijo, zagovornike in protizagovornike, ko so pa sedaj vse uredili v nekaj dneh.

Kot rečeno si je petkov program ogledalo približno osemdeset povabljenih gostov. O programu žal ne moremo za zdaj še nič zapisati, ker nam ni uspelo dobiti vstopnic. Med temi osemdesetimi gosti je bilo vsekakor tudi nekaj takih, ki so pripomo-

gli, da je Celje dobilo novo zabavišče in pa verjetno nekaj občanov, ki so dolgo zavlačevali svojo besedo, medtem ko je denar polzel mimo ko je kolektiv baje nesrečno lociranega hotela Celeia živel iz rok v usta. Če to obdobje spremenimo v številke in lčno pristavimo, da je bilo eno izgubljeno leto vredno 20 milijonov starih dinarjev prometa, ugotovimo, da je bil kolektiv Celeie ob približno 100 milijonov starih dinarjev prometa. Ob tem prometu bi se verjetno nabralo tudi nekaj dobička, torej smo zavestno zavirali razvojne možnosti tega kolektiva. J. SEVER

Svečanosti ob prazniku Trbovelj

Trboveljčani slave že več let 1. junija občinski praznik v spomin na spopad delavcev in komunistov s fašistično Orjuno leta 1924. Od 28. maja do 4. junija je bilo letos na čast praznika več kulturnih in športnih prireditev.

Na dan občinskega praznika je bila v delavskem domu v Trbovljah svečana seja občinske skupščine, ki se je je udeležil tudi član predsedstva CK ZKJ Miha Marinko.

Na seji je predsednik občinske skupščine Jože Laznik govoril o zgodovinskem pomenu dogodkov 1. junija 1924. Med drugim je naglasil, da je dan, ki so ga izbrali v Trbovljah za občinski praznik, pomemben za vse napredne sile, za mednarodno delavsko gibanje, posebej pa še za komuniste in skojevce, ki so se pred tridesetimi leti skoraj goloroki uprli oboroženi Orjuni, ki je hotela streti močno trdnjavo proletariata in

zmanjšati vpliv komunistov ter jih ločiti od množic. Tovariši Laznik je zatem govoril tudi o napredku, ki so ga dosegli v Trbovljah po drugi svetovni vojni in o nalogah, ki so v zdajšnjem obdobju pred občinsko skupščino in pred delovnimi organizacijami.

Odborniki trboveljske občinske skupščine so na seji sklenili, da imenujejo cesto od Dimnika do Gimnazije ceste na Leninovem trgu Ulico Sallaumines, da tako simbolizirajo trajno prijateljstvo in pobratimstvo Trbovelj s Sallaumines, rudarskim središčem v severni Franciji. —NK

Izpolnite trenutke vašega oddiha s skodelico

Preteklo nedeljo je bilo na tetahišču v Levcu republiško pionirsko tekmovanje jadrnih modelarjev. Pomerile so se ekipe iz Murske Sobotne, Maribora, Velenja, Ljubljane, Kranja in Celja. V tekmovanju modelov A1 je zmagala ekipa Murske Sobotne, v skupini modelov A2 pa ekipa Celja, ki je dosegla prvo mesto tudi v generalnem plasmanu. Med posamezniki v skupini modelov A1 je zmagal Janez Szoke iz Murske Sobotne, v skupini A2 pa Niko Petelin iz Celja. Zmagovalci bodo sodelovali na zveznem tekmovanju v Beogradu.

PREUREJENA TRGOVINA

Na Otoku v Celju bodo v kratkem odprli prizidek samopostrežni trgovini trgovskega podjetja Center, kjer že dolgo niso mogli steči tako, kot bi želeli. Trgovina je bila namreč veliko premajhna za naraščajoče število prebivalcev tega stanovanjskega predela. Zdaj bodo poleg razširjenih prodajnih prostorov odprli tudi točilnico, kjer bodo potrošniki lahko kupovali odprto vino. V bifeju poleg samopostrežne trgovine pa bodo poleg najrazličnejših vrst pijače nudili tudi tople obroke. Ta bife je edini, na Otoku, kjer lahko stanovalci dobijo toplo hrano.

NOVI ODDELEK ZA NOVOROJENČKE

V celjski bolnišnici so pred kratkim odprli nov oddelek za novorojenčke. V posebej preurejenih prostorih so namestili okrog 80 majhnih postelj, kar povsem zadostja kapacitetam tega oddelka. V novem »stanovanju« novorojenčkov so posebni boksi za nedonošenčke in bolne otroke, pa za dojenje in podobna opravila. Imajo tudi svojo mlečno kuhinjo, kjer pripravljajo mleko za dolivančke. Oddelek je nedvomno velika pridobitev za ginekološko-porodniški oddelek.

DROGERIJA V

PREUREJENEM LOKALU

Trgovsko podjetje Moda v Celju je pred kratkim preselilo svojo poslovalnico Drogerija v nove prostore, ki so jih uredili iz nekdanjega frizerskega salona ob dosejanjem lokalno Drogerije. Zdaj bodo uredili še tega, nato pa bo poslovalnica zaživela v obeh oddelkih, od katerih bodo v enem prodajali samo fotomaterial, v drugem pa kozmetične izdelke.

POSVETOVALNICA

Društvo za pomoč duševno manj razvitim osebam v Celju je v Gregorčičevi ulici 6 odprlo posvetovalnico, namenjeno za pomoč prizadetim osebam. Društvena pisarna, v kateri bodo svoji takšnih oseb lahko od strokovnih sodelavcev dobili vse nasvete, bo odprta vsak torek od 16. do 17. ure.

Celje

CESTA PROTI RADEČAM

V laški občini so te dni začeli akcijo za zbiranje sredstev, ki bi jih potrebovali za nadaljevanje asfaltiranja ceste, ki pelje od Zidanega mosta do Radeč. Ta dela bi veljala približno 100 milijonov starih dinarjev, od katerih bi polovico zagotovil republiški cestni sklad, polovico pa mora zbrati občina samo. V ta namen je kolektiv papirnice v Radečah že določil 25 milijonov starih dinarjev, kar dokazuje, da se zaveda velikega pomena modernizirane ceste.

BRV ČEZ SAVINJO

V Melišču pri Okonini v Zgornji Savinski dolini bodo občani zgradili brv čez Savinjo. Staro brv so lani narasle vode odplavile. Nekaj sredstev bo prispevala krajevna skupnost, ostalo pa občani s samoprispevki. Doslej so morali občani več kilometrov daleč skozi Radmirje do avtobusne postaje ali trgovine v Okonini.

Pozno ponoči je neznan tovorni avtomobil pri manevriranju s prikolico trčil v kužno znamenje, ki je stalo ob cesti v Drešnji vasi in ga podrl. Voznik je z vozilom pobegnil, občani pa so razbiti spomenik provizorično zložili na kup, kjer je še sedaj. (Foto: J. Sever)

CELJSKI EKONOMISTI O PLANIRANJU

Smo res maloposestniki?

Društvo ekonomistov Celje je priredilo pogovor s tovarišem Erminom Kržišnikom o problematiki regionalnega planiranja v Sloveniji s posebnim poudarkom na celjski gospodarski bazi.

Nimamo namena posredovati izvlečka iz tega razgovora, želimo samo nakazati bistvo našega (slovenskega) pristopa k temu problemu.

Regionalno planiranje ima v sebi osnovno težnjo — reševati stvari v prostoru. Tako se seveda moramo vprašati, v kakšnem prostoru, kakšne stvari, za kakšen čas in ne bilo bi napak, da postavimo vprašanje, kdo mora biti iniciator.

Drugod po svetu, pa tudi pri nas, so odgovori vsaj na nekatera izmed postavljenih vprašanj že dokaj jasni. Za primer citiram tov. Kržišnika, ki je rekel: »Danes ne govorimo več o nemškem gospodarskem čudežu, marveč o francoskem, ki jemlje svojo moč v konceptu regionalnega reševanja. Poleg tega so znane koncepcije v okviru EGS v ZDA ter veliki regionalni načrti vzhodnih držav ipd. Sam prostor je torej različno velik, giba pa se oziroma prerašča od manjšega k večjemu, da pri tem ruši tudi državne meje. Pri nas

v Sloveniji še nismo tako daleč, pravzaprav smo le na začetku samega začetka. Če bi povedali precizneje, pogovarjamo se o bazenih (kot npr. celjski, šaleški, mariborski, — vse to pa so le mali prostori), pa še tu nam manjka moči. Če govorimo o bazenih, se pri tem ljubosumno zapiramo in ne maramo gledati, kaj dela sosed, kaj šele, da bi z njim poiskali stične točke.

Kaj rešuje regionalno planiranje? Gre za tako imenovano infrastrukturo (komunikacije, energetika, gibanje ljudi), z dolgoročnim konceptom o gospodarskem prodoru. Položaj v Sloveniji pa je tak: Vsak bazen zase hoče razvijati lastno infrastrukturo (vsi hočejo imeti magistrat), medtem ko glavne ceste potekajo oziroma jih gradijo okoli Slovenije: Zagreb — Varaždin — Dunaj, z vzhoda preko Avstrije v Italijo, Trst — Koper — Reka, železniška in cestna magistrala Maribor — Ptuj, oz. Trst, si zaradi kakovosti (nesodobnost, počasnost) tako ime ne zasluži. Maribor, ki se je nekoč razvijal ob za takratne razmere odličnih komunikacijah (železnica, cesta, voda), je danes praktično v sodob-

nem smislu odrezan od sveta.

Energetika nima nobenega koncepta. Če pa se dotaknemo delovne sile, je položaj v primerjavi z razvitim svetom skoraj komičen. Medtem ko povsod govorijo o mobilnosti delovne sile, stalnem premeščanju na rentabilnejša delovna mesta, pri nas materialno stimuliramo stalnost na enem delovnem mestu ali podjetju in gremo celo tako daleč, da dajemo dodatke na pokojnine (upamo, da je primer Aera edinstven).

Prostorni plan rešuje probleme dolgoročno 20—50 let in to v glavnem infrastrukturo, medtem ko gospodarsko strukturo težje zajema, posebno še, če ni izdelanih primerjalnih prednosti določenega področja.

Lahko damo priznanje in istočasno vzpodbudo društvu ekonomistov Celje, da je to vprašanje načelo in da ga razvija naprej. Seveda skupno z občinsko skupščino. Saj sta v naših razmerah verjetno edina, ki lahko premakneta stvari iz mrtve točke in od republiških organov terjata, da izdelajo enotne koncepte za vso Slovenijo.

N. KRUMPAK

Da bi imel slabo vest

Nič hudega sluteč sem 26. maja s svojo sestro Ivanko okrog 13. ure odšla v celjsko mestno lekarno, kjer sem kupila zdravila. Tu pa sem pozabila na prodajnem pultu (polici pred njim) nov ženski dežnik. Od tedaj, ko sem zapustila lekarno in ko sem dežnik pogrešila, ni poteklo niti 5 minut, ko sem ponovno pohitela v lekarno v upanju, da bom dobila svoj dežnik nazaj. Žal pa je med tem časom že bil v lekarni nepoštenjak oziroma nepoštenjakinja, ki je z dežnikom urno izginila skozi vrata na ulico.

Prodajno osebje sem seveda vpraševala, vendar se sploh ni nihče spomnil, kdo je bil v tem trenutku še v lekarni.

Resda ne živim v Celju. (sem doma iz Savinjske doline) pa me je ta nepoštenost zelo presenetila. Ostro obsojam človeka, ki je toliko nepošten, da izkoristi vsak trenutek za tatvino, kar mu vsekakor ni v čast. Vsekakor upam, da bo imel nemirno vest, ko bo nad glavo razpel v deževnem vremenu dežnik z dolgim ročajem v rdečkasti barvi in s pisanimi progami.

Marija HOVNİK Videm pri Ptujcu

Vzgojno varstvene ustanove

V Gotovljah pri Zalcu bi nujno potrebovali vzgojno varstveno ustanovo. Predvsem takšno, v kateri bi varovali otroke tudi do treh let, saj je praksa, da v vrtcih varujejo le otroke nad tremi leti. Mnoge matere pravi: »Komaž čakam, da ga bodo sprejeli v otroški vrtec. Otrok bi se moral roditi s tremi leti.« Tako ga moramo prenašati od varuhinje do varuhinje, gospodinjke pomočnice se stalno menjajo, še preden se jih otrok navadi.

Na raznih posvetovanjih govorimo o skrbi za dojenčka v najnežnejši dobi, na žalost pa je pri nas tako, da vsi mislijo, da bo še mati poskrbela za otroka do treh let starosti. To pa je izredno težko za zaposlene matere. Če hočemo uresničiti socialistične odnose, moramo povsod, tudi pri otroškem varstvu, dosledno izvajati zakonska določila, za katera glasujemo. Zeleni bi, da bi tudi v Gotovljah ustanovili vzgojno varstveno ustanovo za o-

troke do treh let starosti, saj je mesto Zalec predaleč.

F. H. Gotovljah

Pripiš uredništva:

Vsekakor je na celjskem območju občina Zalec največ dosegla pri urejanju vzgojno varstvenih ustanov, verjetno bodo takšno ustanovo uredili tudi v Gotovljah.

Namesto priznanja za trud žaljivo obrekovanje

Pod naslovom »Ali je prav tako?« bil 1. 6. objavljen v Tedniku sestavek, ki je blafil in žalil Prosvetno društvo Kristan vrh. V sestavku je pisec navedel celo vrsto neresničnih stvari in se nato podpisal z imenom, ki ga v Kristan vrhu sploh ni.

Med drugim navaja, da sodelujejo v PD samo odrasli oziroma starejši poročni ljudje, ter da denar uporabljajo za gradnjo svojih novih hiš. Ker si je drznil zapisati tako težke neresnične trditve, ni imel toliko poguma, da bi se podpisal s svojim pravim imenom.

Kako to, da ni mogel ugotoviti, da je od 12 članov društva 9 mladincev?

Verjetno tudi ne ve, da društva vodijo evidenco o svojih dohodkih in izdatkih, o čemer bi se sicer lahko prepričali! Informacije o tem, kako društvo razporeja sredstva in kaj je s svojim delom ustvarilo, so vsem na razpolago.

S tem sestavkom želimo bralce opozoriti na neresno pisanje pisca, ker bi si drugače lahko ustvaril napačno podobo o našem delu.

Društvo pa lahko dobi zadoščenje za te žaljivke le pred sodiščem in upamo, da bomo omenjenega pisca tudi našli.

Prosvetno društvo Kristan vrh

Pripis

Prispevek smo objavili seveda v prepričanju, da je pisec antivenčan (saj je bil podpisan), v resnici pa si je ime le izposodil. Takšna metoda vsekakor ni vredna poštenega državljan!

Uredništvo

Lojze Borinc

je Lojzetu vedno uspelo vse, če je delal za druge.

Rojen v viničarski družini v Strmcu leta 1929 je Lojze delal v vinogradu že kot majhen otrok. Delo in predvsem samo delo ga je spremljalo vse življenje. Nikdar ni mogel počivati, povsod so videli njegovo drobno postavo in veliko voljo. Blizu njihove hiše je bila v času NOB javka TV. V SKOJ je bil sprejet leta 1944 spomladi in istega leta je odšel tudi v partizane, star 15 let. Dočakal je osvoboditev kot eden najmlajših borcev za svobodo. Časa za učenje ni bilo. Pričelo se je delo za obnovo domovine.

Brško — Banoviči, Šamac — Sarajevo. Enajstkrat v brigadi po dva me-

seca. Sedemkratni udarnik, v ostalih brigadah vedno pohvaljen. Zadnja delovna akcija zanj je bila leta 1957, ko je kot namestnik komandanta gradil avtocesto. Nagrada Spomenica mladinskih delovnih brigad CK ZMJ.

»Član občinskega komiteja Zveze mladine sem bil od 46. do 62. leta, ko sem po lastni želji izstopil. Vprašaš, zakaj? Občutil sem, da nisem več za mladinske vrste. Leta so nas prerasla, nekdanje mladinske aktiviste. Nekeč smo hodili po terenu peš ali s kolesom. Sel sem v Kozje in se vrnil šele čez tri dni. Dnevni? Tedaj nismo vedeli kaj je to.«

Lojze je na I. mladinske igre Bratstva in enotnosti

v Zrenjaninu potoval kot predstavnik Celja na lastne stroške, ker ni bilo denarja.

»Vedno sem se ukvarjal z mladinskimi delovnimi akcijami, zveznimi republiški in lokalnimi. Povsod sem bil, stalno pri delu. Pri tem pa sem pozabil na študij. Centralni komite mi je ponudil, da prevzamem mesto referenta za vajensko in delavsko mladino. Nisem hotel. Zakaj, ne morem reči. Odločil sem se za poklic zidarja. Sedaj sem upravitelj samskih domov Ingrada. Še vedno pa rad pomagam povsod, kjer me potrebujejo. Veš, samo to si želim, da bi mlada generacija, ta naša, bila takšna kot smo mišlili, da bomo nekoč, ko bomo stari, lahko mirnega srca zaupali zanamcem. Mislim, da mi bo to življenjsko plačilo za vse, kar sem naredil.«

Lojzeta še nikdar nisem videl žalostnega. Hudo-

mušen pogled njegovih plavih oči, močan stisk roke, cigareta med prsti in velika ljubezen ter spoštovanje do sočloveka, to je Lojze, kot ga poznamo.

Vendar samo njegovo zunanost. Tisto, kar je v njemu, v resnici ne pozna nihče, še dolgoletni prijatelji ne.

»Lojze, kaj te najbolj muči?«

»Sploh ne mislim na to.«

Veliko je naredil, bil je zadovoljen z malim, medtem ko so dobili nagrade tudi taki, ki so v vseh letih manj naredili? Lojze si danes tega vprašanja ne postavlja več, zadovoljen je s tistim, kar ima. Vsi njegovi nekdanji tovariši imajo že avtomobile, Lojze pa... kot nekoč na terenu. Vem, da ga to ne boli, ker je preveč pošten.

OBRAZI

Slab dotok sredstev

Regulacija
Sanacija plaz
Modernizacija cest

Celjskih komunalnih problemov je ogromno, vendar postopoma vse bolj urejajo. Eden najbolj perečih je bila vsekakor regulacija vzhodnih pritokov zaradi nevarnosti poplav, ki ob hujšem naliivu grozile dolini. Leta 1958 je bila končana regulacija Savinje štiri leta kasneje. Vzhodni predvsem in celjski predel občine. Regulacija bo potrebno še v Ložnici, ki v programu regulacijskih del zavzema zadnje mesto, zaradi nevarnosti. Letos bo regulirali približno kilometer. Delajo predvidoma na razširitvi in poglabitvi struge, saj se bo tu zbrala preko posebnega odvodnega kanala voda iz Sušnice.

1969 leta. V programu je tudi dokončana regulacija Savinje zahodno od Ložnice, ker je na tem predelu voda redno poplavlja zemljišče Mlekarna in Kmetijskega izobraževalnega centra. Celoten plan izgradnje naj bi bil realiziran do 1970 leta. Za vsa vodna dela na celjskem vozlišču so potrebne 3 milijarde SD, od tega je prispeval 1.800.000.000 SD republiški vodni sklad, ostalo pa občinska skupščina delno iz računa, prispevka in delovnih organizacij preko odškodnin za hidromelioracijski sistem, ki ga je celjska občina sprejela za svoje območje. Vsekakor te številke niso končne, saj je možno zaradi stalnih podražitev, n.p.r. zemlje, pričakovati povečanje stroškov tudi za približno pol milijarde SD. Dela bi lahko potekala mnogo bolje, ceneje in hitreje, če bi denar iz vseh virov pritekal pravočasno. Prav zato večkrat na

vprašanje, kdo bo dal sredstva za sanacijo plaz: občina, Toper ali DOZ? Točne številke stroškov še niso znane, potrebno pa bo najmanj 60 milijonov SD zaradi globokih izkopov in drenaže. Občinska skupščina je predlagala obema zainteresiranima, da dasta večje vsote, vendar je DOZ odklonil, ker po njihovih pravilih ne bi bilo potrebno plačati škode v primeru katastrofe, medtem ko je tovarna perila prispevala 6 milijonov SD. Sanacijo plaz na Aljaževem hribu so že pričeli s pomočjo laboratorija za mehaniko tal, univerze v Ljubljani, dela izvaja komunalno podjetje Ceste in kanalizacije pod strokovnim nadzorstvom biroja za stanovanjsko in komunalno izgradnjo Celje.

Ceste in ulice so bile vedno glavna tema razprav, včasih zelo žolčnih, na vseh zborih občanov. Letos so v celjski občini uveljavili nov sistem financiranja modernizacije cest, ki se je izkazal tudi edino pravičen in racionalen. Dosedaj so vsa sredstva ali vsaj večino uporabili za krpanje lukenj na cestah. Posipavanje z granzomom je bila edina oblika popravila. Ceste so bile tako res posipane, vendar ne za dolgo. Denar je šel v prazen nič. Letos pa so uporabili največji del sredstev cestnega sklada za asfaltiranje kilometra ceste na Babno in približno 2 kilometra ceste skozi Trnovlje. Povsod so občani prispevali približno 30% vrednosti del ali približno 15 milijonov SD. Delitev stroškov na cestni

sklad (70%) in občane (30 procentov) je pokazala lepe rezultate. Povsem verjetno je, da v celjski občini, če ne bi uveljavili novega sistema financiranja, ceste skozi Trnovlje letos še ne bi bilo, kako težko pa so jo potrebovali, je pokazala slavnostna otvoritev. Drugi vir za financiranje modernizacije cest so sredstva iz prispevka za urejanje mestnega zemljišča. Narejen je poseben program del, katerega prva ulica - Vrunčeva - je asfaltirana. Sledile ji še bodo Cesta na gozd, Celestinova ulica, Ulica skozi park, Cesta na Dobrovo, Ribarjeva, Tkalska, Opekarniška in Popovičeva ulica. Za vse bo potrebno preko 100 milijonov starih dinarjev. Veliko in malo denarja. Kako bodo potekala dela na teh cestah oziroma ulicah, pa je povsem odvisno

od dotoka sredstev, pri čemer je stanje trenutno porazno. Več delovnih organizacij ima blokirane račune, zato ne morejo plačevati prispevka. Nekateri občani pa še vedno nočejo razumeti velike važnosti prispevka, saj bodo z rednim plačevanjem pripomogli k boljši ureditvi kraja, v katerem živijo, zato si nekateri z neresnim odnosom do obveznosti ustvarjajo samo dvojne stroške.

Vsekakor celjskih komunalnih problemov še ni in jih dolgo tudi ne bo konec. Še vedno ostaja urejanje javnih nasadov, prometna vozlišča, mostovi in podobno. S postopnim delom in pravičnim financiranjem ter razumevanjem ljudi pa bodo z leti lahko uredili tudi to.

M. SENIČAR

KREDITIRAJO DRUGE

Po zadnjih podatkih so ugotovili, da hrastniško gospodarstvo kreditira drugim delovnim organizacijam približno za tri milijarde obratnih sredstev. To namreč dokazujejo podatki, da so razni kupci iz drugih krajev dolžni hrastniškemu gospodarstvu okoli pet milijard starih dinarjev, medtem ko dolguje hrastniško gospodarstvo raznim dobaviteljem samo 1,8 milijarde starih dinarjev.

IZVOZ TRBOVELJSKE STROJNE

Iz strojne tovarne v Trbovljah bodo letos izvozili, kakor predvidevajo s planom, izdelke v vrednosti milijon in pol dolarjev. V prvih treh mesecih so dosegli izvoz v vrednosti blizu 530 tisoč dolarjev, a samo v marcu so izvozili nekaj več kot za 130 tisoč dolarjev izdelkov. Jamske stojke, objemke in rezervne dele so izvažali na Madžarsko, v Bolgarijo in na Poljsko, nekaj opreme pa so izvozili tudi za rudnik Kettara v Maroku. Vse kaže, da bodo letos v strojni tovarni močno presegli predvidene izvozne obveznosti, saj računajo, da bodo samo na Poljsko izvozili jamske stojke in objemke v vrednosti približno milijon dolarjev. -nk-

PREDKONFERENČNI SESTANKI

V zvezi z gradivom, ki ga ga je izdal področni komite ZKS v javno razpravo v občini Trbovlje, Hrastnik in Zagorje, so bili te dni sestanki osnovnih organizacij ZK v občini Hrastnik. Po prvih ugotovitvah je očitno, da so se komunisti v Hrastniku na sestankih odločili za predvideno reorganizacijo Zveze komunistov v občini. Tako lahko sklepamo, da bo občinska konferenca ZKS v Hrastniku, ki bo okoli 15. junija, osvojila reorganizacijski predlog. V prihodnje bo torej v občini Hrastnik osem osnovnih organizacij. Med njimi bo štela najmočnejša 106 članov, najmanjša 61 članov. Osnovne organizacije bodo delovale na terenu, ker predvidevajo, da bodo tako mogli bolj smotno uveljavljati svojo nalogo.

BENCINSKA ČRPALKA

V Hrastniku imajo pripravljene že vse načrte za gradnjo bencinske črpalke. Zgraditi jo nameravajo na križišču, kjer se stekajo ceste iz smeri Zidani most, Trbovlje in Celje. Potrebo po bencinski črpalci v Hrastniku ugotavljajo že nekaj časa, saj je promet skozi Hrastnik vedno bolj gost. Če bodo razgovori s trgovskim podjetjem in centralo Petrola v Ljubljani ugodni, bodo imeli do pozne jeseni v Hrastniku bencinsko črpalko. s

Delovna skupnost Splošne bolnice Celje razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. specialista iz patologije
2. 2 specialista ali specializanta iz rentgenologije
3. glavno sestro otroškega oddelka

pod 1. specialistični izpit iz patologije z nekaj letnim specialističnim stažem;
pod 2. specialistični izpit iz rentgenologije ali končana medicinska fakulteta z opravljenim strokovnim izpitom;
pod 3. višja šola za medicinske sestre s 5-letnim delovnim stažem.

Kandidati morajo svoje prošnje s kratkim življenjepisom poslati na upravo Splošne bolnice Celje do 20. junija 1967.

PROGRAM OBČINSKE KONFERENCE SZDL CELJE

Čim širše sodelovanje

Včeraj se je v Celju sestala občinska konferenca Socialistične zveze. Razpravljali so o programu dela za prihodnje obdobje. Predsednik občinske konference Janko Zevart pa nam je o predloženem delovnem programu povedal tole:

»Ni posledica bližnjega poletnega obdobja, da smo se odločili, da bomo v programu občinske organizacije Socialistične zveze uvrstili manj nalog kot običajno; gre pa za spremenjen način sprejemanja sklepov, ki pred vsako pomembnejšo odločitvijo narekuje čimširše sodelovanje članstva. Zato bomo v prihodnje pripravljali več razgovorov v krajevnih organizacijah, konferenc, javnih tribun. Eno od izhodišč za sestavo delovnega načrta je bila ugotovitev iz razprav o srednjeročnem in letošnjem programu razvoja občine in s tem v zvezi seveda tudi proračunska problematika. Tudi letos smo ugotovi-

li, da so nekatere odločitve v proračunu bolj posledica trenutnih potreb kot pa uresničevanje dolgoročnejšega planiranja. Mislimo, da bi morali prihodnjo razpravo o proračunu dočakati bolj pripravljeni in se končno odločiti o tem, katere dejavnosti oziroma institucije bomo ohranili in jim omogočili solidno delo.»

Janko Zevart je nato obširno govoril o konkretnem programu občinske organizacije Socialistične zveze v prihodnjem obdobju. Tako naj bi občinska konferenca med drugim razpravljala tudi o organizaciji in delovanju zdravstvene službe v celjski občini. Glede na to, da to ne bo prva razprava, bi morala tokrat ugotoviti, v kolikšni meri so bili uresničeni sklepi, ki so jih skupščina, Socialistična zveza in sindikat že sprejeli o tej pomembni dejavnosti. Tudi problemi socialnega varstva zaslužijo podrobnejšo obravnavo. Gre

namreč za ugotovitev, da v te namene porabijo v celjski občini precej denarja, da pa je še zmeraj veliko nerešenih problemov - skrb za stare ljudi, precejšnje število socialnih podpirancev in podobno. Bolj kot marsikje drugje se ravno na tem področju pozna večitnost dela, zato bi morali jasno razmejiti pristojnosti institucij oziroma organizacij, ki se ukvarjajo s socialno-varstveno problematiko.

Sedanje stanje in problemi v samoupravi v delovnih organizacijah na področju izobraževanja je naslednja tema, ki bi naj o njej razpravljala občinska konferenca, prav tako zanimiva pa tudi razprava o kulturni dejavnosti v občini. Za obe področji velja, da jim, bo mogoče zagotoviti uspešno delo samo v primeru, da bodo najprej uskladili izredno pestrost mnenj o posameznih vprašanjih.

I. B.

riška ribiška družina je preteklo nedeljo pripravila tekmovalno svojih članov v ribnikih na Blagovni. Najuspešnejši odlov rib je bil Justin Vanovšek, dosedanji republiški prvak. Tekmovalo je 80 članov in 20 mladincev, tako da je bila obala ribnikov kar posejana z ribiči. Sestavili so še ekipo, ki bo sodelovala na republiškem tekmovalju ribičev na Bledu 11. junija.

Koprivnice, medtem ko bo akumulacija Loče zajela visoko vodo. Primarna vloga akumulacije Loče je, da bo drževala visoko vodo. v drugem novem jezera, v drugem planu pa tudi preskrbovala celjsko industrijo z vodo. Vsekakor bo morala biti akumulacija gotova, preden se začne gradnja Sušnice in Koprivnica. Predvidevajo, da bo akumulacija Loče zaključena do

stanejo težke situacije. Zaradi varčevanja se morajo graditelji odločiti za cenene variante.

Dalj časa je tovarni perila Toper Celje grozil plaz, ki bi v primeru katastrofe popolnoma onesposobil tovarno. Plaz na Aljaževem hribu je nestrokovno povedano nastal zaradi slabe sestave tal, cinkarniškega plina, ki je uničil vso rast in neurejene kanalizacije. Porajalo se je

CELJE • ZALEC • MOZIRJE • VELENJE • SOSTANJ • SLOVENJ GRADEC • DRAVOGRAD • RAVNE NA KOROŠKEM • BREZICE •

IŠČEMO NOVE NAGRAJENCE

NAGRADE
OSEBNI AVTOMOBIL »ŠKODA« 1000 MB

in še 49 drugih nagrad v skupni vrednosti nad 8 milijonov starih dinarjev.

Pri zrebanju bodo upoštevani tudi vlagatelji, ki bodo vložili svoje prihranke pri katerikoli pošti na območju Kreditne banke Celje in njenih poslovnih enot.

KREDITNA BANKA CELJE

SEVNICA • LASKO • MEZICA • RADLJE OB DRAVI • SLOVENSKA BISTRICA • PREVALJE • SLOVENSKE KONJICE • ROGASKA SLATINA •

S 24 leti v domu onemoglih

ZDOLE S KOZJEM

Občani Zdol so zbrali s samoprispevki sredstva za gradnjo štiri kilometre dolge ceste, ki bo povezovala ta kraj s Kozjim. Nekaj sredstev je prispevala tudi krajevna skupnost in pa sklad za komunalo. Ta sredstva so porabili predvsem za prevoze gradbenega materiala. Tako bo tudi ta kozjanska vasica povezana z dolino.

TRIJE SKUPNO

Pri gradnji ceste iz Grumške do Polja ob Sotli so združile napore tri krajevne skupnosti: Kozje, Buče in Polje ob Sotli. Gre namreč za pomembno cesto, ki bo povezovala več zaselkov in naselij; med drugim tudi Grumsko, Vranjsko gorco in Lasnič. Občani s prostovoljnimi deli hite, da bi čisto čimprej usposobili in se preko nje povezali z dolino.

REKONSTRUKCIJA

V Kozjem se pripravljajo za doslej največjo delovno akcijo — rekonstrukcijo vodovoda in kanalizacije. Obstoječe napeljave namreč več ne zadoščajo za potrebe kraja. Pod Veternikom so uredili novo zajetje z zbiralnikom. Rekonstrukcija bodo financirali iz samoprispevka občanov in pa s sredstvi komunalnega podjetja iz Rogaske Slatine, ki vodovod vzdržuje in pobira vodarino. Izkope in zasutja bodo opravili občani sami s prostovoljnimi delom.

GRADNJA VODOVODA

V občini Šmarje pri Jelšah so bili pred dnevi zbori volivcev, na katerih so razpravljali o spremembah statuta občine in odloku o javnem redu in miru. Na zboru volivcev na Sladki gori so imeli največ pripomb glede odloka. Poleg tega so se odločili, da bodo zgradili vodovod za tri zaselke. Nova akcija samoiniciativnih občanov dokazuje veliko voljo za urejevanje naselij, v katerih živijo.

VEČJE OBMOČJE

Radijska postaja Šmarje pri Jelšah je na svojem področju zelo priljubljena, zato so se na občinski skupščini odločili, da zgrade 2 kilovatni oddajnik, s katerim bi lahko poslušali oddaje radia Šmarje na večjem področju. Za gradnjo je prispevala občina Šmarje 4 milijone SD, Slovenske Konjice 1 milijon SD in Šentjur 1 milijon SD kredita.

UREJANJE TRGA

Tudi v Podsredi imajo težave kot v vseh podobnih krajih. Kraj hočejo imeti lepo urejen, vendar nimajo denarja. Odločili so se, da bodo zbirali denar za ureditev dvorane za razne prireditve in asfaltiranje trga. Po teh dveh akcijah pa bodo še podaljšali javno razsvetljavo.

OTROCI LETUJEJO

Podobno kot pretekla leta, bodo tudi letos gospodarske in druge organizacije z območja Slovenskih Konjic prispevale sredstva za letovanje otrok svojih delavcev na morju. Pred kratkim je to storil tudi občinski sindikalni svet, ki je za otroke tistih članov sindikata, katerih starši iz socialnih in drugih razlogov ne bi mogli kriti vseh stroškov, namenil 500 novih dinarjev.

● VSE ZIVLJENJE SEM PO DOMOVIH, VANDRAM OD ENEGA DO DRUGEGA, RAZEN DVEH LET. ŽELIM SVOJ DOM, SVOJE STANOVANJE, DA NE BI BIL VEČNO ODVIŠEN OD DRUGIH. NIC DRUGEGA, SAMO LASTNO OGNJIŠČE...

● NE VEM, ČE JE UPRAVIČEN KRIVITI NAS ALI SPLOH KOGA ZARADI SVOJEGA ZIVLJENJA. Z NASE STRANI JE BILO STORJENO VSE, VEČ MU DRUŽBA DATI NE MORE, SAJ SMO ZANJ SKRBELI KOT ZA LASTNEGA SINA.

● NOČEM LAGATI, PREPRICAN SEM BIL, DA BODO TI LJUDJE IMELI VEČ OD DRUŽBE, KOT PA IMAJO. PRIPELJALI SO GA SEM V DOM ONEMOGLIH. KAJ NAJ DELA TU? NI ZANJ POTREBNE OSKRBE IN NE ZDRAVSTVENEGA VARSTVA. UBOGI REVEŽ MORA OBUPATI, SAJ NIMA NOBENE PERSPEKTIVE, ŽIVI LE OD PODPORE DO PODPORE.

Pred mesecem dni je praznoval svoj štiriindvajseti rojstni dan. Sedeli smo v hodniku doma onemoglih na Polzeli. On, HERMAN SKAMEN, partizanska sirota, upravnik doma in nekaj oskrbovancev pri sosednjih mizah. Bili so to ljudje, odeti v nekdanja oblačila, ljudje, ki jih je izpilo življenje, stari preko petdeset let.

»Zdaj, ko sem bil v bolnici, sem malo preveč zapravljaj,« je dejal Herman opravičujoče. Kupoval sem pomaranče in sadje... Uvidel sem, da tako ne bo šlo...

Herman Skamen je bil rojen v Celju. Njegov oče je malo pred osvoboditvijo padel nad Soštanjem; mama zaradi mučenja in trpljenja umrla. Po osvoboditvi so ga dali prvič v internat, v zavetišče na Polzeli. Tam je bil vse do godnosti za šolo. Takrat so ga prepeljali v Celje. Ko so internat razpustili, so tisti otroci, ki so imeli sorodnike, odšli k njim, on pa je ostal. Zelel je k družini, da bi se naučil olike, kot sam pravi. Potem se je

začelo žalostno popotovanje. Iz internata v internat, iz kraja v kraj.

»V življenju sem le dve leti čutil in doživel družinsko toploto. Leto dni pri Skokovih v Celju in leto dni pri sestri, ki se je med tem omožila v Trbovljah. Njen mož je grobijan, pa me je neke noči nagnal. Kaj hočete, denarja nisem imel, bil sem jima v breme...«

Po končani osemletki so ga poslali v Kranj na tekstilni tehnikum. Sole zaradi bolezni ni končal. »Zbolel sem. Zaradi teh večnih popotovanj od internata do internata sem postal srčni bolnik. Stoodstoten invalid, za delo nesposoben. Zelel sem nadaljevati šolanje v umetnostni obrti. To me veselilo. Pa mi socialno ni pustilo, da bi si življenje sam uredil. Našel sem neopremljeno sobo, pa mi niso dali tistih nekaj tisočakov za posteljino. Takrat še ni bilo prepozno, zdaj sem bolnik. Zdaj sem to, kar sem, siromak...«

Obiskali smo direktorja Za-

voda za socialno delo v Celju, tov. Zofko Stojanovič:

»Veste, kako so otroci: zdaj to zdaj ono. Saj je želel v Kranj. Ni končal. Kljub temu, da jim družba daje vse, imajo ti otroci občutek zavrženosti. Mi nismo dolžni otroka spraviti do konca fakultete. Kljub temu pa imamo tudi take in jim pomagamo, ker so pridni.

Ne vem, če je on upravičen kriviti nas ali sploh koga za svoje življenje. Z nase strani mu je bilo dano vse, več mu družba dati ne more, saj smo zanj skrbeli kot za lastnega sina...«

»Ker sem nesposoben za fizično delo, nisem dobil nikjer zaposlitve. Socialno mi je uredilo, da sem dobil zaposlitev v domu za invalide na Dolenjskem. Prišla je reforma, zaradi bolezni sem zaslužil manj, kot pa je bila oskrbnina — pa so me odpustili. Vi si ne morete predstavljati, kakšno je to življenje. Poglejte primer: srečal sem dekle, ki me je imelo rado takšnega kot sem. Zopet sem dobival vero v življe-

nje. Pa so se drugi vpletli vmes...«

Vrnil se je v Celje. Bolehal je vse bolj. Bil je v Domu Vere Slandrove, kjer so ga sprejeli za nekaj časa. Nato so ga nekoga ne prepeljali na Polzelo v dom onemoglih. V bolnici so mu namreč dali odpustnico, da bi si toliko opomogel, da bi vzdržal operacijo. Ko so ga prepeljali v dom onemoglih, je upravnik doma tov. Pregelj naredil vse, da mladenič ne bi obupal zaradi okolja, v katerem se nahaja.

Sedeli smo tako ob oknu in gledali mimohod teh starih, onemoglih ljudi, večidel oblečenih v stare cape. Plejada obrazov, pijancev, obupancev, beračev... ljudi, ki jih je življenje odložilo na stranski tir. Mimo nas je pridralsla starka.

»Poglejte tole mamko, je dejal upravnik. To je PARTIZANSKA MAMA. Njeni otroci so... Doma imajo avtomobil in standard, kot pravimo. Ona pa je tu. Družba skrbi zanjo. Takih je več, tudi takih otrok...«

Hermanu je upravnik uredil posebno sobo, poseben režim, enak kot ga imajo uslužbenci. »Če bo mogel, ko si bo malo opomogel, bo lahko prevzel administracijo v našem oddelku ekonomije. Da ne bo čutil, da je res vsem odveč. Nočem lagati. Prepričan sem bil, da bodo ti ljudje imeli več od družbe kot pa imajo. Pripeljali so ga sem v Dom onemoglih. Kaj naj dela tu. Tu ni zanj potrebne oskrbe in ne zdravstvenega varstva. Uboji revež mora obupati, saj nima nobene perspektive, čakajoč od ene do druge podpore...«

V tem času si je prihranil nekaj denarja. Kupil si je brivski aparat. Toda zdravje se mu je poslabšalo. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, zatem v ljubljansko. Pred dnevi je pisal upravniku:

»Želim si nazaj k vam, kjer sem vsaj malo začel živeti. Včeraj sem zopet bruhal kri. Mnogo krvi. Dobil sem transfuzijo. Ko sem prišel v Ljubljano, so mi dejali, da me bodo takoj operirali, da se je zavleklo...«

In vendar vemo, da je mnogo manj potrebnih ljudi na ustreznih hospitalnih zdravljenjih. Da še danes nekateri preko zvez preživljajo sladkosti socializma zdravljenjih. Da plačujemo moči kot socialno podporo pijancem, delomrznežem, ki dem, ki si z ničimer niso zaslužili ta sredstva. V času ko je Herman in njemu enaki trpel in razpadal po internatih, so se drugi vozili taksiji na zabave in se vozijo. Morda je ugotovilo, da mu je družba dala vse na mestu, vsaj formalno. Da življenje ni formalnost, ne paragraf, ki ga pogosto jemljemo za okvir, v katerem ga želimo strpati življenje.

Herman Skamen, kateremu oče je padel neke nadzorstvanjem, je še vedno v ljubljanski bolnišnici. Bruha in in si želi, da bi si vsaj našel lastno ognjišče, da ne bi bil več odvisen od drugih.

J. SEVER

Splošna vodna skupnost Savinja, Celje

prodaja stanovanjsko bencinsko rako polovično:
10.50 X 9.00 m je 94.50 m električna napeljava s števcem in drvarnico 6.20 X 4.00 v vrednosti 5.394,20 N din.

Vse informacije dobite po telefonu od dneva objave dalje na št. 26-18 Vodna skupnost Savinja Celje.

Vodovod za Obsotelje

Več deset gospodinjstev bo dobilo pitno vodo

Projekt za vodovod, ki ga v teh dneh pripravljajo, vključeval razen Podčetrčka še Imeno, Golobinjce, Sodno vas in Pristavo, torej velik del Obsotelja

Vrednost del presega 70 milijonov starih dinarjev, gradnja pa bi naj bila končana predvidoma do 1970. leta. Letos bodo uredili zajetje v Ollmju ter zgradili vod do Podčetrčka.

S prvo letošnjo fazo bodo zagotovili vodo prebivalcem Podčetrčka. S tem pa bo vodovod že tudi v spodnjem delu doline, od koder bo gradnja v sosednje vasi in zaselke mnogo lažja in hitrejša. Prebivalci tega dela Obsotelja so se doslej oskrbovali z vodo večinoma iz lastnih, neurejenih studencev in zajetij. Glede na turistični perspektivni načrt Podčetrčka, ki ga prebivalci žele spremeniti v kopališki kraj, je zdrava, pitna voda osnovni pogoj. Gre namreč za to, da bi po končani analizi vodo

iz Harinih Zlak po posebnem vodu napeljali v Podčetrček, kjer bi zgradili kopališni bazen. Ta želja ima ekonomsko osnovo v že močnem razvitem gostinstvu tega kraja in pa trgovski mreži.

V drugi fazi tega projekta ki ga pripravljajo Vodovodna skupnost, pa bodo dobili vodo iz novega vodovoda ostali kraji. En del vode bo napajal gospodinjstva v Imenu in Golobinjcu, vodo iz drugega odcepa pa bi naj napajali skozi Sodno vas v Pristavo.

Zaradi pomanjkanja sredstev tudi ob soudeležbi spodarskih organizacij bodo verjetno morali občani prispevati delež za to pomembno investicijo.

Opoldne brez avtobusa

Z uvedbo številnih novih avtobusnih prog. ki so jih uredila nekatera avtobusna podjetja, so tudi Slovenske Konjice dobile boljše povezavo s svetom. Tako se bodo lahko prebivalci te komune popeljali naravnost na Gorenjsko in Novo Gorico, pa tudi v nekatera večja mesta na Hrvaškem. Zato ni čudno, če se bo ob isti uri ali v zelo kratkem času po-

V celjskem mestnem parku je vsak dan več ljudi, saj prijetno asfaltirano sprehajališče med zelenimi drevesi in Savinjo vabi mlade in stare. Čeprav je park nekoč pomenil pribežališče mladim, se v njem pod toplimi sončnimi žarki vse bolj zbirajo upokojeanci pri »dnevni partiji tarokas«. Celjski park je lepo urejen, motijo samo nekatere pokvarjene klopi, s katerih so lomili les neznan objestneži.

— Foto: J. Sever

Izhodišča za delovanje

Pred nedavnim je občinski komite Zveze komunistov v Slovenskih Konjicah izvedel anketo med člani in tudi nečlani, da bi dobil oceno o delovanju in uspehih ter predloge za nadaljnje delovanje komunistov v občini.

Cetudi je v odgovorih večina članov Zveze odgovorila pozitivno glede vloge samoupravljanja, so bili tudi številni primeri očitkov na račun nedemokratskega reševanja, familiarnosti, privilegiranosti in protekcionizma. Prav zaradi tega so v Konosu in Kovaški industriji v Zrečah pripomnili, da bi morali biti komunisti bolj obrnjeni k neposrednemu proizvajalcu, ker bi mu tako pomagali, da bi se mogel hitreje vključiti v samoupravljanje.

V odgovorih o vlogi tehnične inteligence so bila sicer

mnenja deljena. Medtem ko so nekateri prepričani, da imajo v kolektivu zadosti tehnične inteligence in da je ta tudi ustrezno zaposlena, menijo ponekod, da nimajo zadosti inženirjev in tehnikov in da ti tudi niso zadosti zaposleni, da zatorej ne prispevajo zadosti za nadaljnji razvoj v delovni organizaciji.

V področju delitvene problematike so anketirani v večini odgovorili, da so s sistemom delitve zavoljni, vendar je povsod očitno negotje zaradi nagrajevanja »režijskih« delavcev, ker zanje niso izoblikovana merila.

Anketiranci so zelo kritično ocenili družbeno politično aktivnost posameznih organizacij in tudi članstva v občini. Ugotovili so tudi, da so metode dela v ZK v ve-

čini primerov zastarele, kar vpliva tudi na pasivnost članstva, pri čemer je malodušje pogojeno še s pogostimi primeri reševanja v ozkem krogu.

Zanimivi so tudi podatki v anketi, da mnogi komunisti vidijo med člani kolektiva dosti takih, ki bi mogli postati člani Zveze, hkrati pa menijo, da bi bilo potrebno nekatere člane izključiti iz Zveze, pri čemer pa navajajo samo številke in le v nekaj primerih tudi imena.

V nadaljevanju ankete so razkrili komunisti še svoj odnos do izobraževanja in organiziranosti, pri čemer je občinski komite zbral obilico podatkov in napotkov, kako naj v prihodnje usmeri delovanje članov ZK v občini, da bo to bolj uspešno in opredeljeno.

MALA ANKETA

OBNOVITI HIŠE

V tem času povsod urejajo zunanji videz naselij. Tako je tudi v Mozirju, saj so pred dnevi asfaltirali del trga. Občani so bili vsekakor s tem zadovoljni, mi pa smo jih povprašali, kaj bi še bilo potrebno narediti v Mozirju, da bi se v svojem kraju bolje počutili?

FRANC JANZOVIK: Dosti je že narejenega. Motijo pa me stare hiše, ki bi jih morali urediti, saj so nekatere v zelo klavnem stanju. Asfaltirana cesta še ne pomeni vsega, tudi kulturnega življenja bi v Mozirju potrebovali mnogo več. Mladi nimajo nobene zabave. Spomnim se, da smo nekoč imeli plesne vaje, in kaj imamo mladi danes? Vse je preveč mrtvo.

MARTIN KRIVEC: Sicer samo delam v Mozirju, a vseeno občutim, kar manjka. Mislim, da Mozirjani predvsem pogrešajo kulturno življenje, mladi pa zabavo. Mnogo je želja, malo pa sredstev, zato se tudi ne da veliko narediti. Včasih je v Mozirju gostovalo še gledališče iz Celja, sedaj pa nič. Za zunanji videz trga bi bilo potrebno obnoviti nekatere stare hiše.

VINCENC JANKO: Sem star občan in moram reči, da lepo urejujejo naš trg. No, marsikaj pa bi še lahko naredili, samo ne vem, če je denar. Tu so še hiše, ki so bile med vojno poškodovane in bi bile potrebne popravila. Sicer pa se Mozirje tako hitro razvija, da ne poznam več vseh hiš, kot sem jih nekoč. Vsekakor pa sem zadovoljen z življenjem v Mozirju.

DANIJELA BASTL: Zabave pri nas v Mozirju sploh ni. Mladi bi morali imeti svoj prostor, tako kot je to drugod. Eno izmed upanj je novi mozirski ansambel Tigri, ki so ga ustanovili domači fantje. Sedaj se šele pripravljajo, vsekakor pa bodo vnesli malo več življenja v naš kraj. Sama mladinska organizacija ne dela več tako, kot nekoč. Mislim, da so same obljube premalo, potrebno je nekaj storiti.

IVAN PUNGERSEK: Ceste so sedaj v redu. Pričeti pa bi bilo potrebno misliti na zunanji videz kraja. Cvetlice in čistoča Mozirju vsekakor ne bi škodovala. To bi bilo mogoče, če bi tržani sami skrbeli za čistočo. Mladih je v Mozirju precej, vendar nimajo tu tistega, kar ima mladina drugod, zato jih Mozirje ne privlači toliko. Ceste bi lahko uredili tudi zunaj trga.

NA LETE NA MESEC, MIDVA OSTANEVA RAJE NA ZEMLJI

Mladost pri devetdesetih

MEDTEM KO PRVI PRAVI, DA MORAS BITI V VSEM ZMEREN, DRUGI TRDI, DA UŽIVAJ KOLIKOR MOREŠ. RECEPTA ZA DOLGO ŽIVLJENJE NI, PA PRAVITA OBA. IN KAJ SE JE V TEH DEVETDESETIH LETIH SPREMEMILO? KAKO BI DEJAL, ZDI SE, KOT DA JE BILO TO ŠELE VČERAJ...

Oba smo srečali ob zapeku (ne pravem, bolje r-čeno, ob štedilniku v topli kuhinji) in oba sta bila v družbi pravnukov. Z obema smo se pogovarjali o vsem mogočem in nemogočem. Oba sta preživela dve vojni vihari in v prvi sodelovala. Medtem ko je prvega, ANTONA KOVACA z Babnega 28 že nekoliko zapustil vid, je drugi, FERDINAND LESJAK iz Gorice 33 pri Slivnici, še tak, kot da bi si naložil šele sedmi križ. Obema smo postavljali enaka vprašanja in zanimivo, dobili skoraj enake odgovore. Takoj uvodoma lahko povemo, da ju ne mika v veselje...

Anton Kovač je vse življenje obdeloval zemljo. Še danes najraje posluša o kmetovanju, o tem mu tudi najhitreje teče beseda. V življenju je bil le dvakrat pijan. Prvič se za vladavine Franca Jožefa, ko so z regimentom odrinili na Koroško, in drugič, ko je bil kot vojak v Celju, pa je čez nedeljo skočil domov pogledat. Srečal je fante z Ostrožnega, dalj so ga »sna zob«, tako da je zamudil v kasarno, pa je moral noč prenočiti na »prični« v zaporu.

Preveč hudo mi ni nikoli bilo,« pravi. »Takrat še ni bilo toliko uradov in ne toliko potj v mesto. Delali smo in v miru živeli. Le na Soški fronti, a, tam pa je pokalo. Pa sem jo poceni odnesel. No, sem si dejal, Tone, če si se tu izmazal, potem boš dočkal starost. Bolan nisem bil, oči mi je vojska umčila. Današnje ljudi muči revma, mene še ne, pa čeprav sem mnogo zmrzoval.

Pravi, da ga je najbolj presenetil prvi avtomobil in pa radio. Tisti na »slušalko«, ko je eden poslušal in pripovedoval drugim, kaj je slišal.

»Pozneje pa sam ne vem kako se je to vse razvijalo. Zdi se mi, kot da je bilo to včeraj. Dan za dnem so pogruntali nekaj novega. Včasih se časa nisi imel, da bi si vse zapomnil...

Motornih vozil ne mara, razen traktorja. To je nekaj č-

sto drugega, kot pa je oranje s kravati, pravi. »Toda takrat je bila zemlja bolj in z večjo ljubeznijo obdelana kot danes.«

Mladim zameri, da pijejo in nenebno vasujejo. »Eno ženo sem imel in sem srečen. Danes pa ti mladi mlečnozobci kar pod roko hodijo. Danes z eno, jutri z drugo. To ni prav. Povem vam, da to ni niti lepo.«

In ko smo ga pobarali, kakšen nasvet bi dal mladim, da bi dočakali visoko starost, je poudaril, da moraš biti v vsem zmeren...
TO SE NI NOBENA STAROST...

Ferdinand Lesjak iz Gorice 33 pri Slivnici je nekoliko mladostnejšega videza in bolj čil. Nekajkrat nas je z odgovorj spravil iz ravnotežja, ker je ob vsakem vprašanju imel tudi sam vprašanje. Kako tu di ne, saj je v sedemdesetih letih, kolikor je bil gostilničar, krepko postavil marsikatero besedo.

Ferdinand meni, da za dolgo življenje ni recepta. »Kolikor se je le dalo, sem užival. Tudi pil, haha. Pa še kako. Včasih smo si naložili, da še v klet nisem našel. No, sedaj, ko sem že starejši, čeprav to še ni nobena starost, sem nehal kaditi.«

Pred dvema letoma je še povedal kakšno »čez režim« na zboru volivcev. Sicer pa pravi, da se nima smisla kregati. Bolje se je včasih ugrizniti v jezik. Ferdinand izhaja iz družine, ki je v Slivnici posegala v politično življenje pred vojno. Pravi, da so naprednost pogosto plačali s kakšnim vijakom, ki so ga nato priškrtnili drugi.

»Če bi bil še enkrat mlad, čeprav mi ni za mnogočem žal, bi se takoj zaposlil. Pogledaj, sedemdeset let sem bil gostilničar, pa nimam pokojnine. Tako bi pa po 40. letih bil lepo upokojen in bi sedaj že trintrideset let dobival pokojnino, haha. Vprašali ste, kako gledam na gospodarjenje mladih. Prav delajo, čeprav je danes lažje, kot je bilo svojčas. Še danes se mi zdi, da mi manjka denar.

ja. Rad bi posegel vmes. Svojtčas sem trgoval z lesom, pa tudi z drugim, če je kazalo, da bo padel kakšen dinar...«

Rad potuje. Še danes se odpravi v Celje, kjer baje sreča malo znanih obrazov. Vsak dan manj... človek bi mu to mirne vesti verjel, saj je njegovih vrstnikov že zmanjkalo, pa tudi ostalih.

»Torej je Kovač rekel, da ne gleda več za 20 letnimi ddam. Zdi se mi, da so vse bolj brhke. Raje gledam za dekleti, kot pa poslušam o vojskah. V vojni vedno nedolžen plača.«

— Ali vam je za karkoli žal in česa ne bi hoteli več doživeti?

»Žal mi je, ker sem šparal, kajti denar je propadel. Če mi je vedno dejal: vsak dinar shrani. Pa sem ga, pa je kljub temu vrag pobral. Ne bi pa rad bil zraven, ko bodo leteli na mesec. Veste, Rusi bodo še marsikaj naredili. Naj lete na mesec, midva s Kovačem in oni, kar nas je starcev, bomo raje ostali na zemlji...«

J. SEVER.

Skupnosti v Zasavju

V Trbovljah so že konstituirali temeljno izobraževalno skupnost, ki je na prvi seji skupščine sprejela statut in izvolila enajstčlanski izvršni odbor. Za predsednika so izvolili Štefana Forteja, ki je bil doslej predsednik sklada za šolstvo v občinski skupščini Trbovlje.

Četudi so sprva menili, da bodo že zdaj ustanovili enotno izobraževalno skupnost v Zasavju za občinske skupščine Trbovlje, Hrastnik in Zagorje, so ugotovili, da bi bila lahko odločitev preuranjena. Zato bodo v prihodnje v vsaki občini imeli svojo izobraževalno skupnost, vendar bo do ustanovitve posebnega odbora, ki bi naj zbral vse potrebne podatke za možnost enotne izobraževalne skupnosti v Zasavju.

-nk-

NA KRATKO

ZBOR KURIRJEV

Občinski odbor zveze borcev v Zalcu je določil, da bo drugega julija zbor nekdanjih kurirjev zahodne Stajerske v Taboru. Tu bi se naj sestali vsi kurirji TV, Jurčkove in vojaških linij.

Pripravljali odbor je za to proslavo pripravil načrt svečanosti, ki bodo zajele odkrite spomenika padlih kurirjev, kulturni program in sprejem kurirskih patrol, ki bodo krenile po nekdanjih poteh v Tabor. V popoldanskem času pa bo srečanje nekdanjih kurirjev z občani Tabora in okoliških krajev.

—pik

BAZEN V PREBOLDU

Prijetno urejen bazen v Preboldu je pred dnevi že imel prve obiskovalce. Poleg kopalcev so v njem plavale tudi drobne ribice, ki so jih nalovili domači otroci. Cene prenočišča so precej visoke, saj stane postelja v vikend hišici 1300 SD, penziona pa 2900 SD. V bifeju poleg bazena imajo na razpolago vse brez in alkoholne pijače, na žalost pa nimajo tople hrane. To lahko dobe samo gosti, ki so tudi na prenočišču. Vsi vemo, da voda utruja in napravi človeka lačnega. Zato bi bilo prav, da bi tudi prehodnim gostom na bazenu v Preboldu omogočili tople jedi.

ČAKAJO NA VODO

Občani Kaple in Ponorja pri Taboru so že nekaj let na zborih občanov prosili za vodovod. Ker je bilo vse zaman, so se sami odločili za delo. Trideset jih je zbralo 35.500 N dinarjev za glavni vod, izkopali so 2 km dolg izkop in zasuli cevi, ki jih je položilo komunalno podjetje Zalec. Marsikdo od prizadetih bi že koristil vodo, če bi jih pri tem ne ovirala vodna skupnost, ki zavlačuje s polaganjem cevi čez potok Boljsko pri mostu v Kapli.

—pik

POCENI LETOVANJE

Tekstilna tovarna Prebold je za svoje delavce tudi letos pripravila poceni letovanje v domu v Piranu. V času počitnic imajo prednost letovanja družine s šolskimi otroki. Člani kolektiva in njihovi svojci bodo plačali dnevno 12 ND, otroci do 10 let pa 8 ND. Če kapacitete ne bodo popolnoma, bodo lahko letovali tudi tuji gostje, le po višjih cenah.

DVE RAZSTAVI

Prejšnji teden sta bili v Slovenskih Konjicah dve razstavi. Prva je prikazovala dela slikarja Šubica, drugo pa so pripravili filatelisti osnovnih šol konjske občine.

Uredili so cesto in koč

Občani Miklavža in Lok pri Taboru so za prvomajske praznike končali z delom na tri kilometre dolgi cesti, ki povezuje dolino z lovsko koč nad Taborom. Cesto so gradili občani sami z dvema milijonoma starih dinarjev, ki so jih zbrali in pa s prostovoljnimi de-

lom. Po zaključku glavnih kmetijskih del pa bodo nadaljevali z gradnjo ceste od Lovske koč proti zaseлку Pošebal, do ceste, ki povezuje ta predel s Trbovljami.

Lovska koč je v poletni sezoni oskrbovana ob nedeljah in praznikih, izletniki pa so deležni pozornosti tu-

di ob delavnikih, saj stanuje oskrbnik koč v neposredni bližini. S tem so se tudi občani tega predela vključili v izletniški turizem, saj je bila doslej koč večidel neizkoriščena in je služila le za potrebe lovcev, kljub temu, da je zgrajena na lepi izletniški točki.

veda pa lahko zaključijo zavarovanje tudi vsaka druga oseba ob upoštevanju določil splošnega pravilnika za nezgodno zavarovanje.

Običajno se sklepa to zavarovanje po dveh variantah in to: 1.) Za nezgodno smrt in invalidnost 2.) Za nezgodno smrt in invalidnost ter dnevno odškodnino.

Višina letne premije je odvisna od višine zavarovalnih vsot ter od nevarnostnega razreda.

Zaradi lažjega razumevanja navajam v sledeči tabeli višino oziroma znesek LETNE BRUTO PREMIJE za prvo varianto s predpostavko, da znaša zavarovalna vsota za smrt 1 milijon, a za invalidnost 2 milijona starih dinarjev.

I. nevarnostni razred 4.684.

DIN, II. 6.826 din, III. 8.968 din, IV. 11.110 in V. 13.252 din.

Če pa želi nekdo poleg smrti in invalidnosti zavarovati tudi dnevno odškodnino po 1.000 din dnevno, znaša premija po drugi varianti: I. nevarnostni razred 13.252 din, II. 19.678 din, III. 26.104 din, IV. 32.530 din in V. 38.956 din.

Isto zavarovanje za gornje zavarovalne vsote z dodatno premijo za riziko motorja znaša po prvi varianti od 16.465 din do 42.169 din.

Pri tem ceniku je jamstvo generalno, in torej zavarovalnica jamči za nezgode, ki se pripetijo kjerkoli — v službi ali izven nje.

ZAVAROVANJE VOZNIKOV IN POTNIKOV V MOTORNIH VOZILIH je vrsta

nezgodnega zavarovanja, ki je pri nas zelo razširjena in ki je zlasti važna za socialistični sektor, če se hoče izogniti izplačilu zahtevkov, ki bi jih sicer njihovi delavci uvaljavljali iz naslova odgovornosti podjetja nasproti njim v tožbenem postopku.

Zavarovanje zajema lahko tudi spremljevalce in delavce, ki natovarjajo ali raztovarjajo blago, ki se prevažna. Razširitev obveznosti obsega tudi delavce, ki delajo na priključenih delovnih strojih, kot so npr. mlatilnice kot priključki na traktorje, stroji pri gradnji cest itd.

To zavarovanje se sklepa ali poimensko ali pa številčno.

Pri poimenskem zavarovanju morajo biti OSEBE toč-

no navedene ter velja to zavarovanje za določeno vrsto vozila (osebni avto, tovorni avto).

Pri številčnem zavarovanju pa mora biti točno označeno VOZILO, za katerega zavarovanje velja (registrirana številka, številka motorja).

Po tem ceniku se lahko zavarujejo tudi učenci šofiranja pri pripravi za šoferski izpit, če se učijo pod nadzorstvom pooblaščenih inštruktorjev.

Eventualne telesne hibe, odnosno neodgovarajoča starost, se pri tem ceniku ne upoštevata ter zaradi tega ni nobenih odbitkov v primeru nezgode.

Nadaljevanje v prihodnji številki!

IZ PRVE ROKE...

O nezgodnem zavarovanju

Nadaljevanje iz prejšnje številke)
INDIVIDUALNO NEZGODNO ZAVAROVANJE je pred-

vsem primerno in ga najraje sklepajo kmetovalci ter obrtniki, ki nimajo popolnega socialnega zavarovanja. Se-

Uspešen zaključek sezone

Prosvetno društvo »Ivan Cankar« na Taboru je v zimski sezoni po dolgotrajnem premoru spet zaživelo. Na novem, moderno opremljenem odru, ki so ga uredili s sredstvi občanov, so za otvoritev uprizorili komedijo »Zupanova Micka«. Komaj mesec dni zatem so uprizorili dramo »Pot do zločina«. Pri izvajanju tega dela so so delovali večinoma le mladi amaterji začetniki. Oboje del je med gledalci poželo veliko navdušenja. Amatersko sezono pa so zaključili pred nedavnim z uprizoritvijo drame »Sadovi greha«.

Tako so Taborjani s temi tremi uprizoritvami vnesli v kulturno mrtvilo tega kraja prireditve, ki so navdušile občinstvo. Navdušeni aplavzi in polna dvorana pa so nagradili trud igralcev. Poleg mladih igralcev sta debutirala tudi dva mlada režiserja, kar obeta, da bo prihodnja sezona še pestrejša.

-PIK

Jaki na Dunaju

V okviru dunajskega tedna so 24. maja v galeriji dr. Bernhard Peithner-Lichtenfels odprli razstavo Jakijevih del. Jože Horvat-Jaki je prvi jugoslovanski slikar-samouk, ki zdaj že drugičkrat razstavlja v tej znani dunajski galeriji. Njegova razstava bo odprta do 18. tega meseca.

Gostovanja

Člani prosvetnega društva Zarja iz Trnovelj pri Celju so z delom Hansa Tiemayerja »Mladost pred sodiščem« nastopili že petkrat. Najprej so zaigrali doma, nato pa so gostovali še v Vojniku, Storah, Zrečah in Vitanju. Udeležba na dosedanjih predstavah ni bila najboljša, vzrok pa je verjetno v obdobju, ki ni najbolj primerno za uprizorjanje gledaliških del na podeželju. Kljub temu so se odločili, da bodo verjetno gostovali še v Rečici ob Savinji, Letušu, Lučah in Solčavi.

Tamburaši

Mladi celjski tamburaši v počitnicah ne bodo imeli veliko prostega časa, saj se bodo pripravljali za nastop v Osijeku. Za nekaj let sodeluje tamburaška sekcija ZPD France Prešeren na znanem osiješkem festivalu, zato so celjske tamburaše povabili tudi letos. Celjski kulturni delavci pa so se odločili, da bi združili v en orkester — predvsem za nastop v Osijeku — sekciji ZPD France Prešeren in DPD Svoboda Celje. Množičen nastop bo vsekakor doprinesel k uveljavitvi celjskih tamburašev v Osijeku.

Izobraževalna skupnost v Konjicah

Tudi v Slovenskih Konjicah so ustanovili temeljno izobraževalno skupnost za območje konjiške občine. — Ima 23 članov, za predsednika pa so izvolili Franca Taksa iz prve osnovne šole v Slovenskih Konjicah. Na prvi seji so razpravljali o nekaterih nalogah, ki jih čakajo v prihodnjem obdobju. — Tako so menili, da bo treba čim prej rešiti materialni položaj šolstva. Občina v tem letu ne bo mogla sama kriti vseh njegovih potreb, zato pričakuje tudi pomoč republike.

Po zaključku VII. mladinskega pevskega festivala

Prireditve povsem uspela

Mednarodni koncerti vendarle polnoštevilno obiskani

V nedeljo zvečer se je v Celju končal VII. mladinski pevski festival.

Po otvoritvenem govoru predsednika pripravjalnega odbora Janeza Kovačiča, ki je govoril o pomenu prireditve za glasbeno vzgojo mladine, sta v četrtek pred maloštevilnim občinstvom nastopila na koncertu zbor celjske II. in I. osnovne šole pod vodstvom Edija Goršiča in Jožeta Koresa.

Drugega dne se je pozno zvečer končal prvi tekmovalni dan; nastopilo je 9 premutacijskih zborov, žirija, ki je ocenjevala po mednarodnih kriterijih, pa je dodelila prvo mesto (zlato plaketo in denarno nagrado) mladinskemu zboru iz Maribora pod vodstvom Branka Rajšterja (98,8 točk), drugo mesto (zlato plaketo in denarno nagrado) zmagovalcu prejšnjega festivala zboru osnovne šole Trnovo Ljubljana pod vodstvom Majde Hauptmanove (97,8 točke), medtem ko sta prejela plaketo in denarno nagrado mladinskemu zboru »Stevana Divnina iz Zabalj, ki ga je vodila Gizela Benc (85,6 točke), medtem ko sta prejela bronasto plaketo zbor I. osnovne šole iz Zagreba (dirigent Vladimir Prica) in »Kole Kaninski« iz Bitole (dirigent Ljubo Trifunovski).

V tekmovalju drugega dne je izven konkurence nastopil zbor osnovne šole Šmihel nad Mozirjem pod vodstvom Antona Acmana. V skupini mešanih zborov je dosegel prvo mesto (srebrna plaketa in denarna nagrada) zbor »France Prešeren« kranjske gimnazije, ki je pod vodstvom Matveža Fabjana prejel 89,8 točke, drugo mesto »Hristijan

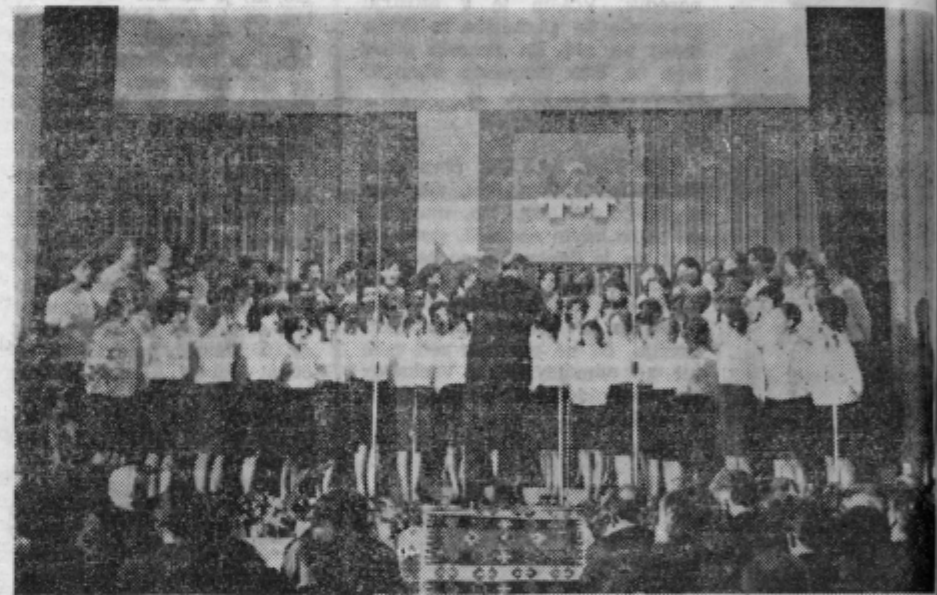
Todorovski-Karpuš« gimnazije Kumanovo pod vodstvom Česlava Tripkovskega (74 točk), tretji je bil škofjeloški gimnazijski zbor pod vodstvom Antona Lotriča (72 točk), četrty pa zbor »Jurij Vega« iz Idrije pod vodstvom Ivana Rljavca (70,6 točke). V skupini dekliških zborov je žirija dodelila prvo mesto (zlato plaketo in denarno nagrado) zboru »66 devojaka« iz Sabca, ki je pod vodstvom Branka Durkoviča dosegel 97,6 točke, drugo mesto (92,4 točke — zlato plaketo in denarno nagrado) zboru glasbene šole Mostar (zborovodja Vjekoslava Sunjić), tretji je bil zbor celjskega učiteljskega pod vodstvom Danijela Gruma (79,4 točke), četrty pa zbor črnomajlske gimnazije — 69,2 točke — dirigent France Zupančič.

S tremi mednarodnimi koncerti v veliki dvorani Narodnega doma in z nastopom združenih zborov 13 celjskih in okoliških šol pred spomenikom zmage (zborovodja E. Goršič, J. Kores) se je končal uradni glasbeni del VII. mladinskega pevskega festivala.

Letošnja prireditve je po mnenju nekaterih strokovnjakov v splošnem izpričala kvaliteto jugoslovanskega zborovskega petja, vendar (tudi razumljivo) ne v celoti, kajti kriteriji pri izboru še vedno niso enotni in jasni (kar navsedanje potrjujejo ponekod preveliki razločki v točkah). Če se dalje zadovoljimo s splošno ugotovitvijo, da je celjski festival izredno pomembna spodbuda za ohranjanje in širjenje narodne in klasične zborovske pesni kot elementa vzgoje, ob teh

Zbor II. osnovne šole pod vodstvom Jožeta Koresa, ki je navdušil poslušalce na otvoritvenem koncertu.

Dekliški zbor celjskega gledališča, edini celjski predstavnik v tekmovalni konkurenci, ki je pod vodstvom Danijela Gruma dosegel tretje mesto. Bomo na prihodnjih festivalih v tej skupini slišali še kak domači zbor?

V okviru festivala so v Likovnem salonu odprli razstavo grafik akad. slikarja Franceta Miheliča ob njegovi 60-letnici. O slikarju in njegovem delu je govoril slikar Marijan Tršar.

površinskih ugotovitvah vendarle ni mogoče mimo druge, specifično celjske plati prireditve. Festivalni odbor je storil vse, marsikaj pa bi bilo mogoče za afirmacijo še storiti. Ob nekotiko reformiranem festivalskem vzdušju namreč ni mogoče mimo dejstva, da za festival z izjemo koncertov ni bilo zadostnega zanimanja. Dvorana je bila prvi večer napol prazna, dru-

gi dan skoraj prav tako in so jo napolnili šele pevci. Z obiskom tekmovalnega dela ne moremo biti zadovoljni in se upravičeno vsiljujejo pomisleki, da je bil ta del namenjen v glavnem le glasbenim pedagogom. Kje so vzroki? All res ne bi mogli s sodelovanjem turističnih organizacij, potovalnih agencij itd., narediti iz celotnega celjskega festivala, ki mu sicer po pra-

vici pripisujemo mednarodni značaj, kaj več kot ozko tero prireditve?

Morda bi lahko vzroke značilen odnos celjskih pebivalcev do te prireditve (in kor do drugih kulturnih prireditvev sploh) iskali v tem, da postaja ali ostaja Celje vse bolj organizator mladinskega pevskega festivala in vse manj mesto, ki bi s svojo udeležbo dalo tak drugačen pečat. Ne da bi hoteli zmanjševati uspeh in pomen 3. mesta zboru celjskega učiteljskega, je to vendarle precej skromna dediščina bogate zborovske tradicije in zaborov delež glasbenim priredovanjem kraja, ki je postala festivalski prav zaradi svojih visoke zborovske kulture. Gotovo je bilo zanimanje za prejšnji festival precej več kot za letošnji prav sprva številnejše udeležbe celjskih zborov, da ne omenjamo pomembno in posebej gimnazijskega zboru, ki smo ga zapravili zelo lahkomišno in neodgovorno!

To je samo nekaj bolj ali manj utemeljenih pomislekov, o katerih bi bilo v bodoče vsekakor temeljito razmisliti in razmisлити. Festivalni tolikšnim jugoslovanskim mednarodnim slovesom seveda da ne more imeti ozkega položaja. Preostane tedaj samo, da ohranimo njegovo prvobitnost tudi v smislu zares množične prireditve.

D. Hrčič

Knjiga - del življenja

Dejavnost gabske knjižnice

Po vojni se je na območju Gaberja v skladu z močnim razvojem industrije začela razvijati kulturna in prosvetna dejavnost. V tovarnah so ustanavljali sindikalne knjižnice, ki so po predlogu takratne kulturno prosvetne komisije pri OLO Celje leta 1952 darovale svoje knjige knjižnici, ki je pozneje prešla v sekcijo DPD Svoboda Gaberja.

K razvoju knjižnice je v prvih letih pripomoglo tudi prebivalstvo, ki je darovalo mnogo knjig, kasneje pa je knjižnica obogatila svoj knjižni fond še z dotacijami, ki jih je prejela od znanje DPD Svoboda Gaberja. Z obogatitvijo knjižnim fondom je knjižnica začela privabljati vedno več bral-

cev in se razvila pod vodstvom knjižnega odbora, odbora društva in knjižničarke do tiste stopnje kulturnega poslanstva, kakršno ji je bilo namenjeno.

Iz statističnih podatkov zadnjih let je razvidno, da so si leta 1965 izposodili v knjižnici 19.658 knjig, že lani pa se je število izposojenih knjig dvignilo na 29.113. Tudi število bralcev v knjižnici je vsako leto večje. Leta 1965 jih je bilo vpisanih 7.794, med njimi 4884 mladincev, a lani že 8945, med njimi kar 6125 bralcev delavske mladine. Ob tem pa je imela knjižnica lani enako finančno pomoč kot v letu 1965.

Ti podatki nedvoumno pričajo o velikem zama-

nju bralcev v celjskem delavskem predelu za dobro knjigo, predvsem veliko je mladih bralcev, bodisi iz šol ali iz delovnih kolektivov, ki iščejo najbolj sodobno čtivo. Podobno se tudi starejši bralci zanimajo za razne novosti, saj so večino knjig že prebrali in vse to narekuje knjižnici, da bi morala še bolj obogatiti in razširiti svoj knjižni fond, česar pa s pomanjkljivimi denarnimi možnostmi nikakor ne bo mogla uresničiti.

Knjižnica ima trenutno 11.400 knjižnih zvezkov, ker je glede na število bralcev in njihove zahteve očitno premalo. Tudi prostori niso dovolj primerni in obe knjižničarki, ki sta z de-

lom preobremenjeni, utegneta le bežno svetovati bralcem pri izboru knjig, kar bi naj bila sicer njuna naloga.

Kljub vsej dozdajšnji prizadevnosti in uspehom, kakršne je knjižnica dosegla, ne bo mogoče v prihodnje napredovati in izpolnjevati poslanstva, če ne bo knjižnica dobila večje denarne podpore. Vsi, ki jim je knjižnica in njen namen pri srcu, upajo, da bodo knjižnici pomagali tudi sindikati iz delovnih kolektivov, saj knjižnica dejansko nadaljuje vlogo nekdanjih sindikalnih knjižnic in to kolektivov in njihove otro-

Kdaj zdravilna zelišča?

Kako jih pripravljamo in kaj moramo vedeti

Človek se ni poznal pisane besede, stanoval je v votlinah, za orodje mu je služil grobo obdelan kamen, toda poznal je bolečine in težave v telesu. Nagonsko je pričel uporabljati različna zelišča, sadeže in korenine. V teku tisočletij je človeštvo kopicilo izkušnje v lajšanju in zdravljenju raznih obolenj, nastajala je ljudska medicina. Vsa ta spoznanja so se prenašala večinoma z materinim izročilom iz roda v rod. S prodorom kemije, predvsem ob koncu prejšnjega stoletja, se pojavijo zdravila z določeno kemično sestavo, njihovo delovanje je brez nevarnosti, ker jih dobivamo v obliki in koncentrirani obliki in so točno odmerjeni količini. V današnjem času obstaja prava poplava različnih tablet, injekcij, svečk, sirupov, pra-

kov itd. Tako je uporaba zdravnih zelišč močno nazadovala.

Vsa zdravilna zelišča, sadeži in plodovi, ki jih uporablja ljudska medicina, vsebujejo več zdravilnih snovi, ki so res zdravilne, ter je njihova zdravilna moč tudi znanstveno dokazana. Vendar njihova uporaba dostikrat ne pride v poštev iz več vzrokov.

Pri vsakem zdravljenju, predvsem akutnih obolenj, moramo telesu dovajati točno določeno količino zdravil, kar nam omogočajo tovarniško izdelana zdravila. Z zdravilnimi zelišči tega ne moremo. Ista vrsta zelišča ima lahko različno količino zdravilnih snovi, kar je odvisno od sestave zemlje, na kateri raste, od načina sušenja, časa nabiranja itd. Zdravilna zelišča se večinoma zaužijejo v obliki čajev, kar pa je včasih nemogoče in tudi škodljivo. Nekatere rastline vsebujejo več zdravilnih snovi, od katerih ena pri istem obolenju deluje lahko škodljivo, ali pa ima ravno nasprotni učinek.

Preden bolniku damo neko zdravilo, je nujno potrebno, ugotoviti vrsto obolenja. Saj vemo, da napačno zdravljenje škoduje človeku, včasih zamudimo ugoden trenutek za operacijo, ki edina lahko reši življenje. Naj navedem le en primer: pri močni bolečini v želodcu dobi bolnik doma za olajšanje kamilični čaj, žganje, pelin itd., v resnici pa ima počen želodec. S tem, ko smo mu dobavljali tekočino, smo obolenje še poslabšali, ker se pač želodčna vsebina izlije v trebušno votlino.

Bodimo si na jasnem, da pri težkih in resnih obolenjih zdravilna zelišča ne pomagajo, tu pride v poštev zdravljenje s tovarniškimi zdravili ali pa operacija.

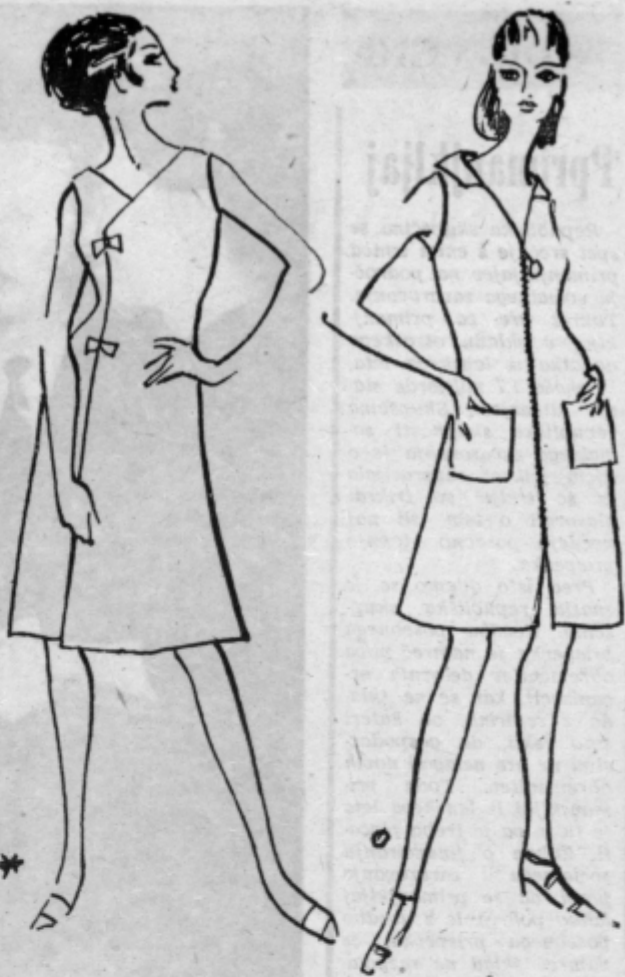
Uporabljamo jih le pri nekaterih kroničnih obolenjih in to šele po predhodnem posvetu z zdravnikom.

Farmacevtska industrija predeluje iz velikega števila zdravnih rastlin razna zdravila, kot mak, ržene rožičke, borovo smolo, vrbo, hmelj, kumino, volčjo črešnjo. Iz neke indijske korenine pridobivajo zdravilo za znižanje krvnega pritiska — serpasil.

Da nam bodo zdravilna zelišča res pomagala, je potrebna skrb pri nabiranju, sušenju in skladiščenju. Nabiramo jih ponavadi v polnem cvetju in to zdrave ter čiste rastline, na njih naj ne bo rose ali dežja. Povežemo jih v manjše snope, ter jih ne stlačimo v košaro, vrečo ali koš. Korenine se nabirajo v različnih časih, sadeži pa, kadar so zreli.

Sušiti jih je v senci in na prepihu v tankih slojih, čez dan jih večkrat obrnemo. Dobro je, če imamo za sušenje pripravljene lese iz protja ali trsja. Sušenje naj ne traja predolgo, ker celice odtrganih rastlin, korenin in sadežev še nekaj časa živijo in porabijo v tem času del koristnih snovi. Najboljše je hitro sušenje bodisi na kmečki peči, štedilniku ali hmeljskih in sadnih sušilnicah, toda temperatura ne sme presegati 60 stopinj C.

Kadar sušimo na kmečki peči ali štedilniku, podložimo nekaj papirja, žaklovino ali pa desko. Pri sušenju izgubi rastlina 1/5—1/2 svoje prvotne teže. Posušena zelišča v nekaterih slučajih shranimo cela kot na primer: janež, zavite v papir še boljše v polivinil. Druga zopet razrežemo v koščke, predvsem korenine ter jih shranimo v škatle iz trde lepenke ali pločevine, najboljše pa jih vskladščimo v steklenih posodah s širokim vratom. Na posodo in škatle nalepimo etiketo z imenom zelišča.

Nikar ne pozabite letos še na obleko iz frotirja. Je zelo praktična in v njej boste na počitnicah lahko odšli tudi nakupovat. Pazite samo, da bo kroj čimbolj enostaven.

Hlače za vsako žensko

Letos je moda še posebno zaljubljena v hlače, saj so zelo praktičen kos oblačila, ki si ga lahko privoščijo vsaka žena. Seveda pa je pri tem potrebna majhna mera okusa, da se boste v njih tudi prijetno počutile. Če ste vitke, vam je dovoljeno skoraj vsa, kar vam je všeč in je moderno. Bluze zataknjene za pas, pulji, kratke jopice, ki so lahko iz istega materiala kot hlače — vse to je posebno čedno. Čim širši so vaši boki, tem daljše naj bodo vaše bluze, ki prosto padajo čez pas. Pazite samo:

- Izogibajte se pretesnim hlačkam, ki puščajo nelepe robove na nogah, pri hoji pa kažejo indiskretne linije.
- Če imate močna stegna, nosite elastične hlače z daljšimi hlačnicami, ki napako lepše zravnavajo.
- K hlačkam za plažo nosite le odprte sandale. Za šport ali v mesto platnene ali športne čevlje z nizko peto (nikoli salonarjev), k večernim hlačam — to je svilenim ali iz drugega večernega blaga — lahko imate tudi polodprte sandale in salonarje s srednje visoko peto.
- Torbice raznih vrst, ki jih sicer nosimo h kostimom, se hlačam ne podajo. Dovoljene so samo torbice v obliki majhnih kovčkov ali aktovk, mlajšim pa torbice s pasom čez ramo.

- Hlače morajo biti brezhibno narejene. Dosledno odpravite vsako napako pri kroju ali izdelavi. Samo tako boste v hlačah čedne in prikupne.

- Pod hlače oblečite le podkolenke, kratke nogavice ali hlačne nogavice (bose samo doma ali v naravi). Grdo delujejo vidni pasovi in sponke.

Sončenje

Lepota poleti s potrpežljivostjo in soncem

Sedaj pripravljajo prvi dopustniki svoje kovčke, da se odpeljejo proti jugu in soncu. Čeprav še niste med njimi, vas gotovo vleče v naravo in sonce, saj je lepa enakomerna rjava polt najbolj zaželen souvenir. Čeprav vaša polt seljno vpija žarke vase, bode

dite previdni, prijetno počutje je lahko zelo variabilno. Po dolgi zimski meseci le postopoma navajajte telo na močno sonce. Daljše izlete s čolnom prihranite za drugo polovico dopusta, ko že imate rahlo barvo in vam pospešeno žarčenje na vodi ne bo

škodovalo. Kljub vročemu soncu imejte s sabo tudi jopico, slammik ali ruto, ker veter učinek sonca blaži in boste čutili posledice, ko bo že prepozno. Posebno so občutljivi izstopajoči deli telesa kot nos, ali ramena.

- Vsaj prve dni sončenja uporabljajte mleko ali kremo, ki ima poleg svojih hranljivih snovi še dodatek, da žarke prestreže in kožo varuje.

- Proti sončnim opeklinam vas varujejo vsi preparati, ki imajo oznako, da vsebujejo UV-filter. Koža res ne potemni tako hitro, zato pa obdrži barvo dalj časa.

- Pozneje lahko pripravite menjate in uporabljate različna olja ter kreme, ki vam tako zavarovano polt hitro obarvajo.

- Da preprečite gubasto in izsušeno kožo, jo zvečer vedno posebno skrbno negujte. Nikakor ne pozabite na kremo, ki kožo hrani in vsebuje vlago. Tudi za vlažno mesko (dobi se gotova) vam bo obraz posebno hvaležen.

Kaktusi

Nasveti, kako vzgajati kaktuse, so vedno dobrodošli, saj je ta rastlina gotovo najbolj razširjena.

Pozimi morajo biti kaktusi na hladnem mestu, najbolje pri temperaturi 8 stopinj. Zadržimo jih redko, vsake tri do štiri tedne, paziti pa moramo, da imajo vsaj toliko vlage, da se ne nagubajo. Poleti in pozimi morajo imeti kaktusi dovolj svetlobe.

V začetku marca pričnemo kaktuse pogosteje zalivati, privaditi pa jih moramo na svetlobo, to je na sonce. Najbolje je, da jih v prvih sončnih dneh postavimo na sonce in prekrivamo s svilenim papirjem. Ko se privadijo sonca, jih ni treba več prekrivati.

Poleti moramo kaktuse redno zalivati, postavimo pa jih na okno, balkon ali teraso, tja, kjer bodo zaščiteni pred dežjem.

Jesen lahko ostanejo kaktusi na prostem vse do oktobra. Kolikor je nižja temperatura, toliko redkeje jih moramo zalivati. Kaktusi, ki smo jih imeli na prostem, so odpornejši in rasejo bujnejše.

Kupite si lepo postavo!

Najbolj kritični do sebe bodite pri izbiri kopalne obleke.

Naj vas ne zapelje še tako moderen kroj, niti prirovarjanje prodajalk. Sami se najbolj poznate in veste kaj je potrebno popraviti, zato pri nakupu premislite.

1. So vaši boki preširoki?

Izbirajte med modeli z V izrezom, poudarjenim, to je svetlim ali vzorčastim gornjim delom ali kombinacijo belo-črno.

2. Vaša stegna so premočna...

Nosite kopalke s krilcem, lahko so vzorčaste.

3. Ste preokrogli?

Izbirajte med temnejšimi barvami, model naj pozivi le kakšen bel vložek ob izrezu. Zelo se vam podajo tudi podolžne črte ali samo svetel pokončen vložek, ki postavijo optično zoži.

4. Ste presuhi?

Svetlo vzorčaste kopalne

obleke so najbolj primerne za vas. Lahko imate tudi nabrane izreze ali drapiranje čez pas.

5. Vaša postava ni proporcionalna...

Nesimetrični vzorci, nepravilno razdeljeni desen bo odvrnil pozornost od napak.

POTROŠNIKOM OB JUBILEJU

SEQUENCE zodiac CAROLINA bojana Caprice

V POVPREČJU 30% ZNIŽANJE CEN

kot rezultat modernizacije proizvodnje in sodobne tehnologije

40 POLZELA

Primanjkljaj

Republiška skupščina se spet srečuje z enim izmed primanjkljajev na področju socialnega zavarovanja. Tokrat gre za primanjkljaj v skladu otroškega dodatka iz lanskega leta, ki znaša 1,7 milijarde starih dinarjev. Skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja je o njem trikrat razpravljala in še tretjič so trikrat glasovali o tem, ali naj uvedejo posebno stopnjo prispevka.

Pred isto dilemo se je znašla republiška skupščina. Uvedba posebnega prispevka je namreč nova obremenitev delovnih organizacij, kar se ne sklada z reformo, ob kateri smo rekli, da gospodarstvu ne gre nalagati novih obremenitev. Toda primanjkljaj iz lanskega leta je tu in ga je treba plačati. Zakon o financiranju socialnega zavarovanja pravi, da se primanjkljaj lahko pokrije le z uvedbo posebnega prispevka, če namreč sklad ne razpolaga z rezervami. No, teh skladov nima. In kaj sedaj? Tudi poslanci so se naposled odločili za poseben prispevek, in to iz dveh razlogov.

Prvič menijo, da je likvidnost družbenih skladov prav tako načelo gospodarske reforme, ker z dolgov prav gotovo gospodarstva ni mogoče ustaliti. Drugi razlog je pa v tem, da prehajamo z novim letom na povsem nov sistem otroškega varstva v celoti in bodo otroški dodatki tako izločeni iz skladov socialnega zavarovanja. Če bi zdaj pustili dolgove, bi se bodoča skupnost otroškega varstva že takoj na začetku znašla v težavah. Zato je veliko pametneje, da lanske dolgove letos poplačamo in da gremo v nov sistem s čistimi računi.

Tako bomo torej v drugem polletju plačevali po 0,40 odst. posebnega prispevka, kar znese 0,59% čistega osebnega dohodka. O tem morata sklepati še pristojna zbora skupščine.

V. JARC

KONEC MEDNARODNEGA SIMPOZIJA O AVTONOMIJI OBČINE — V Ljubljani se je končal petdnevni simpozij o avtonomiji občine in pravicah človeka. V resolucijah je posebej poudarjena misel, da je občina temeljna družbenopolitična skupnost, v kateri uveljavljajo občani svoje neposredne interese.

POBRATENJE — Mesti Kragujevac in francosko mesto Suresnes sta se pobratili. Suresnes leži blizu Pariza. Ob pobratenju je bilo v Suresnesu veliko slavlja, ki se ga je udeležila seveda tudi kragujevska delegacija.

NAJVEČJI TURBO-AGREGAT PRI NAS — V termoelektrarni Šoštanj so se dogovorili, katera podjetja bodo sodelovala pri dobavi turboagregata v novi elektrarni, ki jo bodo zgradili. Pomudbe je ocenila komisija najboljših strokovnjakov. Celoten objekt bo višji kot ljubljanski grad.

OBCNI ZBOR SINDIKATA DRUŽBENIH DEJAVNOSTI — V Ljubljani je bil pretekli teden občni zbor sindikata družbenih dejavnosti Slovenije. Razpravljali so predvsem o vlogi in nalogah tega sindikata ter sprejeli ustrezne sklepe. Za predsednika so izvolili Slavka Bohanca.

REPUBLIŠKA KONFERENCA SZDL IZVOLILA SVOJE ORGANE — Na nedavni republiški konferenci SZDL so izvolili predsedstvo, izvršni in nadzorni odbor ter 13 članov zvezne konference (27 članov zvezne konference pa so izvolile občinske konference v Sloveniji) in 3 člane zveznega nadzornega odbora. Predsednik republiške konference SZDL je Janez Vipotnik, sekretar pa ing. Vitja Rode. Na sliki (od leve proti desni): Vida Tomšič, dosedanji predsednik GO, ing. Vitja Rode in Janez Vipotnik. (Foto: S. Busić)

V gradbeništvu hudo škriplje

Ali res še potrebujemo v Sloveniji kar 65 gradbenih podjetij?

Če bi povprečni občan, ki se ne spozna kaj dosti na gradbeno panogo in razmerje v njej, poslušal uvodno poročilo ter razpravo na posvetovanju o perečih problemih slovenskega gradbeništva, ki sta ga pred dnevi pripravila Republiški svet sindikatov ter Gospodarska zbornica SRS, bi bil ob zaključku posvetovanja res nekoliko v zadregi. Vsekakor bi se moral vprašati, kaj je pravzaprav v našem gradbeništvu? Ali so točne precej kritične misli, ki jih je bilo dovolj v pripravljenem gradivu in uvodnem poročilu, ali pa bolj drži to, kar so povedali nekateri govorniki v razpravi, ki so skušali bolj ali manj otopiti ostrine uvodne kritike?

Če na kratko povzamemo poročila, nas le-ta prav gotovo morajo vsaj nekoliko zaskrbeti. Zbrani podatki kažejo, da slovensko gradbeništvo po reformi skoraj z vseh vidikov nazaduje za gradbeništvom v drugih republikah. Medtem ko se v drugih republikah povečuje bruto in tudi neto dohodek in zlasti skladi, pa v Sloveniji zaostajajo. Druge republike so tudi več svojih zmogljivosti zaposlile v tujini, razmeroma malo slovenskih gradbenih podjetij pa išče in tudi dobi delo v drugih republikah. Vzroke za takšno stanje je po mnenju iskati v dolgi vrsti — od kadrovske strukture (še vedno je v SRS preveč ne-kvalificiranih gradbenih delavcev občutno pa pridlo nejasnih stališč o nadaljnjem razvoju slovenskega gradbeništva.

V razpravi pa smo slišali precej drugačna mnenja. Sicer so nekateri govorniki bolj ali manj kritično pritrtili ugotovitvam v pripravljem gradivu in uvodnim besedam pred. Čapudra, zlasti so nekateri poudarili potrebo po tesnejšem poslovanju in tehničnem sodelovanju, ki lahko v končni fazi privede tudi do integracijskih gibanj. Skratka, nekoliko umirjeno je bila

podčrtana že stara in znana ugotovitev, da se je slovensko gradbeništvo v konjunkturi in inflacijski dobi zelo ekstenzivno razbohotilo — v SRS imamo še vedno 65 gradbenih podjetij, kot pred reformo — zdaj pa se integracijski procesi, ki naj to panogo predvsem intenzivirajo, razvijajo razmeroma počasi.

Sicer pa je razprava, kot že omenjeno, skušala kritične ocene iz uvodnih besed precej zmanjšati. Nekaj govornikov je poudarilo, da smo danes spet v obdobju recesije baje že četrte po osvoboditvi in da se je pač s takšnim tokom gospodarskih gibanj treba sprijazniti. Slišal smo tudi, da je reforma hotela zaostriti razlike med dobrimi in slabimi. Dejstva so tu — približno polovica podjetij vse bolj nazaduje ali stagnira. Toda nihče ni povedal, kaj bomo s tisto slabšo polovico? Ali je rešitev v integracijah? Ali se odpira rešitev za slovensko gradbeništvo v izvoru ali večjem prodoru v druge republike? Morda bi se morali bolj zavzeti za specializacijo in bi mnoga podjetja, ki so postala v konjunkturi dobi »velikav«, lahko danes našla svoj prostor pod soncem kot grad-

Vodstva SZDL - servisi članstva

Glavni odbor SZDL je razpravljajal o rasti organizacije

Ko je glavni odbor SZDL Slovenije na nedavni seji zaključeval svoj mandat, ki ga je dobil na lanskem kongresu, se je ukvarjal tudi z rastjo Socialistične zveze in sprejel njen novi statut. To je bil hkrati uvod v prvo sejo republiške konference, ki je takoj nato izvolila svoje organe.

Izvajanje reforme zahteva namreč tudi še širše in intenzivnejše politično delovanje. Pri praktičnem izvajanju reforme se pojavljajo nešteti problemi in težave, ki zadevajo v živo — tako ali drugače — vsakogar izmed nas. Takšne težave povzročajo ne le ekonomske, marveč tudi idejne, politične, etične in druge dileme, ki jih je nujno razčiščevati. Spomnimo se samo na težavne probleme na področju zaposlovanja, financiranja in urejanja šolstva, zdravstva, otroškega varstva, pokojninskega sistema, da naštejemo le nekatere. Nujno se je lotiti odločnejšega urejanja teh zadev. Marsikaj tega pa seveda — čeprav bi naša ušesaraje slišala drugače — ni moč rešiti kar čez noč, marveč po sorazmerno dolgi poti razvijanja produktivnejšega gospodarjenja, in gospodarske ekspanzije.

Učinkovito se lahko lotevamo te problematike samo na samoupravni osnovi, ki razširja prostor za uveljavljanje pobud in prizadevanj vseh ustvarjalnih sil v naši družbi ter s tem tudi za razreševanje dilem ter problemov. Zato v pojem reforme nujno vključujemo tudi izvajanje etatično-administrativnih odnosov ob hitrejšem samoupravnem konstituiranju naše družbe na vseh področjih in ravneh, od proizvajalca na delovnem mestu do zvezne skupščine.

Pri vsem tem pa je hkrati nujno ustrezno preurediti tudi politično osnovo in oporo samoupravljanja — Socialistično zvezo ter razviti njeno dinamičnejše, bolj organizirano in široko delovanje. Ta vseljudeški parlament mora postati organizacija, katere stališča nastajajo v nenehnih posvetovanjih in stikih s članstvom, ne pa v ožjih vodstvih, kot je zdaj še marsikje. Vida Tomšič je v svojem poročilu na omenjeni seji ostro kritizirala še vse preveč forumsko delo SZDL. Pobude in predlogi iz vrst članstva in krajevnih organizacij pogosto ostajajo kar v predalih. Posamezni funkcionarji se dogovarjajo in sklepajo v imenu članstva in občanov, čeprav je zlasti o pomembnejših vprašanih potrebno demokratično soočanje raznih interesov in mnenj.

Vodstva SZDL — je bilo rečeno na plenumu — naj bi se vse bolj razvijala kot organizacijska središča, kot servisi članstva, ki naj le-temu omogočajo dogovarjanje, izmenjavo stališč, sklepanje, ne pa zamenjujejo njegovo vlogo. SZDL naj se razvija v takšno organizacijo, v kateri se bo aktivni občan vsakodnevno lahko pojavil s svojimi pobudami in vplivi ter kontroliral opravljanje družbenih zadev in delo svojih funkcionarjev.

VECJA SAMOSTOJNOST REPUBLIŠKIH SEKRETARIATOV — Na seji republiškega izvršnega sveta so se pogovarjali o svojem delu v prihodnje ter se dogovorili, da bodo delo tako organizirali, da bodo republiški sekretariati samostojneje delovali. Izvršni svet tudi pravi, da ni nujno, da razpravlja o vseh zakonskih predlogih in meni, da bi bilo treba še bolj razviti zakonodajno iniciativo tako občin kot odborov republiške skupščine in republiških sekretariatov.

UREJA
MIRO ZAKRAJSEK

NOTRANJA POLITIKA

Sodobna idejnopolitična sila

Priloge na VIII. seji CK ZKS tečejo že nekaj časa

Na VIII. seji CK ZKS, ki jo že nekaj časa pripravljajo po enaki metodi, kakor njeno predhodnico — VII. sejo, bodo obravnavali temo »Zveza komunistov kot sodobna organizirana idejnopolitična sila«. V priloge na to pomembno razpravo so vključili vse člane centralnega komiteja, komisije in seveda tudi občinske aktivne Zveze komunistov.

Na seji bo treba odgovoriti na dve poglavitni vprašanji: prvič, kako je bil uresničen sklep o reorganizaciji organov centralnega komiteja, in drugič, kako organizirati komuniste v občini, da bodo mobilni, ob vsakem problemu prisotni z jasnimi stališčem in ofenzivni v boju proti konservativnim in reakcionarnim silam.

Reorganizacija organov centralnega komiteja pred dobrimi šestimi meseci so spremljali dobri obeti za prihodnost republiškega vodstva Zveze komunistov, ki bo s tem, da bo imelo več idejnih žarišč, obogatilo idejnopolitična

snovanja. Takrat je bilo rečeno, da bo tako reorganiziran centralni komitej stalno in da bo laglje pritegoval k svojemu delu tudi druge ustvarjalne sile slovenskega naroda. Na osmi seji bo treba pregledati, kakšne so izkušnje šestih mesecev in kako uresničujemo predvidevanja in hotenja.

Težišče razprave bo na občinski organizaciji Zveze komunistov, ki jo bo treba še bolj razgibati v la gibčno in da bo akcija, tem smislu, da bo delovata, ki bo sledila demokratični razpravi in boju mnenj, čimbolj enotna. Kako premagovati zaprtost, ozko

Prav k takšni rasti Socialistične zveze teži tudi novi statut SZDL Slovenije.

S to problematiko pa se bo (28. in 29. t. m.) ukvarjala tudi prva seja zvezne konference SZDL, ko bo sklepala o predlogu dokumenta o družbeno političnih gibanjih in delovanju SZDL po VI. kongresu. Predlog tega dokumenta je že v javni razpravi.

M. Z.

KRONIKA

VISJI BORCEVSKI DO-DATEK — V republiški skupščini razpravljajo o predlogu zakona, po katerem bi povečali dodatek zaposlenim borcem NOV. Izračunali so, da bi znašala letos osnova za priznanje tega dodatka 90.600 starih dinarjev. To pomeni, da bi redno zaposleni borci, ki ne zaslužijo toliko, dobili plačano razliko, in sicer prvoborci polno razliko, tisti, ki so stopili v partizane leta 1942 devetdesetodstotno in iz leta 1943 (do 9. IX.) 60% razlike.

SVOBODEN ODKUP MLEKA — Predlog zakona o ureditvi določenih vprašanj s področja blagovnega prometa, o katerem smo že pisali, so v republiški skupščini spreminili. Nekateri vrste blaga so namreč brisali s spiska tistih, za katere velja poseben režim, to je, da se lahko odkupujejo samo v poslovnih prostorih kupca ali pa na organiziranih odkupnih mestih. Tako bi zdaj veljal ta režim samo za pšenico, rž, koruzo, govedo in prašiče ter za hmelj. Prej se bili na spisku še grozdje, mošt in vino ter mleko.

VISJA CARINA ZA UVOZ AVTOMOBILOV — Carina za uvoz osebnih avtomobilov znaša polovico vrednosti. Predpis o tem velja že od leta 1965, vendar je za določeno kvoto veljala le 35%-na carina. Zdaj carinijo vse avtomobile s 50% vrednosti.

RATO DUGONJIC KANDIDAT ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE KONFERENCE SZDLJ — Na seji predsedstva in izvršnega odbora zvezne konference SZDLJ so sklenili, da bodo predlagali za predsednika konference Rata Dugonjica, za generalnega sekretarja pa Bena Zupančiča. Zvezna konferenca bo zasedala ob koncu junija.

F. SETING

TEL AVIV — Na cesti 5. junija

Hrupno rojstvo države Biafra

Od 55-milijonske Nigerije se je odcepila Vzhodna pokrajina in se oklicala za samostojno državo. Ali ji bo sledila tudi Zahodna pokrajina?

Afrika je bogatejša za novo državo, ki pa še ni mednarodno priznana. Za razliko od dosedanjih neodvisnih držav, ki so nastale iz bivših kolonij Velike Britanije in Francije kot posledica dekolonizacije, to je ukinjanja kolonialnega sistema, se je nova država rodila iz notranjega razkola že šest let neodvisne države Nigerije.

Nigerija je bila do leta 1960 britanska kolonija, takrat pa je dobila neodvisnost. Dežela je po velikosti prva v Afriki, če štejemo njeno prebivalstvo: 55 milijonov jih je na 900.000 kvadratnih kilometrov površine, medtem ko je v Kongu (Kinshasa) to je v bivšem belgijskem Kongu, le 15 milijonov ljudi na 1.250.000 kvadratnih kilometrov površine.

Britanci so bili na to kolonijo zelo ponosni, ker je bila bogata in po njihovem mnenju tudi najboljše notranje urejena in upravljana. Imeli so jo za nekakšno reklamno

izložbo britanske kolonialne uprave. Ko pa so Britanci prepustili neodvisnost Nigerijcem, in s tem tudi upravljanje nad deželo, pa so se začele stvari obračati v slabo. Zakaž?

Maloštevilni britanski uradniki so lahko uspešno upravljali deželo, ker so se naslanjali na plemenske poglavarje, sprte med seboj, in jim torej Nigerijci niso bili nevarni. Britanska kolonialna uprava je bila torej tista, ki je držala bivšo kolonijo skupaj, in ne želja in interesi ljudi, ki tamkaj prebivajo. Ko so Britanci odšli, so se začele razprtije med plemeni, ki jih je v Nigeriji okrog 250. Najvažnejša med njimi so naslednja: Hausa — Fulani. Teh je 14 milijonov, prebivajo na zaostalem severu in so muslimanske vere. V pokrajinah, kjer prebivajo, je v veljavi še fevdalni sistem.

Na zahodu države prebivajo plemena Joruba. Ljudi iz tega plemena je 10 milijonov in so v glavnem krščanske vere.

V vzhodnem delu države pa prebivajo plemena Ibo, ki šteje 8

milijonov duš. Ta pokrajina je najbolj razvita, tako v gospodarskem kot v socialnem pogledu.

Do januarja lani so imeli glavno besedo v centralni vladi v Lagosu ljudje s severa, s prebrisanim in uspešnim politikom Tafervo Balevom na čelu. Toda januarja lani je bil puč, v katerem so Balevo ubili, in na oblast je prišel general Ironsi, ki je doma iz vzhodne province, to je tiste, ki je najbolj razvita. Razumljivo je, da je takoj prišlo do trenj, katerim je sledil nov vojaški puč junija lani. General Ironsi je bil ubit in oblast je spet prevzel človek s severa, general Gowona.

Od takrat dalje so bila trenja na dnevnem redu. Na severu so pobili na tisoče ljudi iz plemena Ibo, deset tisoč pa so zbežali nazaj v svojo rodno provinco na vzhodu. Prišlo je sicer do pomiritve na papirju in osrednja vlada v Lagosu je obljubila, da bo uvedla konfederacijo, to je tako obliko države, v kateri bodo imele vse štiri province — severna, srednja zahodna, zahodna in vzhodna — skoraj popolno avtonomijo.

Toda vlada v Lagosu ni izpolnila obljube ampak je državo razdelila na dvajset upravnih provinc, da bi okrepila osrednjo oblast, kar bi v

praksi pomenilo, nadoblast zaostalega severa nad ostalimi provincami v državi.

Guverner vzhodne pokrajine je na ta ukrep odgovoril tako, da je pretekel teden svojo provinco oklical za neodvisno državo, ki je prevzela ime Biafra. Vlada v Lagosu je sicer izjavila, da te odcepitve ne priznava in je poslala proti pokrajini čete, toda do bojov še ni prišlo, tako, da še ni mogoče reči, ali je na pragu krvava državljanska vojna z obračunavanjem med posameznimi plemeni, ali ne. Vse kaže, da se bo Nigerija kot država, kakršna je nastala leta 1960, razpadla, kajti tudi guverner v zahodni provinci Ojukwu je izjavil, da bo oklical neodvisnost.

To dogajanje je po eni strani posledica plemenskih sporov in različne stopnje razvisti posameznih delov v celoti zelo zaostale države; ni pa mogoče zanikati, da so vsaj posredno odgovorni za tako stanje tudi Britanci, ki so vso svojo upravo gradili na plemenskih razprtijah. Vsekakor lahko rečemo vsaj to, da tako dogajanje ne koristi Afriki v celoti, ki je po eni strani sprta znotraj, od zunaj pa pritiskajo nanjo vesile in skušajo s pomočjo teh razprtij ohraniti vsaj del svojega nekdanjega vpliva.

Z OBISKA NA KOROŠKEM

„Ne pozabite na kmetijstvo!“

Zanimiv obisk na kmetijski šoli v predmestju Celovca

Na cesti od Celovca proti Železni Kapli leži tudi občina Grabštajn (Grafenstein), kjer smo si novinarji, ki smo se udeležili trojnega srečanja predstavnikov tiska iz Slovenije, Furlanije-Juljske Krajine in Koroške, ogledali privatno posestvo Orsini-Rosenberg in ribogojnico, za katero uvažajo ribji zarod iz Slovenije. Zupan Deuschmann, ki je tudi zvezni poslanec, nam je ob koncu svojega pozdravnega nagovora skoraj patetično vzkliknil: »Ne pozabite na kmetijstvo!«

Sodeč po tem, kar smo videli med kratkim obiskom, lahko rečemo, da koroške deželne in lokalne oblasti ne pozabljajo na kmetijstvo. Razvijajo ga s pogledom uprtim v prihodnost. Srečujejo se s istimi problemi kot večina evropskih dežel: mehanizacijo, za katero je potrebno znanje, in begom kmečkega prebivalstva s podeželja v mesta. Obeh problemov so se lotili temeljito in lahko bi dejali, da ju rešujejo skoraj vzporedno. V predmestju Celovca so na posestvu Perko zgradili šolo za kmečko mladino z internatom za 80 tečajnikov. Inten-

zivni tečaji trajajo le po teden dni, vendar tudi v tem kratkem času gojenci dobe obilico praktičnega znanja, od upravljanja kmetijskih strojev do najvažnejših napolitil za zaščito pred nesrečami pri delu s stroji. Fantje se v tem tednu nauče ne samo upravljanja, temveč tudi popraviljanja strojev, celo najnujnejše orodje, ki ga pri tem uporabljajo, se nauče izdelati sami. V učilnici, kjer jim dajejo pouk o varstvu pred nesrečami, pa človeka ob pogledu na močno povečane fotografije nesreč, počene lobanje in podobno, kar srh spreleti in skoraj smo

prepričani, da mora tako nazoren pouk roditi uspehe.

Nedaleč od te ustanove, v Krastowitzu, pa so v starem gradu ustanovili neke vrste »ljudsko univerzo« za kmečko mladino, ki je namenjena predvsem širjenju splošne izobrazbe. Tečaji trajajo v tej šoli po tri mesece, organizirajo pa jih v »mrtvih sezonah, tedaj, ko na polju ni dela. Tečajnike seznanjajo z literaturo, političnimi vedami, tehniko in tudi glasbo in slikarstvom. Ves tečaj se odvija po modernih načelih, v obliki diskusij. Pred tečajniki nastopajo tudi mladi pesniki in pisatelji, kakor tudi dramske skupine z odlomki najbolj aktualnih stvari. Poglavitno načelo voditeljev te ustanove je: kmečki človek mora biti tako kot mestni povezan z vsem dogajanjem doma in v svetu, le tako se bo počutil enakopravnega in ne bo mislil na beg v mesto.

A. STANOVNIK

Namesto tedenskega pregleda pregled enega dne

Glede na razplet dogajanja v minulem tedenu, bi v nedeljo zvečer še lahko rekli, da lahko gledamo v prihodnost z malo več zaupanja: bojazen, da bo na Srednjem vzhodu počilo, se do nedelje zvečer še ni uresničila. V ponedeljek zjutraj pa se je svet osupel prebudil ob novici: na Srednjem vzhodu je izbruhnila vojna med Izraelom in ZAR.

● Kairska radijska postaja je v ponedeljek ob 8.11 uri sporočila, da je Izrael ob 7 uri zjutraj napadel Združeno arabsko republiko. Samo šest minut kasneje je tudi radijska postaja v Tel Avivu sporočila, »da je v teku velika tankovska bitka v puščavi Negeva. Izraelski zunanji minister je odgovornost za spopad naprtil Združeni arabski republiki, češ da je ona prva napadla.

● Vojaške novice so si z bliskovito naglico sledile druga drugi. V nekaj urah so bile vse arabske države v praktičnem vojnem stanju z Izraelom, kajti v formalni vojni so z njo že od leta 1949. Kairo je poročal, da so izraelska letala napadla kairsko letališče, letališča na Sinaju in letališča ob Sueškem prekopu ter v Gazi. Po poročilih iz Kaira so Izraelci iz treh smeri skušali prodreti na Sinajski polotok, a so bili, kot je poročala egiptovska agencija MENA, zavrnjeni. Bombardirali so tudi egiptovske položaje v Sarm el Sejku, to je topniške položaje, s katerimi Egipčani kontrolirajo Tiranski zaliv, ki je vhod v Akabski zaliv. Egiptovska poročila navajajo, da so arabske države do večera prvega dne vojne sestrelile več kot 150 izraelskih letal; Izraelci trdijo, da so zbili 117 arabskih letal.

● Jordanci so se spopadli z Izraelci v Jeruzalemu in zasedli nevtralizirani del mesta ter poslojce opazovalcev OZN za premirje. U Tant je tako zgubil vsak neposredni pregled nad dogajanjem in je protestiral v Amanu. Zvečer so Izraelci sporočili, da so ta del mesta spet zavzeli.

● V ponedeljek zvečer je vrhovno poveljstvo egiptovske vojske javilo, da so egiptovske oklepne enote prodrle na izraelsko ozemlje. Izraelski predsednik vlade Levi Eškol pa je v izraelskem parlamentu sporočil, »da je izraelska vojska zadala arabskim vojskam hude udarce.«

● Prav tako zvečer je prišlo iz Alžira poročilo, da je 48 alžirskih letal odletelo v Egipt, 1500 alžirskih vojakov pa, da bo v najkrajšem času odpotovalo na fronto.

● Vzporedno z vojaškim dogajanjem se je z mrzlično naglico odvijala tudi politična aktivnost.

● Predsednik Tito je izjavil, da je dolžnost OZN, kakor tudi vseh vlad in miroljubnih sil na svetu, da podpro Združene narode, ki morajo nemudoma sprejeti ukrepe za takojšnje prenehanje agresije na Srednjem vzhodu.

● Ameriški predsednik Johnson je pozval obe strani, naj prenehata sovražnost, in obljubil, da bodo Združene države takoj začele uresničevati program za mirno ureditev spora in za razvoj vseh dežel na Srednjem vzhodu.

● Pomočnik romunskega zunanjega ministra je poklical k sebi egiptovskega veleposlanika in mu sporočil željo romunske vlade: ZAR naj takoj ustavi sovražnost. S posebnim zadovoljstvom bi Romunija pozdravila, če bi našli sprejemljive in razumne sporazume, ki bi upoštevali zakonite pravice zainteresiranih narodov. Enako noto je izročil tudi izraelskemu poslaniku.

● Sovjetska vlada pa je obsojila izraelski napad in zahtevala, naj Izrael neha z napadom in se umakne za črto premirja. Sporočilo sovjetske vlade izraža upanje, da bodo vse države, vstevši vesile, storile vse, da se pogasi sedanji požar na Srednjem vzhodu.

● Generalni sekretar KP Francije je izjavil, da je treba najti tako miroljubno rešitev, ki bo upoštevala interese vseh dežel na Srednjem vzhodu in pravico do državnega obstoja, misleč pri tem tako na arabske države kot na Izrael.

● Na splošno je presenetilo stališče Zahodne Nemčije. V Bonnu so izjavili, da bodo v tem spopadu na prošnjo arabskih držav in Izraela nevtralni.

● Tudi britanski zunanji minister Brown je v Londonu izjavil, da Britanija ne navija ne za enega, ne za drugega, medtem ko je kanadski ministrski predsednik Pearson predlagal, naj bi se štiri velesile, ZSSR, ZDA, Britanija in Francija sestale in se posvetovala, kako končati vojno.

● O spopadu na Srednjem vzhodu so mrzlično razpravljali tudi v varnostnem svetu OZN. Kot je bilo pričakovati, je izraelski predstavnik trdil, da so prvi napadli Egipčani, predstavnik Egipta pa je dejal, da so napadali Izraelci; svojo trditev je podkrepil z izjavami ujetih izraelskih pilotov. Generalni sekretar U Tant je izjavil, da je položaj še nejasen, in da ni mogoče natanko reči, kako so se odvijale stvari. Povedal pa je, da so izraelska letala napadla kolono čet OZN; ubitih je bilo pet Indijcev in en Brazilec.

● Po najnovejših poročilih, tik pred zaključkom redakcije, kaže, da se ameriški delegat v OZN ne ogreva za to, naj bi se čete obeh držav takoj in brezpogojno umaknile na svoje izhodiščne položaje, marveč samo za to, da bi se ustavile sovražnost. To stališče navaja na misel, da so vsaj delno resnična izraelska poročila, ki pravijo, da je izraelska vojska ponekod prodrla globoko na Sinajski polotok. S svojim stališčem bi Američani radi dosegli, da bi se razgovori začeli v situaciji, ki bi bila za Izrael ugodnejša.

● Taka je kratka bilanca ponedeljka — 5. junija — prvega dne spopada na Srednjem vzhodu. Ker s celega sveta prihajajo zahteve, naj se sovražnost takoj konča in naj vojaki odstopijo mesto diplomatom, bi smeli upati, da bo zmagal razum, ker sicer ne vemo, kje bi se utegnil ta spopad ustaviti.

ZUNANJA POLITIKA

BOSA BB

Potem ko sta se znana francoska igralka Brigitte Bardot in Günther Sachs vrnila iz Italije, sta povabila okoli sto prijateljev in znancev v slovito pariško restavracijo »Maxim«. Kakor kaže posnetek, je BB bosa prišla na kosilo.

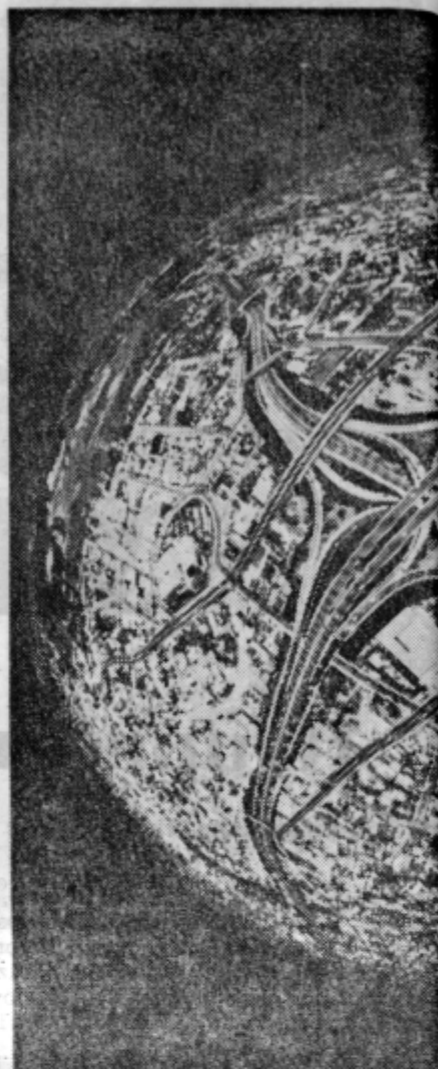

»POLJUBI ME!«

Značko z različnim napisom »Poljubi me, sem Italijanka« nosi igralka Sofia Loren v filmu Eduarda di Filippa »Prikazni«, ki ga snemajo v rimskih filmskih studiih.

POZAR ZARADI NEPREVIDNOSTI

V Shamokinu (Pennsylvania) je trgovec z orožjem in strelivom v kupčevi navzočnosti preizkusil pištolo. Kroglja je udarila v druge naboje, prišlo je do eksplozije, zaradi katere je izbruhnil požar. Nesreča je zahtevala pet smrtnih žrtev, osem ljudi pa je dobilo razne poškodbe. Posnetek kaže goreče poslopje.

CESTNA M

Na posnetku, ki ga je napravila terjem, se vidi velik del Los Angelesa, stopinj, se pravi, da zajame vse (še v največjem mestu Kalifornije) prometno v svetovnem merilu. Po zami pelje okoli 367.000 motornih sreče preprečujejo med drugim trostjo, razen tega pa so določene vožnje.

UREJA I

POLE

Nekoč slovita manekenka »Victoria« kem pariškem modnem salonu svojo sezono. Njena posebnost

15

15. Potem je prvi krmar nastavil dlanj k ustom, kakor da pije. Divjaki so začeli vznemirjeno razpravljati med seboj, nato pa so prasnili v smeh in pometali orožje na dno kanuja. Z rokami so kazali, da imajo miroljubne namene.

»Mir, fantje,« je dejal prvi krmar svoji posadki, »z ničimer ne smete pokazati, da se bojite. Divjaki so vseeno boljši od mor-

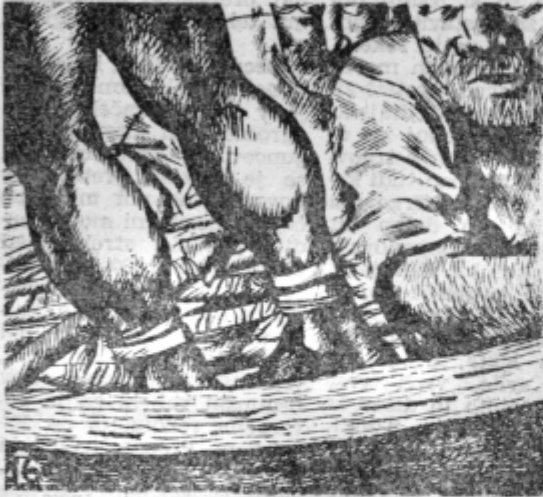
skih psov. Izbire nimamo. Če se jim za-merimo, nas lahko vse po vrsti pobijejo s puščicami. Zato bodite kar prijazni; mogoče smo v njih našli celo prijatelje.«

Divjaki so jih začeli z mahanjem vabiti, naj pridejo v njihov kanu. Fantje so poble- deli. Nihče se ni zganil. Naposled se je mor- nar Cheng okorajžil in odhlačal proti čolnu. »Morda pa s temle piškotom le pridemo na

Angleško,« se je kislo nasmehnil. »S spla- vom tako ne bi...«

»Tudi jaz tvegam,« je izjavil mornar Jef- fery, »nemara pa ni tako strašno, kot se nam zdi. Vsaj tako dolgo, dokler mi ni treba poljubiti tistega potlačnega gobca!«

Brodolomci so jima oklevaje sledili. Iz- črpani so popadali na kopico nevarnega orožja v kanuju.

16. »Uf, kako dišijo,« se je posmehnil Wil- liams, »ampak berač ne sme biti izbirčen!«

»Po tem splavu mi je vsak vonj sladak,« je dejal Mayer, drugi krmar. »Sicer pa, kaj nam mar vonji! Pazite dobro, mogoče se bomo lahko stekli za kanu. Kaj mislite o tem, Clare?«

»Ne vidim nobene možnosti. Ne sprav- ljajte jih v jezo! Če pa bi nas napadli, naj

kajpada vsakdo zgrabi tako orožje in da vse od sebe!«

Medtem so divjaki poskakali na splav in s kriki »Tori! Tori!« planili h kolom. Navdu- šeno so otipavali nože, drugi, ki so ostali praznih rok, pa so segali med deske v vodi in pohlepno iskali, kakor dandanašnji svet išče zlato. Iskali so železne predmete. »Tor- ri«, železo, ki je imelo zanje mnogo večjo vrednost kot zlato.

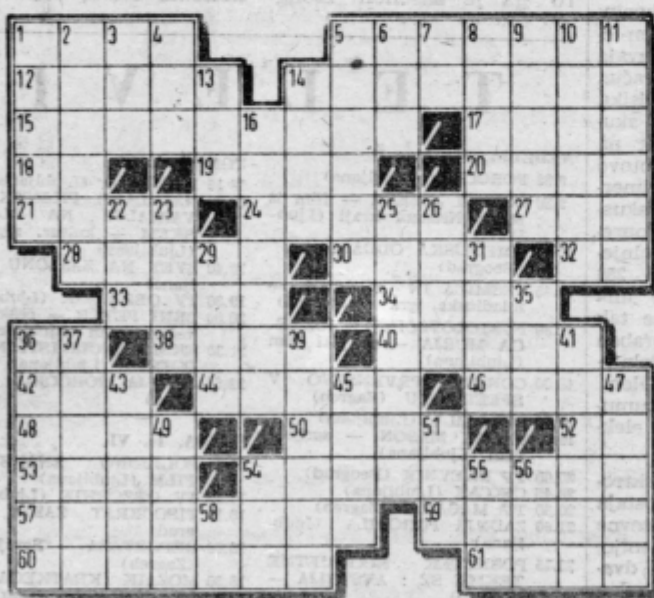
Razen nožev na kolih pa železa ni bilo in divjaki so se mrki in razočarani vrnili v kanu, srečneži pa so veselo kazali svoje trofeje, kot bi se otroci bahali z igračkami.

Navzlic strahu so se fantje odkrito ču- dili velikemu čolnu, ki je bil izdolben in izžgan iz enega samega debla. Skozi oba bo- ka so bile izžagane v enakomernih presled- kih pravilne luknje za kolesa.

na drog pod helikop-
tektiv zorni kot 180
ja. Nenavadno križi-
je in bržkone najbolj
ki cesti s štirimi ste-
toje in prometne ne-
nanjšo dovoljeno hi-
in druge za naglo

let) je pokazala v ne-
vne za prihodnjo zim-
s srebrno lisico.

KRIŽANKA

Vodoravno: 1. kodrasta svilena tkanina z valovito zrnčasto površino, 5. uslužbenka v gostilni, natakarka, 12. božjepotnik, 14. okras, 15. slušateljica na visoki šoli, 17. primorska domača žival, simbol trme, 18. avtomobilski znak Kotora, 19. reka, ki teče skozi Leningrad, 20. drča za spuščane lesa, 21. domača žival, ki daje volno, 24. obredna obleka duhovnikov, sodnikov in vseučiliških profesorjev, 27. orientalska krčma s prenočišči, 28. vulkansko žrelo, ognjena odprtina peči, 30. svod v stavbarstvu, 32. avtomobilski znak Kutine, 33.

ropot, razgrajanje, 34. veliko mesto v zahodni Ukrajini, 36. kratica za »Komunistično partijo«, 38. tujka za janež, 40. športnik, korenjak, 42. makedonsko kolo, 44. zapor, 46. drugo ime za oksid, 48. listnato drevo, simbol slovanstva, 50. kontakt, 52. kvartski izraz, 53. najmanjši delec snovi, 54. kraj na italijanski strani Gorških Brd v neposredni bližini meje, 57. naslov Cankarjeve povesti, v kateri je razgrnil bridko življenje nezakonskih otrok, 59. mesto v Toskani, eden od srednjeveških zgodovinskih in kulturnih centrov Italije, 60. ku-

hinjska posoda, skleda, 61. električna morska riba.

Navpično: 1. mesto na desnem bregu Save, združeno z Vidmom, 2. mestna hiša, 3. velika avstralska ptica, ki kot noj ne more letati, 4. veletok v severni Italiji, 5. priprava za trkanje po vratih, 6. osebni zaimek, 7. avtomobilski znak Čačka, 8. rimski bog ljubezni, 9. kis, očet, 10. največji kraj gornje Pivke, od koder vodijo poti na Snežnik in Javornike, 11. zemljevidna knjiga, 13. evropski veletok, 14. pesniško ime za divjo raco, 16. nočna ptica iz skupine sesalcev, ki spi obešena za noge z glavo navzdol, 22. srednjeveška obrtniška zadruga, 23. prestolnica Gane, 25. šesti sklon v latinski slovnici, 26. krčevina, trebež, 29. redovnica, 31. ljudski ples v vseh naših republikah, razen v Sloveniji, 35. daljše časovno obdobje, 36. nepričakovana srčna slabost, 37. priliv, dotok, 39. bližnja sorodnica, 41. glavno mesto najmanjše balkanske države, 43. dalmatinsko vino, 45. plesni korak, 47. zgornji dom parlamenta v nekaterih državah, 49. dušikova organska spojina, 51. obžalovanje, 54. ovratna ruta, 55. divja mačka, 56. odmev, 58. soglasnik in samoglasnik.

RESITEV PREJSNJE KRIŽANKE

Vodoravno: 1. pamet, 6. Oskar, 11. medalja, 13. oreanda, 14. Ate- na, 15. Ohm, 17. Lyon, 18. Köln, 19. drvar, 21. ena, 22. Ufa, 23. Catania, 25. Ir, 26. C(ankar) I(van), 27. livar, 28. tros, 30. Ma- ry, 31. Mito, 32. Omsk, 33. ožina, 35. šg, 37. J(anko) K(ersnik), 38. Turčija, 40. car, 41. eta, 43. sekta, 44. kosi, 45. Rank, 47. maj, 48. Aalto, 49. Antili, 51. eksport, 53. stapa, 54. Stari.

»Kako dolgo bo treba čakati, da bo hiša gotova?«

Poročna slika

RIBISKE LADJE IN »PLAVAJOCI DOMOVI« V PRISTANIŠČU V MACAU.

Čez 30 let samo še elektroavtomobili

Ko bodo našli dovolj močan akumulator, bo bencinskemu motorju odzvonilo

»Mladi mož, to je velika stvar. Zavzemite se zanjo! S parnim avtomobilom ne bo nič: potrebna sta mu kotel in ogenj. Električni avtomobil se morajo držati blizu električnih postaj. Svinčeni akumulatorji so pretežki. Vaš avtomobil je neodvisen, ne potrebuje ne ognja, ne pare. Stvar je v vaših rokah. Speljite jo do konca.« Te besede je izrekel slavni elektrotehnik Thomas Edison, ko si je ogledal načrte bencinskega avtomobila, ki mu jih je prinesel mladi Henry Ford.

Od takrat je minilo že toliko časa, da danes le malo kdo ve, kako so ob zarji avtomobilizma, konstruktorji in znanstveniki mislili najprej na paro in elektriko ter šele zatem na bencin, kot na pogonski material za avtomobile. Bencin je slavil odločno zmago in v prihodnjih desetletjih para in elektrika nista nikomur več prišla na misel. Bencin je omogočil avtomobilu, da je postal množično vozilo, toda prav ta množičnost se zdaj začne obračati proti bencinu, oziroma proti avtomobilu, ki ga žene bencin.

Avtomobilizem je že postal eden resnih problemov današnjega časa, zlasti v velikih mestih. Hrum deset in sto tisočev motorjev ter oblaki izpušnih plinov grozijo človeškemu zdravju in v vlemestih že zdaj pomenijo resno skrb in celo nevarnost. To in pa hitro rastoča potrošnja bencina in v zvezi s tem postopno naraščanje cen zanj, je prisililo strokovnjake vseh velikih avtomobilskih družb, da so resno začeli razmišljati, s čim bi zamenjali bencinski motor, ki je pred desetletji avtomobilu omogočil zmogovit pohod v svet.

Mislil strokovnjakov se obračajo k ideji, ki jo je Edison nekoč zavrnil — k električnemu avtomobilu, kot mu pravijo, elektromobilu. Edison ga je zavrnil zato, ker se je kot strokovnjak zavedal, da bi bili akumulatorji, ki bi bili dovolj močni, da bi omogočili normalno vožnjo pretežki in prenerodni, tako da avtomobil opremljen z njimi, ne bi mogel postati praktično dostopno in množično vozilo.

Bistvo problema se od tedaj še ni spremenilo. Obstoječi akumulatorji dajejo premalo moči, da bi elektromobil lahko konkuriral sedanemu. Na videz ta problem ni tako nerešljiv, saj vemo, da moč akumulatorjev na sodobnih podmornicah dose-

na vedene tipe akumulatorjev, njihova glavna slabost pa je, da brez polnjenja ne morejo prevoziti več kot 60 kilometrov (tisti s svinčnim akumulatorjem), oziroma 110 ali 160 kilometrov z ostalimi akumulatorji. Pa še to velja le za vožnjo po ravni cesti in z enakomerno hitrostjo. Pri pogostem speljavanju, ustavljanju in spreminjanju hitrosti — in v mestih pride najbolj v poštev taka vožnja — pa je dolžina poti, ki jo lahko prepelje elektromobil brez polnjenja še znatno krajša. Po vsem tem je jasno, zakaj je elektromobil še vedno samo dokaj nepraktična zanimivost in redkost.

Kljub temu strokovnjaki trdijo, da je pesimizem glede razvoja elektromobilizma neupravičen. Prav zadnje tedne se po svetu o tem spet veliko govori in sicer v zvezi z odkritjem nove vrste akumulatorja — zračno-kovinskega. Gre za svojevrsten elektrogenerator, ki proizvaja električno energijo na račun »zagorevanja« cinka v kisiku iz zraka. Ta najnovejši akumulator nazivja 110 Wh na kilogram teže, kar je gotovo precejšen napredek v primerjavi z dosedanjimi. Poskusni avtomobili, ki so jih opremlili z njim, so brez polnjenja prevozili povprečno 250 kilometrov. To pa že ima praktičen pomen, saj je tak avtomobil povsem uporaben za vožnjo po mestu. Polnjenje pa tudi ni resen problem, saj zadostuje, da je akumulator čez noč vključen v električno omrežje.

Skratka, kaže, da elektromobil počasi le postaja stvarnost. Vodilne svetovne avtomobilske družbe menijo, da bo minilo še kakih dvajset let do petnajst let, preden bodo akumulatorji tako izpolnjeni, da bodo lahko začele izdelovati milijonske serije elektromobilov. Če se bodo ta pričakovanja uresničila, potem lahko računamo, da bo čez kakih trideset let sedanji bencinski avtomobil že precejšnja redkost in da bo tudi nevarnost, ki jo zdaj povzročata umazan zrak in hrup motorizacije, že stvar preteklosti.

UREJA
JANEZ STANIČ

Zahodno okno na Kitajsko

Najstarejša evropska kolonija na Kitajskem životari v senci Hongkonga

»Vsi so slišali za Paula Revera, toda nihče ne ve za ime njegovega konja« — pravi ameriški pregovor. Podobno ves svet ve za Hongkong, toda zdi se, da so vsi pozabili na Macao. Ta najstarejša evropska kolonija na Daljnem vzhodu, leži komaj dobrih 37 milj od Hongkonga, na drugi strani ustja Biserne reke, na skrajnem robu Kitajske. Macao sestavlja približno tri milje dolg in miljo širok polotok, ob katerem sta še dva manjša otoka. Nima niti dobrega pristanišča, niti letališča in zato seveda ne more tekmovali s sosodnjim Hongkongom, ki vse to ima. Vse od leta 1841, ko je kapitan Charles Elliott okupiral Hongkong za Britanijo, Macao samo životari v senci tega hrupnega in uspevaajočega soseda.

Vendar ni bilo vedno tako. Prvi portugalski raziskovalci in osvajalci, ki so prodirali iz svojega oporišča Gona na ozemlju Indije, proti vzhodu, so bili hkrati tudi prvi Evropejci, ki so dosegli obale Kitajske. Uradno je bil Macao ustanovljen leta 1557, ko so Portugalci premagali piratskega poglavarja ondodnih krajev Čang Ce Laa. Z zmago so si izsilili dovoljenje za postavitev svojega mesta v ustju reke.

V novo nastalem mestu je kmalu začela cveteti živahna trgovina s Kitajsko in Japonsko. Takoj za osvajalci, je hkrati s trgovci prišla v Macao tudi krščanska cerkev. Trgovina in religija sta dolgo let neomejeno gospodovala na tem koščku Kitajske. Leta 1640 je jezuit Cardimo pisal: »Macao po vsem vzhodu slovi kot zakladnica zlata, draguljev, srebra, svile, vseh vrst mamil, začim in dišav iz Kitajske, Japonske, Tonkina, Kambodže... Hkrati pa je tudi glava krščanstva na Daljnem vzhodu.«

Toda Zahod je bil žejen trgovine in dobrin, ki so prihajale s Kitajske. Eno samo »okno« je bilo premalo. Angleži so leta 1839 sprožili tako imenovano »opijsko vojno«, ki jim je služila kot sredstvo, da so razbili izolacijo Kitajske. Z vojno so dobili v svoje roke Hongkong, za trgovino z Zahodom pa se je odprlo še pet kitajskih pristanišč, med njimi tudi Šanghaj.

Macao je nenadoma izgubil pomen, kot edino »okno« med Kitajsko in ostalim svetom. Zelo hitro ga je zasenčil Hong-

kong, tako zaradi ugodnejše lege, kot zaradi velikih kapitalov, ki so se začeli stekati tja. Hongkong se je vse hitreje razvijal, Macao pa je počasi odmiral. Če danes hodiš po njegovih ulicah, imaš nehote občutek, da je to mesto iz preteklosti, ki je resignirano zasanjano v nekdanje spomine, živost in tehnikalni duh pa je že zdavnaj prepustilo uspešnejšemu tekmeču — Hongkongu.

Decembra 1941, ko so Japonci zavzeli Hongkong, se je v Macao začel zlivati ogromen val kitajskih beguncev. V kratkem času se je število prebivalcev povzpelo na pol milijona, čeprav mesto ni moglo nuditi poštene strehe nad glavo niti 200.000 prebivalcem. Tudi po vojni se stanje ni dosti izboljšalo, kajti medtem ko se je del nekdanjih beguncev vrnil, je mesto zapljusnil nov begunski val, ki ga je povzročila revolucija na Kitajskem. Prenaseljenost in v zvezi s tem slabe stanovanjske razmere, so se zdaj zelo vidna značilnost tega mesta.

Macao trguje predvsem s tekstilom, na drugem mestu pa je trgovina s dragotninami, bombicami in drugim blagom te vrste. To se morda čudno sliši, toda treba je vedeti, da si Kitajci ne morejo zamisljati praznika, brez razkošnih ognjemotov. Zato — in pa ker Macao preskrbuje ogromno zaledje — te vrste trgovina živahno cvete. Potem je tu še skrivnostna trgovina z zlatom. Pravijo, da vsak teden z ladjami pripeljejo v Macao velike količine zlata, toda nihče

ne ve natančno, kaj se tem z njim dogaja. Uzlata v Macao ni kontroliran z nobenim mednarodnim sporazumom, zato to mesto zelo primerno kraj za ljudi, ki bi druzimeli težave s preproščeno zlato. Veliko se govori o tem, da je Macao liko središče za trgovanje z mamili. Vse to daje, stu dovolj za življenje, prav ne za tako bogastvo kot je ono v Hongkongu.

Razen tega ima Macao precej koristi tudi od rizma. Sosodnji Hongkong je eno največjih turističnih središč na Daljnem vzhodu, ki ga največ skujejo Američani in ponci. Iz Hongkonga Macaa je le malo več ura vožnje z udobnim, dnernim hidroglinerjem. Razen Američanov in poncev prihaja v Macao tudi mnogo Kitajcev Hongkonga, ki se jih lotila igralska mrzlica, Hongkongu so igralne prepovedane, v Macao so odprte 24 ur dneva. Zanimalo me je, če ljudje res preigravo cele dneva sem v ponedeljek in dan jutraj pogledal v zino. Pričakoval sem, ne bo nikogar, toda okrog igralnih miz se je drel lo mnogo ljudi. Tudi igrnice so očitno zelo memben vir dohodkov, tudi za turiste, ki nima takih želja, je Macao eno zanimiv. V mestu mnogo zanimivih in le starih trdnjav, krščanska cerkva in budističnih templjev. Vse to, hkrati z njaškim temperamentom tega prenaseljenega mesta in malce romantično mahnjenostjo od modernega industrializiranega sveta, daje Macao poseben čar.

Koliko časa še? Na je težko odgovoriti. Macao je hkrati s Hongkongom ostanek starih kolonialnih časov, ki jim očitno ni usojeno dolgo življenje. Sedanje politične razmere in predvsem koristi, ki ima od teh kolonialnih ostankov Kitajska, še vsoljujejo, da Hongkong Macao živita po starem. Toda to dovoljenje je mo časasno.

TELEVIZIJA

NEDELJA, 11/VI

9.25 POROČILA (Ljubljana)
9.30 OTROCI JEZERA — film iz serije Neznani kraji (Ljubljana)
10.00 KMETIJSKA ODDAJA — (Beograd)
10.45 PESMICA IN SONCEK — mladinska igra (Ljubljana)
11.30 PUSTOLOVŠČINE Z JUŽNEGA MORJA — serijski film (Ljubljana)
16.00 CONSKO PRVENSTVO V SPEEDWAYU (Zagreb)
19.00 POROČILA (Ljubljana)
19.05 PERRY MASON — serijski film (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Beograd)
20.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.50 TV MAGAZIN (Zagreb)
21.50 ZADNJA POROČILA (Ljubljana)
22.15 POSNETEK NOGOMETNE TEKME SZ : AVSTRILJA — (Zagreb)

PONEDELJEK, 12/VI

11.40 TV V SOLI: Pojemo in plešemo, plešemo (Ljubljana)
16.55 POROČILA (Zagreb)
17.00 MALI SVET — oddaja za otroke (Zagreb)
17.25 RISANKE (Beograd)
17.40 KJE JE, KAJ JE (Beograd)
17.55 TV OBZORNİK (Ljubljana)
18.20 O NAŠEM GOVORJENJU — (Ljubljana)
18.45 ODDAJA O TELESNI AKTIVNOSTI (Ljubljana)
19.15 TEDENSKI SPORTNI PREGLED (Beograd)
19.40 AKTUALNA TEMA (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Beograd)
20.30 CIKCAK (Ljubljana)
20.35 TV DRAMA (Beograd)
21.30 GLASBENA ODDAJA (Beograd)
22.00 TV DNEVNIK (Beograd)

TOREK, 13/VI

16.15 POROČILA (Ljubljana)
18.20 NAJMLAJŠI FILMSKI USTVARJALCI NA SLOVENSKEM — kultur. rep. — (Ljubljana)
18.40 SVET NA ZASLONU (Ljubljana)
19.30 TV OBZORNİK (Ljubljana)
20.00 ČRNI PETER — češki celovečerni film (Ljubljana)
21.30 EKZISTENCIALISTIČNA POEZIJA (Ljubljana)
22.55 ZADNJA POROČILA (Ljubljana)

SREDA, 14. VI.

17.25 POLJUDNO ZNANSTVENI FILM (Ljubljana)
17.55 TV OBZORNİK (Ljubljana)
18.15 TISOČKRAT ZAKAJ (Beograd)
19.00 REPORTAŽA — Sarajevo — (Zagreb)
19.30 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Naši dokumentaristi: — Drugeoslav Lazić (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Beograd)
20.30 CIKCAK (Ljubljana)
20.38 EKTRAN NA EKTRANU — (Zagreb)
21.38 BISERI GLASBENE LITERATURE (Skopje)
21.50 ZADNJA POROČILA (Ljubljana)

CETRTEK, 15. VI.

10.10 TV V SOLI: Pojemo in plešemo, plešemo (Ljubljana)
17.00 POROČILA (Ljubljana)
17.05 TIKTAK: Ključek s strehe — II. del (Ljubljana)
17.25 SLIKE SVETA (Beograd)
17.55 TV OBZORNİK (Ljubljana)
18.15 REPORTAŽA — Sarajevo — (Zagreb)
18.35 SAM Z GLASBO — Sarajevo (Zagreb)
19.00 OFELIJA — humoristična oddaja (Beograd)

19.40 CIKCAK (Ljubljana)
19.54 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.30 AKTUALNI RAZGOVORI (Beograd)
21.10 POPULARNA DRAMA — (Zagreb)
22.10 TV DNEVNIK (Beograd)

PETEK, 16. VI.

17.05 POROČILA (Skopje)
17.10 ODDAJA ZA OTROKE — (Skopje)
17.55 TV OBZORNİK (Ljubljana)
18.15 KONCERT ZA NORI MADI SVET — glasbena oddaja (Beograd)
19.05 V ZANKI — sovjetski igralski film (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Beograd)
20.30 CIKCAK (Ljubljana)
20.37 CELOVEČERNI FILM — (Ljubljana)
22.00 ZADNJA POROČILA — (Ljubljana)

SOBOTA, 17. VI.

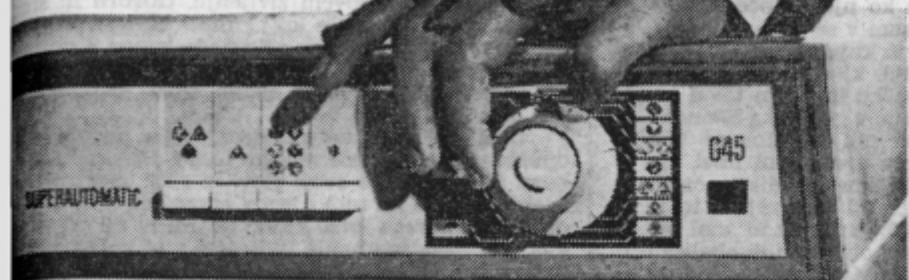
16.00 AVTO MOTO DIRKE ZA LIKO NAGRADO JADRANSKI — prenos iz Prelike (Ljubljana)
17.40 VSAKO SOBOTO (Ljubljana)
17.55 TV OBZORNİK (Ljubljana)
18.15 ODDAJA ZA OTROKE — (Ljubljana)
19.15 POPULARNA BALETNA ODDAJA (Ljubljana)
19.45 CIKCAK (Beograd)
20.00 TV DNEVNIK (Beograd)
20.30 CIKCAK (Ljubljana)
20.38 NEKAJ NOVEGA, NEKAJ STAREGA (Ljubljana)
21.00 Bratislava: FESTIVAL PEVK ZA ZLAT NOVI KLJUČ — prenos (Interveja)
22.30 SERIJSKI FILM (Ljubljana)
23.20 ZADNJA POROČILA — (Ljubljana)

PRESENIČITE VAŠE ŽELJE PRI

EXPORT

AURORA

ST. ulica GALATTI 6 in 8

STROJI ZA FRANJE PERILA

	LIR	DOLARJEV
NAONIS M 4	60.000	96
NAONIS M 5	63.000	101
NAONIS G 35	72.000	116
NAONIS G 45	82.000	132
NAONIS G-455	115.000	185
CASTOR 509	63.000	101
CASTOR 532	79.000	127
CASTOR 800	112.000	180
CASTOR SUPERDRY	110.000	176
ZOPPAS 570	80.000	129
ZOPPAS 560	65.000	105
CANDY SA 50	63.000	101
CANDY SA 75	72.000	116
CANDY SA 7	115.000	185
IGNIS SPEZIALE	92.000	148
IGNIS GRAN LUSO	112.000	180
HLADILNIKI		
INDESIT 130 litrov		
model lusso	35.000	56
INDESIT 155 litrov		
model lusso	45.000	73
ZOPPAS 130 litrov	37.000	60
ZOPPAS 160 litrov	48.000	77
NAONIS 130 litrov	35.000	56
NAONIS 160 litrov	48.000	77
IGNIS 130 litrov	42.000	68
IGNIS 145 litrov	44.000	71
IGNIS 170 litrov	57.000	92

Specialna ponudba:
hladilnik INDESIT
model 130 litrov 89.000 143
PECEM NA PLINSKO OLJE IZREDNO ZNIZANE CENE

ri nakupu veljajo še vedno enaki pogoji kot lani
lago dostavljamo do železniške postaje Sezana

„AVTOREMONT“

Gornja Radgona

LASTNIKI MOTORNIH VOZIL!

- generalna popravila
- servisi TOMOS in TAM
- akumulatorji

IZDELOVANJE KAROSERIJ VSEH VRST!

- hladilniki
- gasilska vozila
- za prevoz živine
- po naročilu

Izdelovanje kasonov (zaboji za tov. vozila)

KONKURENČNE CENE!

AVTOREMONT IZ GORNJE RADGONE
SE VAM PRIPOROČA!

KMETIJSKO-INDUSTRIJSKI KOMBINAT »POMURKA«

OBROT ZA KOOPERACIJO - Murska Sobota

o b v e š č a kmetovalce, da prodaja

EN DAN STARE PIŠČANCE

pasme NICOLS

po zelo ugodnih cenah

PIŠČANCE IN KRMILA dobite na vseh njegovih enotah odnosno skladiščih.

Obenem sporočajo KMETOVALCEM, da ponovno sprejemajo kooperante za rejo
brojlerjev.

danes
še ni
prepozno

ČE SI HOČETE
OLAJŠATI DELO.
IN ŠKROPITI
POCENI

NAPREDEN KMETOVALEC ORJE DANES S TRAKTORJEM,
ŠKROPI PA S CUPRABLAU-om

CUPRABLAU škropivo pripravite brez apna in čakanja
CUPRABLAU je najcenejše bakreno sredstvo
CUPRABLAU je izredno odporen proti izpiranju
CUPRABLAU ne maši škropilnih šob
CUPRABLAU lahko mešamo z drugimi sredstvi za var-
stvo rastlin (prednost dajemo močljivim
praškom). razen z žvepleno apneno brozgo

V VINOGRADU, NA HMELJIŠČA, NA POSEVKE SLADKORNE
PESE, NA KROMPIRIŠČA CUPRABLAU

CINKARNA CELJE

METALURŠKO KEMIČNA INDUSTRIJA

V 95 državah na svetu so

ROTERJEVE TABLETE ZA ŽELODEC
IZ HOLANDIJE

učinkovito zdravilo za bolezen želodca in dva-
najsternika (čiravost, gastritis in želodčna
nervoza).

Originalno pakiranje: 40 tablet 37,70 Sch;
120 tablet 93,20 Sch;
640 tablet 397,70 Sch.

DIREKTEN UVOZ IZ HOLANDIJE

po glavnem zastopniku inozemskih farmacev-
tskih tovarn

OPERNAPOTHEKE, G R A Z, OPERNRING 24

DESETI BRAT

Bala se je lagati in je fajmoštru po pravici povedala, da je gospod doma in kaj da je rekel. Lehko se pa vé, da je Piškav imel tudi od fajmoštrove strani potem za vselej mir.

Odkod je Piškav prišel, tega ljudje niso vedeli. Da je deželan, to se je dalo iz tega sklepati, ker je po božje govoril kakor drugi ljudje, kadar se je menil s Krivcem ali kmeti, ki so mu najemnino plačat prinesli.

O poletenskih nedeljah je včasih jezdil v cerkev, pa le včasih. Tam je imel spredaj klopcu zase plačano in je ves čas iz nekih črnih bukvic bral, ne ozrl se ni na levo ne na desno. Nekdaj je bil pozabivši to knjigo v cerkvi pustil in kruljevi Mihelji, ki se je bil svoje dni pri kanonirjih v Nemškem Gradcu brati izučil in je te bukve pobral in gospodu nazaj nesel, je bil raztrosil med ljudi, da niso pisane ne po nemško ni tako kakor kakšne navadne poštene molitevke. Iz tega so povzeli umni možje v Obrščakovih krčmi, da je knjiga najbrž »kolomon« ali tisto pisanje, ki se uči, kako se hudič — Bog ga nas váruj! — kliče v ris.

O eni lastnosti pa se niso mogli možakarji zediniti. Eni so namreč dejali, da je za druge ljudi skop, drugi pa, da ni. In res je včasih ostro terjal od kmetov, kar mu je bil kateri na najemščini dolžen; včasih je pa zopet pravil kakov berač, ki se je bil ponevedoma v Polesek zaletel, da je pri gospodu le-tam dobil tak dar vbogajme, kakršnega še živ dan ne.

Star pregovor hoče vedeti, da se otroci radi po

pahnili, očedili in potrebili, kar je posebno vpilo iz nesnagne in nerada. Iz vsega, kar je bravec okrog Poleska videl, pa se da posneti, da se je oče Krivec bolj brigal za svoja kopita in šila kakor za snažnost in red grada Poleska. Zato je bila res zanj in za njegovo pristavnikovanje velika sreča, da se stari in mladi gospod za drugo nista dosti zmenila, če je le Krivčevka vsak teden dvakrat mesa in tobaka prinesla iz bližnjega trga in če je konja očedil in psa napasel.

Stari gospod Piškav se je bil tega popoldne ravno s svojega sprehoda vrnil in je v svoji gornji izbi sedel mirno vlekel iz svoje dolge pipe. Na mizi je stala steklenica vina in prazna kupica zraven kopicice razmetanih bukvic. Soba ni imela nobene lepote, in ko bi ne bilo velikanske z bukvami založene omare, na kateri so vse križem štale majhne in velike posode iz stekla in drugega blaga, prazne in »z belimi, rdečimi in črnimi vodami napolnjene«, kakor je pravila Krivčevka, bi bila skoro prazna. Stene so bile gole, samo tam omari nasproti je visela podoba, na platno naslikana mlada ženska. Krivčevka je menila, da je to Mati božja in to ji je še nekaj tolažilo srd, da gospod nima ne molka za roženkranc niti »bridke martre« v svoji izbi.

V tej sobi je torej sedel gospod s Poleska, ko je nekdo nerodno na vrata potrkal. Nevoljno se je staremu pomračilo čelo, kajti ravno zdaj mu je bilo posebno neljubo, da bi ga kdo motil. Ali preden se je oglasil, odprla so se vrata počasi in v sobo stopi — sključena postava, Martinek Spak. Bil je

Martinek ga ravno tako naglo odtegne in pravi: »O, ne tako! Vidite, da nisem tako hudoben, če sem ravno znorele matere sin. Dve sto križatih in nič več vam ne bo preglavice delalo, da ste kdaj poznali Majdaleno Strugovo. Ali drugače ne ko iz rok v roko.«

Molče gre stari do omare, izvleče vrečko in jo dene na mizo, potem pa hlastno pograbi listino.

»Zdaj se boste oddahnili! Morda vam bo še mogoče utajiti, ko bi se kdaj prigodilo, da bi jaz hotel kaj trditi, kar bi vašemu Marijanu malo časti delalo, m o r d a, ha ha!«

Rekši spravi vrečko pod srajco. Staremu se je moral neki spomin zbuditi, ki ga je vsega prevzel; zakaj zginila je topa mrklkost z njegovega obličja, tresel se je na vsem životu in glas je bil mehek, proseč, ko je dejal: »Sin! —«

Deseti brat se pretrese pri tem ogovoru.

»Sin, pusti me, naj umrjem vsaj v tem miru, umrl bom kmalu. Ne onečasti mene in Marijana in sebe! Daj še drugo iz rok, kar imaš v rokah, da ne bo pričalo o nekdanjosti —«

»Priče so zmerom dobre, nekaj moram imeti od matere za spomin, od nesrečne matere,« ugovori zamolklo Martinek.

»Pusti to življenje,« pravi dalje stari, »pojdi v druge kraje, jaz te bom preskrbel, samo da sin ne izve da —«

Dalje ni mogel govoriti. S tresočo roko nalije kupo in jo desetemu bratu porine.

starih vržejo. Ali pri Piškavovem sinu to ni veljalo. Marjan je bil ves drugačen ko njegov oče. Kakor je oče vedno doma tičal in sam v se zamišljen preživel pri tobaku, vinu in starih knjigah zimo in leto, tako je človek Marijana dobil, kjer je hotel, samo doma malokdaj. Ako ni s puško in psom taval po gozdu za zajcem in lisico, bil je v gradu na Slemenicah ali v vasi v tovarišiji, ki mu nikakor ni bila enaka. Pa ker je hotel veselo družbo, ni imel kje izbirati. Zato pa so mladeniča kmetje veliko v čišlih imeli in stari so z mlajšimi vred poudarjali: to je pravi gospod. Nobeden vaških fantinov ni znal bolje spevati navadnih, dostikrat ohlapnih in obaltnih popevk in zdravic ko grajski Marijan. Dasi tudi si še sam ni bil prav za prav v svesti, kaj ga veže na Slemenice, pogodile so bile vendar stare žene — in malo je bolj modrih na svetu, kakor so bile obrške babnice —, da bo grajsko Manico vzel.

Ker sta bila potemtakem oče in sin malo vkup, misli se lahko, da zveza med njima ni bila najozja. In zares je bilo čudno videti, kako malo se je stari gospod pečal za dejanja in nehanje svojega sina. Če je cele dni preživel zunaj doma, ni ga zvečer še vprašal ne, kje je bil. Istotako kakor z drugimi je tudi s sinom — le redkokdaj kaj več govoril. Le do petnajstega leta je moral Marijan vsak dan ob gotovi uri doma biti; tačas ga je oče učil brati in pisati in početke najimenitnejših znanosti, tako da je bil Marijan povrhu izobražen. Ali po petnajstem letu je oče pustil učenje in sinu je bilo to popolnoma povšeči; kajti ker ni imel do uka nikakršnega veselja, zdele so se mu tiste ure, ko je moral

Martinek v tem trenutju svojega imena popolnoma vreden, kajti res je bilo na njegovem obrazu nekaj spačjega, vražjega brati. Stopil je pred starega sicer čudno v dve gubé zvit, ali nikakor ne z isto spoštljivostjo in boječo pohlepnostjo, s katero se nižji človek bliža višjemu; temveč v svetlem njegovem očesu je sijala neka divja iskra in okrog ust se je videl zaničevalen smehljač.

»Kaj hočeš zopet?« vpraša stari in vstane s stola.

»Jaz sem pač védel, da ne pridem prav, kadar že pridem. Ali tako vprašati sina uboge Majdalene, to ne gre,« odgovori deseti brat in še bolj ustne raztegne. — »Svoje rojstvo zastavim — in sam Bog vé, kako grozno bi neki gospod rad, da bi to stavo izgubil, ko bi bilo mogoče, he, he! kajne? — svoje rojstvo zastavim, da pred toliko leti, kolikor jih jaz štejem v življenju, kar ga je poštenega mestnega in potepinskega —, ne bi bila uboga Majdalena Strugova verjela, da bo doktor Peter Kaves nekoga, ki ga tačas še ni bilo na pozemskem svetu, tako malo prijazno sprejel.«

»Ne vem, kaj čvekaš, tu vzemi pa pojdi!« pravi gospod Poleščan in mu porine nekaj tolarjev.

»Ne veste? I, kaj kratke pameti bi bili! Saj je že dolgo tega, kar sem vam vse to skazal in če hočete, bom vam danes še enkrat. Ali danes nisem prišel bernjat, ampak kupčevat. Kar ste ondudaj na mizo vrgli, to ni zadosti. Človek ima tudi svoje večje potrebščine, čeprav hodi okoli kakor p o t e-

Ze je Martinek z eno roko segel po pijači, z drugo pod srajco, kamor je bil prej skril zavita pisma.

»Zarotim te za ljubezen tvoje matere — —«
»Ljubezen!« — kriknje Spak in opet se mu oko divje zabliska — »ljubezen, ne, ne, ljubezni vi niste imeli, ne iskre ne! Obnorela je! Ne dam, ne pijem iz te kupe, morda je kaj takega v nji, kar je njen stric pil, kar mu je doktor Kaves piti dal!«
Rekši se obrne in zleti iz sobe ko burja.

Na smrt blede in zelen strmi stari gospod za njim in ustnice trepečejo: »Tudi to vé!«

Oskrbnik Krivec je med tem v spodnji izbi na nizkem stolu sedel, pred seboj je imel razloženo svoje čevljarsko orodje ter je živžgaje tolkel podplate. Sivi dolgi lasje so mu nagajivo padali po grbavem licu, na katerem je bila vtisnjena vedno vesela in neskrbna natura. Ko si z žuljavo, smolnato roko obriše sitno lasnato zbrav s čela, zagleda na pragu desetega brata.

»Ohej! Le noter, le bliže deseti materin sin! Kako ti je kaj? Kaj mi novega poveš?« zavpije in vzame pol dodelan čevljev med kolena.

»Tebi ne morem nič novega povedati, ti si že star, vse ti je že v koš prišlo, samo grob ti bo še nov,« odgovori deseti brat in vrže svoje čevlje na klop.

»Volk te podiši!« pravi zopet čevljar, »čemu pa brusiš golo peto po pesku in po strnišču? Tako mi ne boš nikoli nič zasluzka naklonil, zakaj potemtakem bo samo Bog tvoj čevljar, ki ti bo vse-

očetu nasproti sedeti in v dolgočasne knjige zve napjuestje v njegovem življenju. Govoril ni stari z njim nikdar drugače ko nemško. Kaznoval ga je še v otročjih letih nikdar drugače kakor z osorno ostro besedo. Vendar se je Marijan tudi te same besede tako obal, da si ni nikolo upal niti ugovarjati mu.

Dasi je bil zrasel mladenič tako popolnoma opuščjen, brez ljubeče matere in po očetovi neskrbnosti živel čisto po svoji glavi in volji skoro v vse svobodi, ni bil tudi njegov sovražnik mogel reči, da nima dobrega srca. Zakaj četudi ni od očeta in od kdar očitnega znamenja ljubečega srca in ljubeznivi besede prejel, ljubil je vendar pri vsem tem stari ga kakor sin, in ko je bil stari Piškav preteklo zim nevarno zbolel, je postal mladenič celi čas njegovo boleznijo ves drugačen človek in res po sinovski skrbel zanj. Bil je že od otročjih let vajen videti očeta pod to osornejšo skorjo, in ker ni nikdar velik premišljeval, zato mu še na misel ni prišlo, da bi mogel njegov oče drugačne biti, kakor je bil.

Razen gospodarja in sina je bilo na Polesku le troje glav prebivalstva. Ko se je bil namreč gospod Piškav naselil na Polesek, povprašal je po kakem človeku, ki bi mu bil za postrežbo in oskrbovanje takih vsakdanjih reči, za katere se sam ni hotel počati. Čevljar Andrejček, po svojem orodju Krivcem imenovan, ki je s svojo ženo poprej v vasi oskrboval, bil je tako srečen, da je v Polesku dobil dve izbi in velik kos njive zato, da je njegova žena in pozneje njegova hči Franca gospodu postregla, on pa včasih okrog hiše pogledal, zvečer vrata za

p i n, česar mu ne bi bilo treba, ko bi nekateri ljudje bili ljudje.«

Stari je bil obledel. Usedel se je na stol in glav podprl. Precej pak se je zopet pokoncu sklonil in dejal nekaj prijazneje: »Zakaj mi ne daš miru! Pojdi, da te videl ne bom, in dobil boš, da boš pošeno oživel. Povedi, koliko hočeš; vse boš imel, samo pojdi iz tega kraja; daj mi pisma, z zlatom jih plačam. Saj véš, da se te lahko znebitim, sodni te bom prepustil —«

»O kaj šel!« — zakrohoče Martinek — »papa je v mojih rokah, ta bo varoval mene, vas ne. Zdenonujate denarja, ali moja mati je v nadlogi umarala, kje je bil tačas ta vaš denar? Ne boste se maiznebili ne; véš, da imate ondile nekaj, kar bi mi spravilo tjakaj, kjer je ona, ali tudi jaz imam tega mačka (pokaže samokres izpod srajce), tako za samo brambo ga nosim, ker véš, da se včasih čedeži lahko godé. Živeti pa jaz ne morem in nočem drugače, kakor sem se privadil. Ko bi vas bil popre našel, morda bi se bilo naredilo, zdaj je proč. Vendar, da ne boste rekli, da sem prišel samo napajat in neljubih spominov buditi, zato vam prodam tole popisano plat. Glejte, tu se govori o nečem, kar bi vašemu Marijanu v eni noči sive lase napravilo, ko bi izvedel, da mu je grdi capin, katerega samo postrani pogleduje in zasmehuje, celó v krvi bližji, kakor kdo misli razen vas in mene. Koliko mi daste zanj?«

Gospod Piškav se stegne in pogleda. Moral je pisanje spoznati, kajti segel je hitro po njem. A

lej druge žive podplate pripel, kadar boš te shod in skvedral.«

»No, jaz menim, da imam zadosti dobrega čevljarja, če sva se z Bogom pobogala za podplate.«

»To je res, železna opetica se zvrne in raztepa živa božja koža pa ne zlepa. — Ali kaj mi boš tega povedal? Ljudje govore, da včasih komu za srce poveš kakor ciganka; meni pa nočeš in ne pvočiš nikdar kaj takega. Daj, daj, zini!« prigan Krivec in žebelj, ki se mu je bil zvil, iz čevlja puzi.

»Ti si star, moli in pokoro delaj, če hočeš. Sreča se samo mlajšim pripoveduje.«

»Vidiš, kako te prav uči,« dostavi Krivčeva žena v izbo stopivši.

»Ti grduj ti, če ne boš drugega povedal ko grobu in smrti in starosti in molitvi in pokori, m snažna žvirca, zahvali se ti bom s kopitom čez glavo,« se huduje čevljar.

»Le molči, smole stari, ali pa mi še rajši povedi, kdaj boš hčer možil, saj jo bo onegavi Francel dolji iz vasi vzel, ne?«

Krivcu se naenkrat vedro lice zresnobi.

»O Franceljnu se jaz nimam kaj meniti; in nečeš, da bi se mi zameril, še ti ne govori o njem — Kam jo bo pa vraga dejal? Ko bi bil jaz vedel, ima na svoji hiši toliko dolga, zares bi ne bil pustil svojih deklini ne ene besede govoriti s fantom. Saj si že slišal, da mu bo Miha hišo in zemljiščo prodal.«

»Ne bo mu je — ne,« odgovori Martinek.

Teden športa v Šoštanju

Partizan Soštanj to leto že prvič prireja »Teden športa«, v katerem se po programu odvijajo tekmovanja nastopi posameznih sekcij. Javni in masovni nastopi imajo namen občinstvu prikazati letni uspeh posamezne sekcije, obenem pa s tem pripraviti sredstva, ki jih potrebuje in delovne organiza-

cije za to dejavnost prispeva.

V dneh od 3. 6., ko bo na igrišču košarkarke slavnostna akademija, ob Cankarjevi cesti pa taborni ogenj do 11.6., ko bodo prireditve zaključili z javnim nastopom in nogometno tekmo se bo na šoštanjskih športnih terenih zvrstila cela vrsta tek-

movanj. Tako bodo gledalci lahko prisostvovali rokometnemu turnirju v malem nogometu, šahovski brzoturnirju košarkarski tekmi med Olimpijo in Elektro, kegljaškemu turnirju ter ritmično baletnemu nastopu. Na vseh tekmovanjih se bodo ekipe borile za osvojitve pokala v trajno last.

Tekmovanje v spretnostni vožnji

Komisija za vzgojo in spretnost v cestnem prometu

tu pri občinski skupščini Sentjur pri Celju je organizirala občinsko tekmovanje v spretnostni vožnji in poznavanju cestnoprometnih predpisov, ki se ga je udeležilo 6 ekip s štirih osnovnih šol: Dramlje, Ponikva in Slivnica ter Sentjur, ki sta dali dve ekipi.

Med posamezniki so bili najboljši: 1. Ivan Gorjup, Ponikva; 2. Vili Škornik, Sentjur; 3. Drago Vrečko, Slivnica.

Ekipna razvrstitev: 1. Sentjur I, 2. Ponikva, 3. Slivnica I, 4. Slivnica II,

5. Sentjur II, 6. Dramlje. Udeleženci so bili zelo zadovoljni z brezhitno organiziranim tekmovanjem, zmagovalci pa so sprejeli tudi lepe nagrade.

T. LESKOŠEK

Šah

Preteklo nedeljo so celjski šahisti gostovali v Italiji in se v povratnem srečanju pomerili s šahisti Gorizije. Zmagali so Celjani s 5:3. Zmagali so Draksler, Bervar, Ojstrež in Inkret, Pešec in Jazbec sta remizirala, Pukmajster in Pertinač pa izgubila. Dvojbo je potekal v prijateljskem vzdušju in v odlični organizaciji domačinov, ki so storili vse, da bi se celjski šahisti pri njih čim bolje počutili.

V dneh 8., 9. in 10. junija

Po enoletnem sodelovanju v zvezni ženski odbojkarški ligi ekipa odbojkaric Partizan Celje mesto spet nastopa v republiškem tekmovanju. Tekmovanje poteka v obliki turnirjev. Celjanke so doslej na dveh turnirjih v Izoli in Mariboru premagale vse nasprotnice in so najresnejše kandidatke za ponovno osvojitve naslova republiških prvakinj. (Foto: P. Smon)

Telovadna akademija v SLG

Elitna prireditev

Občinska zveza za telesno kulturo bo prihodnji teden 15. t. m. priredila elitno telovadno akademijo kot nekakšen pregled telesnovzgojnih društev Partizan Celje mesto, Šaberje in Store. Prireditelj bo ob 17. uri za šolo mladino ter ob 20. uri

za odrasle v Slovenskem ljudskem gledališču. Posebnost te prireditve bo tudi nastop slovenske telovadne vrste, ki pravzaprav predstavlja državno reprezentanco v rodni telovadbi: Cerar, Brodnik, Kisel, Šrot, Kersnič in Vrtič.

Rekonstrukcija vodovoda

Ko so pred sedesetimi leti začeli graditi v Ljubnem vodovod, ni nihče računal, bo služil še danes, ko se Ljubno za trikrat povečalo. To je predvsem poletni vrtičarjem zmanjkalo vode. Se za petdeset let ob tej rasti trga.

Doslej so položili cevi do starega zbiralnika v Teru. To je 1800 metrov izkopov. Za nadaljevanje del jim je zmanjkalo denarja, zato bodo ostali del vodovoda z leti zamenjali s cevmi večjega premera, kot bodo imeli sredstva. Računajo, da bodo v nekaj letih obnovili vso napeljavno in s tem za več deset let uredili preskrbo z zdravim pitno vodo.

ez

Mlada vlomilka

V začetku prejšnjega tedna sta se pred trilateralnim senatom Okrožnega sodišča v Celju zagovarjala dvajsetletni Martin Lipovšek, ključavničar brez zaposlitve iz Ljubljane in devetnajstletni Karel Kumše, dijak iz Ljubljane. Obtožnica ju je bremenila kaznivih dejanj: velike tatvine ker sta v noči od 5. na 6. marec 1967 vlomila v zaprto prodajno hišico turističnega društva v Rimskih Toplicah in iz misle odnesla ves denar v znesku štiri sto dinarjev in vrečko sladkorja. Za to kaznivo dejanje sta bila obsojena vsak na šest mesecev zapora. Obtožnica sta kljub svoji mladosti že stara znanca sodišča. Lipovšek se je tokrat zagovarjal četrtič, Kumše pa že osmič. Lipovšek je v sedmih razredih zapustil šolo in je v družbi treh mladoletnikov pričel vladati in krasti. Z novembra 1965 je bil obsojen na dve leti mladoletniškega zapora, ker je storil štiri velike tatvine, ponovno pa je bil obsojen leta 1960 in sicer na skupno kazno dveh let in pol mladoletniškega zapora. Kumše je bil že osemkrat v kazenskem postopku, sedaj pa čaka še na obravnavo v Ljubljani, kjer se bo zagovarjal zaradi vlomnih in drugih tatvin. Tudi drugi obtoženc je že bil obsojen na dve leti mladoletniškega zapora. Na obravnavi je povedal, da ima doma starše in brata ter da je v domači hiši dobro živel. Obiskoval je srednje tehniško šolo in končal prvi letnik z dobrim uspehom. Druga letnika ni dokončal, ker so ga aretirali. Domači imajo sodobno urejeno stanovanje in avtomobil, njegov oče pa je bil do upokojitve uslužbenec Uprave za notranje zadeve Ljubljana Beograd. Oče torej kriminalist, sin pa kriminallec. Kumše je dejal, da je pričel s kaznivimi dejanji verjetno zaradi tega, ker mu je bilo doma predboro.

Oba obtoženca sta se spoznala v občinskih zaporih v Celju, kjer

Denar sem si le izposodil

je v kazenski obravnavi pred Okrožnim sodiščem v Celju povedal osemindesetletni Franc Zibert iz Vrnčeve ulice 25 a v Celju, potem ko je s prikazovanjem lažnih okoliščin izvalil od Alojza Tisnikarja en milijon dvestotriinšestdeset tisoč starih dinarjev, od Elizabete Rehar pa dva in dvajset tisoč starih dinarjev.

Obtoženc in Tisnikar sta se spoznala v Vojniku, kjer se je Zibert zdravil. Tisnikar pa je bil v Zavodu v službi. Zibert je občasno delal v Avstriji in je Tisnikarju dejal, da ima naprodaj osebni avto Opel Record. Tisnikar mu je v ta namen dal različne zneske denarja od novembra 1963, tako da je skupna vsota presešla en milijon starih dinarjev. S tem je obtoženc spravil Tisnikarja v zmotu, ker mu ni dobavil avtomobila, denar pa je zapravil za svoje potrebe.

Zibert je spravil v zmotu tudi Elizabete Rehar, ko ji je dejal,

bo v Portorožu republiško ekipno sindikalno šahovsko prvenstvo. Celjsko tekmovalno skupnost bodo na tem tekmovanju zastopale ekipe Ingrad, Cinkarne ter Zelezarne.

Na rednem mesečnem brzopoteznem turnirju CSK je zmagal Bervar, ki je dosegel vseh 16 možnih točk pred Ojstrežem, Janežičem itd.

PERTINAC

sta prestajala kazni mladoletniškega zapora. Prestajanje kazni se jima je zdelo preteško, zato sta se domenila, da bosta pobegnila iz zapora. Hotela sta v Ljubljano, od koder je Kumše hotel na kraje počitnice na morje, potem pa bi oba prekoračila državno mejo v Italijo in se poskušala tam ali v Franciji zaposliti. Verjetno nista pomislila na to, da tudi v drugih državah ne marajo tatov, vlomilcev in drugih kriminalcev.

Priponost za pobeg iz zapora se jima je ponudila 5. marca 1967. Temeljito sta jo izkoristila in sta se nekaj časa klatila po Celju, nato pa sta odšla v Laško. Od tam sta se hotela s tovornim vlakom odpeljati v Ljubljano. Denar za vozovnico sta sicer imela, vendar sta bila v zaporniških oblekah in bi bila v potniškem vlaku sumljiva. V Laškem situacija zanju ni bila ugodna, zato sta se napotila proti Rimskim Toplicam. Tam sta zagledala hišico z napisom menjalnica. Hotela sta priti do obleke in denarja (deviz), zato sta s kamnom razbila okensko steklo in z notranje strani odprla zaph. Lipovšek se je nato s Kumševim pomočju splazil v notranjost in iz misnice pobral ves denar, ki ga je bilo na srečo le 4 nove dinarje, in nekaj sladkorja. Iz Rimskih Toplic sta se napotila v Zidani most, kjer sta stopila na tovorni vlak. Na njuno nesrečo pa je ta vlak odpeljal proti Zagrebu, namesto v Ljubljano. To sta opazila šele v Vrapčah, kjer sta tudi izstopila in se napotila peš proti Zidanemu mostu. Blizu Cateža so ju aretirali organi postaje milice Brežice.

Martin Lipovšek je dobil za storjeno kaznivo dejanje dve leti in deset mesecev zapora, v kar pa mu je všteta tudi prejšnja kazna. Karel Kumše je bil kaznovan na dve leti in štiri mesece zapora. Tudi njemu je v to kazno všteta prejšnja kazna.

da ji lahko nabavi zlatino in mu je ona na ta račun izročila 220 Ndin. Zapestnice, ki jo je obtoženc obljubil Reharjevi, ni bilo od nikoder, prav tako pa ne oškodovankinega denarja. Da bi na oškodovanko prepričevalno vplival, ji je Zibert izročil hranilno knjižico. V poštni hranilnici je imel naloženih 300 starih dinarjev, on pa je ta znesek prenarredil v dva milijona pet tisoč tristo starih dinarjev.

Zibert je bil že januarja letos obsojen na devet mesecev zapora pogojno za dobo dveh let. Tudi takrat je storil kaznivo dejanje goljufije. Pred kratkim pa je prestajal upravno kazno v zaporu, ker ga je sodnik za prekrške kaznoval zaradi klateštva.

Sodni senat je glavno obravnavo preložil na 14. junij, ker mora do takrat dobiti še nekatere poizvedbe.

VLADIMIR VIDMAR

Komisija za delovna razmerja in štipendije

pri Stanovanjskem gospodarstvu Žalec

razglaš

prosta delovna mesta:

1. 1 kleparja — vodovodnega instalaterja (za nedoločen čas)
2. 1 slikopleskarja — (za nedoločen čas)
3. 1 zidarja — (za določen čas)

Pogoji za sprejem:

Pod tč. 1: KV delavec z izpitom iz vodovodnih instalacij in klepar — nekaj let prakse

Pod tč. 2: KV delavec z izpitom in nekaj prakse

Pod tč. 3: izpit za KV zidarja in praksa

Posebni pogoji:

Za vsa tri prosta delovna mesta je 1-mesečna poizkusna doba. Osebnih dohodkov po Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Stanovanje ni zagotovljeno.

Nastop službe takoj.

Pismene ponudbe je poslati na naslov podjetja.

Veletrgovina „MERCATOR“

obrat

TOVARNA MESNIH IZDELKOV
LJUBLJANA, Mesarska c. 1

objavlja razpis za sprejem:

- 15 učencev mesarske stroke za klavnico
- 10 učencev klobasičarske stroke
- 5 učencev prodajalcev — sekačev

Vabimo vse mladince v starosti od 15 do 16 let, ki so uspešno dokončali osemletko in čutijo veselje do enega izmed zgoraj navedenih poklicev, da se prijavijo najkasneje do vključno 25. junija 1967. Prijave sprejemamo osebno in po pošti.

Prijava mora vsebovati naslednje:

1. lastnoročno pisanje prošnje s kratkim življenjepisom
2. predložiti je potrebno zadnje šolsko spričevalo (original)
3. zdravniško spričevalo

Učenci prejemaajo v času uka mesečno nagrado, višina nagrade je določena po Pravilniku za učence v gospodarstvu podjetja Veletrgovine Mercator. Stanovanje in hrano bodo imeli v internatu.

Vse nadaljne informacije glede sprejema in pogojev učenja in šolanja bomo prijavitelcem poslali po pošti.

VESNA Volna

Ekskluzivni modeli kopalnih kostimov iz uvoza v poslovalnici »Vesna«: vsaka kopalnica je enkratni izdelek v raznih kombinacijah najnovjših sintetičnih vlaknen po zamislih paritskega salona Nine Ritoci

Drogerija manufaktur STARI TRG

TRGOVSKO PODJETJE V MODI VSE PO MODI moda

ČE STE POZABILI...

DEŽURSTVA

Poleg ostalih specialističnih ambulant v celjski bolnišnici, katerih delovni čas smo že objavili, delujejo v tem zavodu še naslednje:

Dermatovenerološka ambulanta in antivenerični dispanser: predstojnik, dr. Valter Premšak. Ponedeljek, sredo, petek od 9.30 do 12.30 — doktor Valter Premšak, torek, četrtek od 9.30 do 12.30 — dr. Dora Jenšterle. Ob sobotah od 10. do 11. ure samo za akutna obolenja in za izredno naročene bolnike /velja predvsem za venerične bolnike/.

Okulistična ambulanta — predstojnik prim. dr. Stane Jurko. Dve ordinaciji za zunanje bolnike: ena na oddel-

ku, druga v zdravstvenem domu Celje. Specialistična ordinacija na oddelku /odg. ordin. dr. Janez Vrhovec/ posluje vsak dan od 10. do 16. ure in ob sobotah od 10. do 13. Ordinacija v zdravstvenem domu pa je odprta vsak ponedeljek, torek, sredo in petek od 14. do 17. ure dr. Mira Egger.

ORL specialistična ambulanta: — predstojnik prim. dr. Gvido Čadež — ima tri ordinacije in sicer:

ORL spec. ordinacija na oddelku posluje vsak dan od 10.30 do 12.30 — izmenjaje prim. dr. Gvido Čadež, doktor Ivan Dolinar in dr. Janez Kraševac.

Avdiološka ambulanta na oddelku posluje dvakrat tedensko in to ob ponedeljkih in četrčkih med 14. in 19. uro — dr. Gvido Čadež in dr. Ivan Dolinar.

Ordinacija v zdravstvenem domu posluje vsak dan od 14. do 17.30 ure, razen sobote, odg. ordin. izmenoma doktor Gvido Čadež in dr. Ivan Dolinar.

Infekcijska specialistična ambulanta — predstojnik dr. Janko Lešničar. Vsak dan od 7. do 10. ure dopoldne — dr. Janko Lešničar in dr. Stane Petrovič.

Pediatrična specialistična ambulanta — predstojnik dr. Marjan Stegner. Ob ponedeljkih, torek in četrčkih od 14. do 16. ure /za kontrolne preglede — naročeni pacienti/ odg. ordin. prim. dr. Vladimir Zalar.

KNJIGE

V celjskih knjigarnah so v zadnem času prodali največ naslednjih knjig:

Državna založba: 1. Angelika, Golon, 2. Delo glasba in gore, 3. Ukana, 4. Burno življenje Marka Pola, 5. Stenografije, 2. del.

Naša knjiga: 1. Saga o Forsytih, Galsworthy, 2. Rodin, Wallace, 3. Youngblood Howbe, Herman Wouk, 4. Naš gost, 5. Nega in vzgoja otroka.

Mladinska knjiga: Saga o Forsytih, Galsworthy, 2. Zivalski svet, 3. Zdravnik Arrowsmith, Lewis, 4. Angelika, Golon, 5. Upor vojakov. Kirst.

TELEFONI

Veterinarska postaja 25-52 (samo do 14. ure.), Carinarica 28-80, Uraščarstvo in Optika 32-40, Cesalnica Zora

PRIJETEN IZLET

Z
IZLET-
NIKOM
CELJE

NA TRZASKI VELESEJEM
OD 21. 6.—5. 7.

izletnik

VREME

VREMENSKA NAPOVED ZA
CAS OD 8. DO 18. JUNJA

Trajen ali močnejši dež se pričakuje okrog 8. in 14. junija. Med 9. in 11. junijem bo lepo vreme. V ostalem pa bo pri sicer lepem vremenu bolj nestalno s pogostimi, manjšimi krajevnimi nevihtami.

Dr. V. M.

Tudi vi si lahko
kupite
VEČ OBLEK
če izkoristite

**BREZOBRESTEN
KREDIT**

VELEBLAGOVNICE

Ajudski magazin

CELJE

ŽRTVE

PROMETA

PRETRES MOZGANOV

Kolesar CIRIL BLAGOTIČ SEK se je peljal iz Zalice proti Sempetru, ko ga je hotel motorist FRANC OMIČ in se iz neznanega vzroka zaletel v njegovo zadnje kolo. Motorist je padel in dobil pretres možganov.

TRIP POŠKODOVAN

FRANC LAMPRET se je peljal z mopedom po cesti II. reda Jankova — Voljna. Na levem nepreglednem ovinku mu je pripeljal sproti kolesar FRIDERIK PRISTOVNIK, katerega mopedist zadel s kolesom. Pri padcu so bili poškodovani mopedist, kolesar in potnik na mopedu ANTON PŠENICNIK.

KOLESA PODRIL PEŠCA

Nesreča se je zgodila na cesti II. reda v Tržišču pri Bogaški sliatni, ko je po njej peš v družbi JOZE DRIME. Za njim je pripeljal ILIJAN IVANKOVIČ, ki je pešcu zvonil, vendar ta ni slišal opozorila in se nerodno umaknil. Kolesar je zadel pešca, da ga odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima pretres možganov in nalagljena rebra.

NOVA ŽRTE PROMETA

Iz Zalice je proti Vranski mu vozil mopedist GREGOR JELEN, rojen 1919, leta iz 1. bora 57. Za njim je vozil znani voznik, ki je mopedu pravilno prehitel. Za obojema je vozil se voznik avtobusa STEFAN POZAR, ki je pri tako hotel prehitovati mopedista v trenutku, ko je ta zavijal v levo, ne da bi se pričel, če je cesta prosta, da bi nakazal spremembo smeri. Avtobus je mopedistu zadel in ga potiskal pred seboj 15 metrov, nakar ga odbilo v občestni smeri, kjer je obležal. Ker je vozil avtobusa zavijal v levo, da se izognil trčenju je z njegovim delom ali kolesom snil mopedistu glavo ob cestni smernik. Poškodbe bile tako hude, da je mopedist med prevozom v celjsko bolnišnico podlegel.

SMRT PEŠCA

Voznik motornega kolesa STANE LAUTER je peljal skrajni desni strani ceste Zalice proti Ljubljani. Pri številu 1 v Sempetru je zadel pešca MIHAELA BUKOVOJ, roj. 1902. l. iz Smiklavca. Pešec je obležal na desni strani ceste hudo poškodovan. Je naslednji dan v celjski bolnišnici umrl. Motorist je zadel na sredino ceste in obležal v nezavesti. V tem je Ljubljane proti Celju pripeljal z osebnim avtomobilom BOZO JEZERNIK, ki je na cesti ležečega motorista potiskal preko nog. Za Jezernikom je pripeljal voznik osebnih avtomobila STEFAN KARBA in tudi zadel motorista tako da ga je potiskal pred seboj 20 metrov.

OBVESTILO

ZELEZARNA STORE sporoča spremembo svojih telefonskih števil.

Novi priključki so:
STORE: 77-010, 77-011, 77-013 in 77-014.

OBVESTILO

Prometno podjetje SAP LJUBLJANA obvešča cenjene potnike, da bo z nastopom veljavnosti novega avtobusnega voznega reda uvedlo naslednje nove avtobusne linije, kot sledi:

ZAGORJE ob Savi—TRBOVLJE—HRASTNIK—CELJE—MARIBOR—ORMOZ—ČAKOVEC

1	2	odh.	prih.	3	4
7.30	11.00	ZAGORJE ob Savi	16.10	19.40	
7.55	11.19	TRBOVLJE komu.	15.50	19.15	
8.40	11.49	Hrastnik Rudnik	15.22	18.30	
9.50	13.00	CELJE	14.15		
10.10				17.20	
11.27		MARIBOR		16.00	
11.30				15.45	
12.05		PTUJ		15.10	
12.15				15.05	
12.50		ORMOZ		14.30	
13.45		ČAKOVEC		13.45	

Opomba: Pod št. 1 in 4 vozi vsak dan skozi vse leto; Pod št. 2 in 3 vozi ob delavnikih skozi vse leto.

MARIBOR—CELJE—LJUBLJANA (Nova linija)

12.00	odh.	MARIBOR
13.20		CELJE
14.46		LJUBLJANA

Cenjenim potnikom priporočamo ugodne avtobusne zveze, katere bodo vzdrževali sodobno opremljeni avtobusi.

Prometni podjetji SAP LJUBLJANA in LJUBLJANA TRANSPORT, Ljubljana, obveščata potnike, da bodo 1. junija 1967 začele obratovati naslednje nove vsakodnevne linije v kooperaciji:

LJUBLJANA—CELJE—MARIBOR—PTUJ—VARAZDIN—ZAGREB—NOVO MESTO—LJUBLJANA

10.30	odh.	LJUBLJANA	prih.	22.50
12.10		CELJE		21.11
12.15				
13.41		MARIBOR		19.45
13.45				19.20
14.20		PTUJ		18.45
				18.30
15.20		VARAZDIN		17.30
				17.20
16.55		ZAGREB		15.45
18.00				
19.20		NOVO MESTO		14.15
19.30				14.09
20.40	prih.	LJUBLJANA	odh.	13.00

LJUBLJANA—CELJE—MARIBOR—PTUJ—VARAZDIN—ZAGREB—NOVO MESTO—LJUBLJANA

10.30	odh.	LJUBLJANA	prih.	22.50
12.10		CELJE		21.11
12.15				
13.41		MARIBOR		19.45
13.45				19.20
14.20		PTUJ		18.45
				18.30
15.20		VARAZDIN		17.30
				17.20
16.55		ZAGREB		15.45
18.00				
19.20		NOVO MESTO		14.15
19.30				14.09
20.40		LJUBLJANA		13.00

LJUBLJANA—CELJE—ROGASKA SLATINA—KRAPINA

1	2	odh.	prih.	3	4
8.15	9.30	LJUBLJANA	17.21	18.45	
10.06	11.15	CELJE	15.45	17.22	
10.25	11.20		15.32	16.58	
11.15	12.15	Rogaška Slatina	14.40	16.08	
12.08	13.08	prih. KRAPINA	odh.	13.40	15.15

Opomba: Pod št. 1 v Celju ob 10.10 zveza z avtobusom do Čakovca preko Maribora pod št. 4 v Celju ob 17.20 zveza z avtobusom iz Čakovca preko Maribora do Ljubljane.

Prijetno in varno potovanje na novo uvedenih avtobusnih linijah kjer bodo vozili sodobno opremljeni avtobusi zagotavljata priznana strokovnost in solidnost.

in domovino, angl. film.
Letni kino: od 10. do 11. 6. Vzeml jo, moja je, amer. barvni film od 12. do 13. 6. Cesare Borgia, ital špan. barvni, od 14. do 16. 6. Jeronimo, amer. barvni CS.

Obvestila

ZDRAVNIKI

Ambulanta za pregled voznikov motornih vozil deluje v Zdravstvenem domu Celje vsa k torek, sredo in četrtek od 12. do 16.30 ure. Kandidati iz bližnje celjske okolice in mesta Celja naprosajo, naj prihajajo v ambulanto ob torkih in sredah, ker je četrtek predvsem rezerviran za voznike iz daljnj okolice.

LETOVANJA

Med počitniškimi domovi sindikalnih podružnic delovnih kolektivov predstavljamo danes dom grafičnega podjetja Celjski tisk na Velem Lošnju. V juniju, juliju in avgustu imajo nekaj prostih kapacitet. Cena oskrbnega dne 29 ND, medtem ko bi na tisti, ki bi se na Lošinj pripeljal z avtobusom v organizaciji Celjskega tiska, plačali še 8000 starih dinarjev za prevoz v obe strani.

KINO

Kino Union: od 9. do 12. 6. Skrivnosti bara Lolita, zahodno nemški film, od 13. do 16. 6. Skrivnostna grobnica, zahodno nemški film.
Kino Metropol: od 8. do 12. 6. Casanova 70, amer. ital., od 13. do 15. 6. Za kralja

P. n.

tednik

CELJE

p. p. 161

Naročam TEDNIK

Posiljati pričnete dne _____ na naslov _____

Priimek in ime _____ ulica _____ hišna št. _____

Kraj _____ pošta _____ podpis _____

Za svobodnejše odnose

S tem sestavkom želimo vzbuditi mlade na razmišljanju o našem mestu v razgibanem družbenem življenju in odnosu do vodilne idejno-politične sile v naši družbi Zveze komunistov.

Kakšen je torej naš odnos do ZK? Ali gre sploh za odnos mladine do komunistov, do političnih organizacij nasploh in Zveze komunistov posebej? Ta in podobna vprašanja so

zadnje čase predmet razprav, razumevanja in nerazumevanja. Zdi se mi, da vse preveč radi razumemo (pa ne samo mladi), da je Zveza komunistov politična organizacija, ki ima odnos do drugih organizacij oziroma obratno. Šlo bi naj torej za to, da Zveza komunistov vodi in usmerja delo mladine, da preko nje (transmisija) izvaja del svojega političnega programa in podobno. Zdi se nam, da takšno gledanje, v katerem je nekdo v absolutno aktivnem, drugi pa absolutno pasivnem položaju, nima realne teoretične osnove niti v programu ZK niti v programu ZMJ niti v ustavi — skratka nikjer.

Torej moramo iskati drugačen odnos! Iskati ga moramo v stari ljudski težnji — napredku. Pri nas to pomeni svobodnejše odnose med ljudmi in višjo stopnjo zadovoljevanja materialnih potreb vseh delovnih ljudi.

V Jugoslaviji smo postavili široko, predvsem pa demokratično osnovo

za aktiven odnos vsakega človeka do družbenega napredka.

In kje smo mi mladi? Kje sem jaz, moj sodelavec, moj sošolec?! Postavimo si ta vprašanja!

Največkrat stojimo ob strani, kljub temu, da osvajamo ustavo, program ZKJ, smo za reformo, ploskali smo brionskemu programu, strinjamo se z resolucijo 7. seje CK ZKS — samo, da čakamo ob strani in gledamo, kako bodo drugi, »saj je to njihova dolžnost«, izpeljali stvari do kraja. Če se zatakne, da smo pravi »revolucionarji« — kritiki.

Mislím, da je glavna naloga mladine danes, da takšen odnos iz temelja menja, da svoje sile, ambicije in želje aktivno vključi v prizadevanja za naš boljši jutri. Za spreminjanje starega je vedno bila in bo potrebna ljudska sila, ki brez prvine mladosti in brez kompromisne progresivnosti težko napreduje.

Občinsko vodstvo Zveze mladine v Celju poizkuša

usmerjati svoje delo v aktivno vključevanje mladine v vse družbene procese. Prišlo je do zaključka, da je niz problemov, ki neposredno zadevajo mladino, katerih reševanju pa se mladina sama ni dovoljno posvetila. Gre za kompleks problematike, povezane z učno-vzgojnimi procesi. Od učnih programov, kvalitete pouka, odnosov med profesorji in dijaki, strukture šol, financiranja... Politika štipendiranja — stvari se ne premaknejo! Eden glavnih vzrokov je v tem, da ravnajo mladi ne naredimo ničesar. Pa področje kulture in telesne kulture. Da si v mestu in vlogi mladega proizvajalca komaj upamo govoriti.

Mladi po naravi nismo pesimisti. Zapomnili smo si tudi, da se kolo zgodovine vrtilo le naprej. Zdi pa se nam, da smo pozabili, da je hitrost vrtenja odvisna od sile, ki le-to kolo poganja.

Dajmo mu torej našo mlado moč!

N. KRUMPAK

BESEDA

MLADIH

Ali je res takšna?

Špoštovano uredništvo, tokrat se prvič oglašam s pismom za Besedo mladih. Rada bi opisala problem, za katerega želim, da ga poznajo tudi drugi.

Marlenko sem spoznala pred tremi leti. Bila je živahna in polna prebujajočega se življenja. Kar čudila sem se ji. Imela je samo mater in je žive la bolj po zgledu ostalih, saj se mati z njo ni preveč ukvarjala. Skrbeti je morala za številno družino. Marlenka pa je vseeno zrasla. Velika je in lepa. Le njene oči so otožne, kot bi tožile nad krutim življenjem.

Pred letom dni je spoznala prijatelja. Dober in pamten fant je in ima jo rada. Doma si tega znanstva ni upala omeniti nikomur. Preveč jo je bilo strah. Toda vse je prišlo na dan. Vsa njena skrita ljubezen, v globini srca skovane misli in vsi njeni tako smešno sestavljeni, vendar lepi načrti.

Začeli so jo obsojati, ona pa se je spraševala: zakaj mora biti tako nesrečna. Odgovor so bile običajno le solze. »Poročiti se! Sama si služi kruh! Izgini! V zavod te bomo dali, saj še nisi polnoletna.« s takimi besedami so jo preganjali, tu ji očitali ša marsikaj drugega. Ob teh besedah jo je zgrabilo pri srcu. Stekla je v so-

bo in tam jokala. Mislila je, da jok najbolj pomaga.

Fant pa jo ima vseeno rad, Tudi Marlenka njega, čeprav bi to drugi radi prepričali. Doma pa mora trpeti in poslušati obtožbe, katere pa glede na to, da skorajda ni več otrok, ne zasluži.

Ceprav nisem mehkega srca, mi je vseeno tekla solza po obrazu, ko mi je pripovedovala to zgodbo.

Ob tem zopet ponavljam že stokrat napisano vprašanje: Ali nas starejši res ne morejo razumeti? Ali mora biti Marlenka res žrtev nepravilnega ravnanja? Ali je res takšna, da zasluži mesto v zavodu?

Ne, ni takšna! Saj je v gimnaziji pridna dijakinja. Saj vendar ne pohaja po ulicah in ne ponočuje.

Zalostna je ta zgodba. Pa ne samo zaradi pripovedovanja, marveč zaradi stvarnosti! Sprešujem se, ali bomo mladi seloh kdaj dočakali razumevanje starejših? Skleram, da se starejši in mladi ne bomo nikoli razumeli. Temu je kriva njihova in naša tako različna mladost.

In kdo je zares kriv? Težko je valiti krivdo na drugega, zato mlada srca raje molčijo.

MILENA SARLAH

V Planini pri Sentjurju imajo učenci bolj slabe pogoje za pouk nekaterih predmetov, zato izkoristijo vsako lepo vreme in se podajo na prosto (Foto: J. Sever)

Jerica Kolenko

Dete sesa mleko

Dete sesa mleko. Nič ne misli. Živi. Otrok pravi da in me. Vendar obstaja. Mladostnik ve, da je še nekaj poleg mesa in krvi. V njem in okoli njega. Išče, se premaguje, zahteva in najde tisto, kar je v njem in izven njega. Željo po življenju prepreda strah pred mogočnimi norci sveta, katerih zobje so dolarji, kri nafta, duše bojni strupi, srca todičkove bombe, pogledi alfa, beta in gama žarki in skrite misli uničevanje ljudi vsega. Le sesaj mleko dete! Se je čas. Morda boš ti razsvetlilo glave norcem, ki vladajo, in tistim, ki vanje verujejo.

PREDSTAVLJAMO

gublja na svojem pomenu. Namreč težko je, da funkcionarji sindikata, ZK ali ZM vedno »gonimo« isto. Zato mladinska organizacija sama kot takšna nima neke posebne vloge. Res pa nam je uspelo vključiti v samoupravne organe in komisije precej mladih.

»Tisti, ki se resnično zanimajo za razvoj podjetja, to so tisti, ki imajo važnejša delovna mesta, se vsekakor zanimajo in mnogo prispevajo.«

»Doma si s Planine in si dalj časa živel v internatu. Kakšno je bilo to življenje?«

»Bil sem v Domu strokovnih šol Vere Slandrove v Celju in ne morem reči ničesar slabega, celo lepo smo živeli v internatu. Imeli smo razne krožke, boljši učenci so pomagali slabšim pri učenju. Skratka lepo je bilo.«

»Kot trgovec in mladinski aktivist spoznaš veliko ljudi. Kaj mladim in stariim najbolj zameriš?«

»Težko je povedati, ker je veliko takšnih stvari. Najbolj se jezim na tiste mlade, ki jim pravimo huličarji, ker s svojim početjem mečejo slabo luč na vso mladino. Pri starejših se mi ne zdi v redu to, da ne upoštevajo in ne ra-

zumejo mladega človeka. Nekdo, ki je končal šolo in mu pripada ustrezno delovno mesto, ga ne more dobiti, ker starejši ne zaupajo njegovi mladosti. Tako je tudi v mojem primeru.«

»Kljub vsem razpravam o konfliktu med staro in mlado generacijo, ali misliš, da ta obstaja?«

»Vsekakor se stari in mladi spoprimemo predvsem pri nazorih, pri različnem gledanju na razna dogajanja. Starejši žal pre-

malo poznajo mlade, ki drugače živijo v tem razgibanem času, kot je bilo nekoč.«

»Delaš kot prodajalec. Je veliko kupcev nevljudnih?«

»Veliko ravno ne, so pa nekateri zelo nevljudni, kar me zabolí posebno, če sem bil sam zelo vpluden. Težko je človeku poslušati razne vzdeveke.«

»Tvoja želja za prihodnost?«

»Visoka izobrazba.«

M. SENICAR

Darja Jazbec

Najlepša je misel, da sem živa

Najlepša je misel, da sem živa. Ljudje smo tako srečni! Živimo. Življenje ni delo usode! To je naše delo.

Mi smo tisti, ki sejemo, mi žanjemo in delamo kruh, mi delamo papir in beremo knjige. Mi delamo turbine in kupujemo svečke le še za dan mrtvih.

Mi spuščamo v vesolje rakete in upamo, da bomo osvojili Venero. Mi, ljudje! Res, lepa je misel, da sem človek!

Človek ima žulje od srpa in sekire. Človek se iz knjig nauči delati vojno. Človek umira za rakom. Človek... (Je še lepa misel, da sem človek?) Res, lepa je misel, da sem živa!

Prosta delovna mesta

Komunalni zavod za zaposlovanje v Celju sporoča, da so prosta naslednja delovna mesta:

1. Cinkarna Celje, 1 ekonomista — šefa odd. za raziskavo tržišča z znanjem tujega jezika, višjo izobrazbo in petletno prakso, stanovanja ni.

Pet diplomiranih inženirjev metalurgov z visoko izobrazbo in 2—5 letno prakso, samska stanovanja zagotovljena.

Dve stenodaktilografki z znanjem angleškega jezika, s poklicno šolo, brez prakse, stanovanja ni.

Dva dipl. in. strojn. za delo na novih investicijah, z visoko izobrazbo in dveletno prakso, samska stanovanja.

Enega ofset strojnika s specializacijo v inozemstvu, s poklicno šolo, brez prakse, samsko stanovanje.

Dvajset delavcev z urejeno vojaščino, nekvalificiranih, brez prakse, samska stanovanja zagotovljena.

2. Zelezarna Store, enega varilca, kvalificiranega, brez prakse, samsko stanovanje zagotovljeno.

3. Ingrad Celje za počitniški dom Piran, eno kuharico s poklicno šolo in dveletno prakso, samsko stanovanje.

4. Tovarna Aero Celje, enega ind. oblikovalca — grafika s poklicno šolo, brez prakse, stanovanja ni.

Enega ekonomista — vodja prodaje, z višjo izobrazbo, praksa je zaželena, stanovanja ni.

Enega dipl. ekonomista vodja reklame z visoko izobrazbo, praksa zaželena, stanovanja ni ali grafika vodja reklame z višjo izobrazbo, praksa zaželena, stanovanja ni.

Treh kemijskih tehnikov obrat Celje in Sempeter, srednje šolo in dveletno prakso, stanovanja ni.

5. Velenšek Mihael — elektroinštalater Celje, Mariborska 48, enega elektroinštalaterja s poklicno šolo, brez prakse, stanovanja ni.

6. Obnova Radeče, štiri mizarjev s poklicno šolo, praksa zaželena, samska stanovanja zagotovljena.

Dveh zidarjev s poklicno šolo, praksa zaželena, samsko stanovanje.

7. GOP Usluge Polzela, enega vodovodnega inštalaterja s poklicno šolo in petletno prakso, stanovanja ni.

Enega ključavničarja s poklicno šolo in petletno prakso, stanovanja ni.

Enega klepar, mojstra mojstr. izpitom, visoko kvalificiranega, brez prakse, stanovanja ni.

8. Obrtni center Zarja Zalec, enega lesnega inženirja za vodenje DE lesne galanterije Petrovčec, z višjo izobrazbo, brez prakse, stanovanja ni.

9. Gradbeno podjetje Gradnja Zalec, enega električarja z visoko kvalifikacijo in petletno prakso, stanovanja ni.

Pet zidarjev s poklicno šolo brez prakse, stanovanja ni.

Ivo Potočnik

Rojen 1945. leta
Komerčialist
Predsednik aktiva ZM
Tehnomercator Celje

»Naša mladinska organizacija dela v težkih pogojih zaradi razdrobljenosti poslovalnic in deljenosti delovnega časa. Niti dopoldne niti popoldne se ne moremo sestati. Edino sobota popoldne je čas, ko lahko organiziramo sestanek vsega aktiva, odbor pa se sestane tudi ob drugih dneh.«

»Kakšna je vloga mladinske organizacije v podjetju?«

»Zal, moram reči, da mladinska organizacija prav tako kot sindikat iz-

ZADANJA NA GRMADI

Nato se je pričelo mučenje, ki je trajalo, kakor je zabil, celih 22 ur. Nobeno pero in najbolj živa beseda ni bila dovoljena. Lucija je zrtve človeške izpriženega srca, abotnih vrah, ki so zaslepili ljudi, v popisne omejenosti onih ljudi, ki so izvrševali krute stvari.

Cesarski sodnik tudi potem, ko je bila druga stopnja končana, ni izvedel vsega, kar bi rad, in je ukazal Lucijo raztegniti. Rabelj ji je zvezal na hrbet potegnil vrvi, ki je visela na škripcu izpod stropa, vrvi roke na vrvi, ki je bila napeljana skozi škripce. Rabelj je navijala za klopjo na vreteno. Pripravil je tudi kose železa, da ji jih bo obesil na noge, ko bo na časa visela na škripcu. Ko je bilo vse pripravljeno, pomočnik navil vrvi, da je potegnil zvezane roke zadaj za glavo, ki so pokale v sklepih. To so bile peklenške iznajdbe samega hudiča. Polnih dvaindvajset ur je bilo zverinsko mučenje šibke ženske. Kaj takega tudi sodnik ni doživel v svojem službovanju. Dvaindvajset ur je napolnjeval dvorano bolestni krik nesrečne ženske, blazno vpitje in jokanje, klicanje po rešitvi. Smrad je razširjal po dvorani in medtem je pribijala na dan črta.

Radovedni poslušalci in gledalci iz vseh slojev trga in so v začetku z odobravanjem in zadovoljstvom gledali mučenje, potem pa jim je jelo presedati. Studilo se je. Poleg tega pa so bili zmotno prepričani, da pogledati kljubovati coprnici sam hudič. Začeli so drug za drugim zapuščati grozni kraj. Nazadnje je ostal v dvorani še kovač s svojim krdelom somišljenikov, ki pa tudi ni vztrajal do konca.

Možje srčno veselje. Tedaj je mislila, da je prišel tudi trenutek, ko lahko izpriča svojo nedolžnost.

— Jaz sem nedolžna! je vzkljnila. — Vse, kar sem rekla, je bila laž! Izpustite me!

Sodnik je osupnil, rabelj jo je grdo pogledal in zamrmal: — Ali nimaš še dosti? Kleta vlačuga hudičevala!

Odpor coprnice je potrdil sodnika v prepričanju, da je beneficijant navzoč, da sta se spoznala in sporazumela in da ji daje pogum. Misel, da bo beneficijant zmagal in da svojo prijateljico, ga je razdražila.

— Ha, čakaj, trdovratnica! Pa naj ti pomagam!

Namignil je rablju in začelo se je zopet. Ta ji je vzel noge iz lisic. Roke ji je zvezal na križu, ji je prizadejalo strašanske bolečine, da je vpila in kričala, pa je vendar še vzkljnila: — O, ne boste me! Pojdem domov!

Rabelj je potegnil kavelj, ki ga je imel na vrvi, čez pec pod stropom in ga zataknil za vezj na rokah.

— Vse je laž! Vi ste me prisilili, da sem lagala!

— Sam hudič ji daje potuho. In svojega namestnika je poslal na pomoč. Tej bomo pokazali, kaj se pravi vratno tajiti, je rekel sodnik in namignil rablju.

Vreteno, ki je bilo pritrjeno na tleh za klopjo, se je vrnilo, vrvi se je napela in potegnili zvezane roke kvilo, da so prišle zadaj nad glavo. V sklepih je zamolklo. Vreteno se je vrtilo in vleklo Lucijo vedno više roke pod strop. Kričanje nesrečnice je bilo nepopisno. Rabelj je visela visoko pod stropom, ji je obesil rabelj na roke železo.

Kajakona pismeno naročilo, naj takoj beži, ker je njegovo življenje v nevarnosti.

Premišljeval je, delal načrte za primer, če ga primejo. Občudovati ni šel. Mahaj je z desnico in govoric:

— Čakaj, norec obsedeni, trinoški zločinec v obleki cesarskega sodnika, jaz ti pokažem! O, ne bojim se te, rabelj rabljev ne natezalnice! Norec domišljavil! Povem ti si podel brezvestnež, ki z natezalnico izsiljuješ pribe svojih žrtv. Posvetil bom v to tvojo neumno bučo, da bo svet zakrohotal, ko bo videl neznanško praznino! O naj bo sodnik!

Tako je beneficijant postal pogumen. A vmes so se začeli oglašati še drugi glasovi. »Nič ne boš opravil, ako te vržejo. Sodili ti bodo. Obsojen boš, izgubljen si.« Rablja se ogni in natezalnice!

— Koga se pa bojim? Kdo mi pa kaj more?« S pogumom je hotel udušiti grozeče glasove.

— Glej, vsi ti svetujejo — beži! Zate se boje in te svare. To so previdne glave. Beži! Beži!

— Strahopetci, zajci so. Pastir se tudi volka ne boji.« Ta boj ga je utrudil kakor še nobeno telesno delo. Ta je, da Lucije ne more rešiti; da je grmada že pribijena. Vročina je kar puhtela iz njega.

— Sedel se je na stol. Tedaj pa so se nenadoma odprla vrata in v sobo je planila Polonca.

— Bežite! Bežite, gospod, hitro, da vas ne zalotijo!

— Kaj je Polonca?

— Stiri gredo, štirje biriči. Bežite! Vklenili vas bodo. Prosila ga je in ga vlekla k vratom.

— Vražje meso, kako je trdo! je dejal Kovač. — Ampak martre so pa le pregrde! Jaz ne morem več gledati. In je odšel.

Ljudje so napolnili ves trg s pripovedovanjem o mučenju in drugih dogodkih pri obravnavi; o zločinih, ki jih je coprnica priznala. Od Pristave do Nove Štifte je vedela vsa dolina, kaj se godi v gradu.

Možje prisedniki so želeli, da bi bila stvar skoraj končana in bi se lahko umaknili iz soparnega prostora.

— Hudičevka noče poginiti! je dejal eden od njih.

Občudovali so njeno trdovratnost in se hkrati jezili zaradi nje.

Samo cesarski sodnik je ostal hladnokrven; natančno je izpraševal obtoženko, njeno zmerjanje ga ni doseglo.

Včasih se je Lucija od bolečin onesvestila in so vsi mislili, da je konec, kakor je bilo marskatere njenih prednic, ki je umrla med mučenjem. Toda ko so jo oblihi z vodo, se je zdrnila in njena odpornost je oživela.

Lucija je od strašnih bolečin omotena priznala, da je bila tisto usodno noč v prosu in da je obsodba resnična. Priznala je, da jo je zapeljala Rusovka že pred leti. Srečala jo je, ko je šla iz Dolenje vasi ter jo povabila na pojedino. Tako je prišla na križpota in na Klek, kjer so se zbirali od vseh strani. Tu je veliki grad, poln moških in žensk, pa tudi hudih duhov v človeški podobi.

— Ali si videla tam tudi beneficijata?

— Da, da, tudi on je bil tam. Med prvimi je sedel.

— No, vidite, je rekel sodnik zadovoljen prisednikom.

— Moje slutnje so resnične. Prijeli ga bomo.

V takšnem položaju so vprašali nesrečnico, če svojo izjavo prekliče.

Upajoč, da se bo s priznanjem rešila bolečin, je zopet rekla, da je vse resnično, kar je priznala.

Vidite, vendar je priznala!

Tako, je zmoglavno rekel sodnik in dal rabljem nova povelja. Pomočnik je spustil vreteno, da je reva naglo zdrsnila na tla, a takoj je vreteno zopet začel navijati in dvigati zločinko. Ko je prišla zopet do vrha, je vreteno odnehalo in nesrečnica je bila zopet na tleh.

Prizor je bil grozen. Nesrečnica je bila nezavestna, tedaj so jo zopet močili, da je prišla k zavesti.

— Hudič! Sedaj ji pomagaj!

Ko se je Lucija zopet zavedala in opomogla in je slonela na peklenški klopi, je priznala, kako je kuhala točo, da je nosila žito na Klek itd. Na Kleku je dobila hudobnega duha za ljubega. Ime mu je bilo Hanzelj. Objubila mu je dušo in zvestobo in ga je spoznala za svojega gospoda. S parklji jo je prasnil po plečih, da ji je pritekla kri in z njeno krvjo jo je zapisal s svoje bukve.

Sodnik je hotel vedeti, kaj sta počela s Hanzljem. Polagal ji je na jezik priznanja, ki so se nesrečnici gabila.

Sodnik je bil ponosen na vse ostudne domisleke, porojene v njegovi votli glavi. Z natezalnico je pomagal Lucijinemu spominu in že je ukazal kuhati smolo in greti klešče, da bi ji rabelj trgal meso z živega telesa.

Kolikor so se spominjali, ni še nobena coprnica kljubovala toliko časa, nobena ni bila tako dolgo živa na

— Kaj sem pa naredil?

— Gospod, nič, nič. Vsi yemo, da nič. Pa vendar bežite! V Sušje bežite! Pri Betičnih se skrijte, pri mojem bratu. Lepo vas prosim, ubogajte me! Tudi drugi tako pravijo.

— Ti si neumna. Kaj mi pa morejo?

— Vsak hip bodo tukaj! Lejte jih, štirje so! Od Jurjevice gredo.

Kazala mu je skozi okno, koder se je videlo proti Jurjevi, kjer je videla prihajati biriče.

Beneficijant se je ozrl in jih tudi ugledal. Obšla ga je nejevolja.

— Torej vidite, da je res. Rešite se! Štirje so!

Strah in obup je izražal njen proseči glas. Oči so prosile in roke je sklenila, da bi pripravila gospoda na beg.

On pa je dejal:

— Pa naj pridejo! Jaz ne grem nikamor od tod!

V trmi, ki jo je izražal njegov glas, je Polonca spoznala, da je vsaka njena beseda zastoj.

— Še kesali se boste, je rekla v joku in šla ter ga pustila.

Zdrnila je vso hišo. Gospodinji, ki je bila beneficijatova sorodnica, je na kratko razložila, v kakšni nevarnosti je gospod, ako se takoj ne reši. In takoj je bila pokonci gospodinja, dekla in cerkvenik, ki je bil obenem hlapec, in so odšli v gospodovo sobo.

— Bežite! Bežite! Skrijte se!

Polonca je zapustila hišo in hlapec je za njo zapahnil vrata. Vse je bilo brez glave, prosilo in vpilo je in tekalo

Izdal je biričem tako povelje, da ga primejo. Sodniku je igralo srce, ker mu je šlo vse ko po maslu.

— In kaj je delal beneficijant? Ali ni plesal in pil?

Natezalnica je pričela delovati in med vpitjem in skripanjem z zobmi je bilo konec njene trdovratnosti. Vsega se je spomnila, kar je bilo sodniku prav.

— Ali ljudje ne vedo, da je beneficijant coprnik in velik grešnik?

— Vsi vedo. Le vprašajte ljudi tam okrog Nove Štifte. Kjerkoli je bival, povsod so vedeli, da je coprnik.

Dobri gospod sodnik bi bil zlobni coprnici skoraj prizanesel nadaljnje mučenje, zakaj njena priznanja so bila zadostna za izrek jasne sodbe. V treh urah je izvedel o coprniku beneficijatu take obdolžitve, da bi zagovarjal njegov zapor proti vsakemu, ki bi očitil, da je zapri duhovnika.

Tedaj so se vrnil biriči, ki naj bi pripeljali beneficijata. V zadregi so molčali.

— Kje imate coprnika? Zakaj ga niste prijeli?

— Tiček nam je ušel, je dejal prvi birič. — Doma je bil. Videli smo ga ob oknu, vdrli smo, pa gnezdo je bilo že prazno.

— Zapri vas bom, tepci ničvredni! se je razjezil sodnik. — Štirje ste blii, pa vam pred nosom uide!

Omejeni sodnik je bil seveda prepričan, da se je beneficijant namazal, spremenil in izgubil.

Medtem se je Lucija nekoliko odpočila. Rabelj je odnehal in tudi lisice, ki so bile stisnile kosti, so odnehale. Vrnila se ji je zopet volja do življenja. Ko je iz pripovedovanja biričev spoznala, da se je beneficijant rešil, jo

natezalnici in vsi so bili prepričani, da ne vztraja iz lastnih moči, ampak da ji pomaga njen satan. Sodnik je dolžil beneficijata.

»O, kako bi ga tril!«

— Pa naj poskusi njegova varovanka!

Uporabiti je hotel še najhujša mučenja, ki jih dovoljuje postava, toda Lucijine moči so bile pri kraju, volja strta. Njen život je bil ena sama bolečina, njeni čuti niso več delovali, samo nerazumljivo stokanje je prihajalo iz nje, ki je oznanjalo, da še živi.

Rabelj je naznanil, da ni več zmožna mučenja in da gre h koncu.

— Konec! je rekel sodnik z nekako nejevoljo, pa vendar zmogavalno in je vstal.

Za njim so vstali tudi drugi, vsi utrujeni in zaspani, zakaj obravnava je trajala noč in dan, polnih dvaindvajset ur, česar še nihče ni pomnil.

— Ta nas je pa utrudila.

Coprnico so biriči odnesli v ječo.

PRAVIČNIK NA BEGU

Mihael Lamut je bil tiste dni od razburjenja nespoben za vsako delo. Misel, da bi se dal prijati in bi se z zverinskim sodnikom pogledal iz oči v oči v sodni dvorani, ga tudi potem ni pustila, ko je dobil od gospoda

sem ter tja. Gospod se ni dal premakniti, in ker se niso dali pomiriti, jih je zopodil iz sobe in zaklenil vrata.

Polonca je šla biričem naproti. Med njimi je bil Samut. Dobregra srca in usmiljen, ne tak, kakor drugi. Ta ji je bil prišel k Miklovim povedat, da gredo po gospoda, O, kako se je ustrašila! Rekla mu je, naj gredo počasi, naj se obotavljajo, naj pridejo prej pit k Miklovim preden gredo k Novi Štifti. Miklovega očeta je v naglici prosila, naj da biričem vina, da bo že odsušila zapitek, in potem je zdrljala proti Novi Štifti.

Zdaj je bila nejevoljna, ko je videla, kako je njena skrb brezuspešna in ves trud zaman, ko gospod sam sebi noče dobro. Saj ne more Lucije več rešiti. Vsaj sebi naj pomaga. Pa vendar ga ni zapustila; še vedno je hotela, da se reši. Pod hribom je srečala biriče.

— I, kam pa greste? jih je vprašala, da bi jih zapelela v pogovor in jih zadržala.

— Ni treba, da vsako ženšče ve, kam gremo, jo je zavrnil prvi.

— Na božjo pot greste, pa vas je sram povedati, koštruni biriški! Potrebni pa ste je!

— Greš ti z božje poti? jo je vprašal Samut in stopil k njej.

— Dostikrat sem že šla in nič me ni sram, Stopila je nekoliko na stran in potegnila Samuta k sebi.

— So pa stvari samo za naju, je rekel Samut in stopil za njo. — Kar pustite naju!

— Ampak na poti morata ostati, je dejal prvi birič.

Trgovsko podjetje s tehničnim blagom na veliko in malo

TEHNO-MERCATOR

Celje, se priporoča za nakup in vas tedensko obvešča

V poslovalnici «Plastika» v Stanetovi ulici št. 13 vam nudimo poleg stalne zaloge plaščev za kolesa, mopede, motorje, osebne in tovorne avtomobile tudi pestro izbiro vseh vrst oblog za tla (podoliti, likoliti, stragulo, topli pod), eval, lesonal in plastične plošče, vse vrste cevi, skali itd.

Pravkar pa smo prejeli iz uvoza pestro izbiro zidnih tapet. Pridite in se prepričajte o completeness naših asortimentov.

KRIMINALNI ROMAN 15

»Je bilo morda videti, da bi nameraval nekaj posebnega?«

»Da, res je bilo. Toda nisem mogel uvideti, kje bi mogel narediti kakšno škodo. Saj poznate Islingtonov sistem. Dekleta opravijo vse raziskave za pisce in zgodbe, ko opravijo pisce svoje delo, pridejo spet v roke dekletom, da jih ta podrobno pregledajo in preverijo vsa dejstva. Nobena zgodba ne gre v tisk, dokler katera izmed deklet ni nad vsako besedo napravila odobrnega znaka. Celotna lastna imena primerjajo s črkovanjem in jih označijo z rdečim v dokaz, da so jih preverili v uradnem viru. Imel sem občutek, da namerava izkoristiti moč NOVIC za neko svojo zamisel, vendar sem bil prepričan, da ga bo sistem porazil.«

»Potem niste posvarili Islingtona?«

»Nisem mislil, da bi bilo to potrebno.«

»Kaj vas je obvezovalo do tega mladeniča?«

»Vedel je nekaj o mojem zasebnem življenju, za kar bi mi ne bilo ljubo, če bi se razvedelo. Grozil mi je, da bo o tem raztrgal po mestu.«

»Kaj je bilo to?«

Hallam je zardel in vpljudnostna maska je zdrsnila z njegovega obraza. »To,« je dejal mračno, »ni bistveno.«

»Bojim se, da je, gospod Hallam.«

UMOR V GROBNICI

»Dam vam svojo besedo, da ni.«

»Vi ne morete presoditi, kam ali kje se kaj ujema.«

Toda Hallam je bil trmast in preden se je odločil, da bi skoraj kaj povedal, je moral inšpektor dokazovati, kako nujno je za raziskavo, če bo vedel vsaj dejstva, s katerimi je Quimby izsiljeval Hallama.

»To ne more biti nekaj takšnega, kar bi vedelo dosti ljudi,« je razlagal. »Če bi to ljudje vedeli, bi vas ne skrbelo zaradi njegovih groženj. In prav zaradi tega bi to moglo biti vodilo k rešitvi, kdo je bil Quimby, od kod je prišel in morda celo, kaj je nameraval.«

»Kaj ne plovete s sumničeni v napačno smer?« je vprašal Hallam. Bilo je očitno, da se še vedno skuša izogniti odgovoru.

»Ona ni morilka.«

»Toda lahko bi nam dala dragocene informacije o tem, kako je Quimby zvedel, kaj se dogaja med vama. Kdo je?«

»Zal mi je, inšpektor.« Hallam je bil spet neomajen v svoji samozavesti. »V teh rečeh še vedno veljajo nekatera načela. Ne morem vam povedati njenega imena. Lahko jo vprašam, če je karkoli, kar bi vam moglo koristiti. Povedala mi bo in jaz bom sporočil vam. Toliko vam obljubim, toda nič več.«

Inšpektor je priklimal in se iznenada odločil, da prekine razgovor. »V redu,« je dejal. »To bi bilo vse. Samo še nekaj. Kje ste srečali tega Quimbyja? Kdo vam ga je predstavil?«

»Sam se mi je predstavil nekega večera v Madison Square Gardenu. Bilo je zadnji večer tekmovanja za zmagovalca v teški kategoriji.«

»Si je omislil seznanjenje po ovinkih?«

»Komaj,« je odvrnil Hallam s prisiljenim nasmeškom. »Enostavno se je predstavil in se nemudoma

lotil bistva stvari. Povedal mi je naravnost, kaj ve in kaj hoče.«

»Hvala,« inšpektor se je namenil iz sobe.

»Samo trenutek,« ga je zaustavil Hallam. »Se najin dogovor velja, četudi sem odklonil, da bi izdal damo?«

»Seveda. Obvestil vas bom, preden bom o tem s kom spregovoril. Mislim, da lahko najdem damo tudi, ne da bi mi vi pomagali. Če pa je ne bi mogel najti in bi jo potreboval, vas bom znova poprosil za njeno ime.«

Zapustila sva Hallama, ki ni kazal nikakršnega olajšanja ob inšpektorjevi pogojni obljubi, da bo varoval skrivnost. Toda že v naslednjih minutah sem skoraj pozabil Trávisa Hallama in njegovo vpljudno zadržanost. Prišla sva k Alistairu Griggsu, ki je pokazal nenavadno veliko pripravljenost za sodelovanje. Ko sva vstopila, je pisal in zato je ležal na trebuhu na svojem ležalniku. Na tleh je imel kopico papirjev. Ležal je tako, da so mu glava in roke visele čez rob ležalnika, kajti tako je lahko pisal in gledal na svoje čačke. In to so bile zares čačke: velike črke so dovoljevale samo kakšnih deset do petnajst besed na eni strani listov, ki jih je tako popisane metal po podu na stran.

Pozdravil naju je z zamahom svoje široke dlani in

ne da bi dokončal stavek, nama je zaklical »dobrodoljša« ter dvignil svoje težko telo z ležalnika.

»Če so mladeniča umorili, potem — vsaj tako mislim — vas ne bi smelo zanimati, kakšne namere je imel Quimby, temveč kakšne namere je imel njegov morilec.«

»Prav imate,« se mu je nasmehnil Schmitt. »Čisto tako. V bistvu se vedno zanimamo za namere morilca, toda če človek vidi množico umorjenih, se pri tem tudi marsičesa nauči. Zelo malo nedolžnih umorijo. Primeri se že tu in tam — pomota morda ali početje kakšnega blazneža — toda tudi takrat si zelo dobro pomagamo, če vemo odgovore na vsa vprašanja, skratka, če vemo vse, kar je mogoče vedeti o umorjenem. Blaznež umori nedolžnega zato, ker je storil ali počel nekaj takega, kar v njegovih neuravnanih možganih vzbuja videz krivičnega. V takih primerih je lahko neko povsem običajno, nenapadljivo dejanje ključ vsega primera. Podobno je z umorom po pomoti. Pomote niso enostavno naključje. Morda je žrtev podobna nekemu drugemu ali je morda v določenem trenutku na mestu, kjer bi moral biti nekdo drug. Mnogo stvari je mogoče zasnovati na početju umorjenega in če je bil naš mrlič izsiljevalec, je povsem verjeten zaključek, da ni bilo tako noro, če ga je kdo odstranil in verjetnost pomote je zelo majhna.«

Hallam se je po sili nasmehnil. »Mislite, da sem ga ubil, ker me je izsiljeval?«

»To je eden izmed najboljših motivov. Kolikor manj vem o tem izsiljevanju, toliko bolj verjamem vanj.«

Hallam je priklimal. Videti je bilo, kako nesmiselno je, če bi se izmikal, kajti očitno je v mislih pretehtal upravičenost inšpektorjevih sklepanj. »Da,« je dejal. »Svidel sem, kaj mislite. V resnici, če se ravnamo po sodobnih načelih, ni moja skrivnost posebej sramotna.

LJUBEZEN, POLITIKA IN VOHUNSTVO

Ko sta oba ležala nepremično, je Helga slišala klince: — Stoj! Stoj! In zopet strele.

Potem so se trije obrazi sklonili nadnjo; spoznala je vojake.

Jurij je vse bolj krvavel iz ust. Vojaki so se posnetovali in ga odnesli.

— Jurij! Jurij! je klicala za njimi.

Vojaki so jo prenesli v stražarnico, kjer je Jurij ležal na tleh. Slekli so ga in ga previli, vendar je kri nezadržno udarjala skozi obvezo.

Ko so ga prinesli mimo nje, se je smehljaj. — Oprostite, Lenočka, je rekel. — Bodi srečna.

To je bilo zadnjikrat, da je slišala njegov glas in videla njegov nasmešek.

Vojaki so Helgo premestili v drugo sobo. Pričela je kričati: — Ustrelite me!

— To bi ti bilo všeč. Kdo bi potem povedal, kdo si, kako se pišeš in kaj si iskala tu?

Molčala je. Bilo jo je strah. — Jurij! je zaklicala. — Jurij!

— Prinesite ga vendar, da bo tiho! je rekel eden od vojakov.

Dva vojaka sta odšla in se takoj zopet vrnila. — Ni mogoče, tovariš poročnik, je mrtev.

Kasneje so Helgo prepeljali v Baku, kjer je zdravnik pregledal njeno rano in jo previl. Potem so prišli trije možje v civilu. Zaslisevali so jo in jo obdolžili, da je špijorka. Helga je teden dni molčala. Kaj naj bi naredili z njo, ki bo skoraj rodila? Tako vsaj ne bo obremenila Andreja.

Nekega dne je prišel v spremstvu dveh stražarjev Andrej.

Helga je planila v jok, kajti bil je zelo spremenjen, neobrit in upadlih lic. — Lenočka, je rekel, — nič se ne boj. Vse bomo pojasnili.

Stražarja sta Andreja zopet odpeljala, Helga pa je zasliseval raziskovalni sodnik Bowermann.

— 16. septembra ste hoteli z dvema nemškima inženir-

jema in nekim tretjim perzijsko mejo.

— Ne, je rekla, — bila sem na lovu.

— V vašem stanju vam ni mogoče na lov! Stiri kasneje je prišel iz Moskve vaš mož in vam je sledil s svojim voznikom. Tudi on hotel čez mejo.

— Ni res. Moj mož je polnoma nedolžen.

— To bomo videli. Na z besedo! Za koga ste delali za Američane, kajne?

— Bili smo na lovu, ko stražarji pričeli streljati nas.

izletnik
SODOBNA UREDITEV
NIZKE CENE

HOTEL CELEIA
ZA DOMACINE, IZLETNIKE, POSAMEZNIKE
SKUPINE
HOTEL CELEIA
ob glavni cesti

— Od kdaj hodijo nemški raketni inženirji na lov meji?

— Vem, da je to prepovedano...

— Tako. In kdo je bil vaš mož?

— Moj prijatelj iz Leningrada.

— Njegovo ime?

— Sokolenko.

Bowermann ji je pokazal pismo, ki ga je pisala Andreju: »Ljubi Andrej, moram ti povedati, da sem se izneverila z Jurijem.«

— Je bil to on?

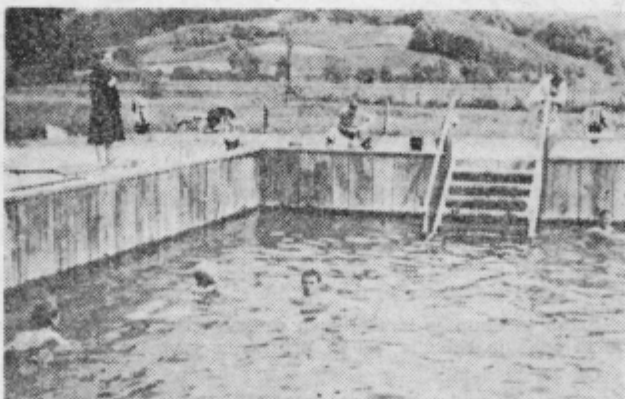
— Da. Jurij Sokolenko.

— In z njim ste hoteli čez mejo?

— Ne. Kasneje sem hodila z njim v Ukrajino.

Kljub protestom občanov v Sempetru in okolici je ZTP Maribor uknilo tovorno postajo v Sempetru. Tako sta ostali le dve tovorni postaji v tem delu Savinjske: v Zalcu in na Polzeli. Posnetek prikazuje nakladanje obravnalnikov za seno, proizvodov šempetrskega Agroservisa, zadnjega transporta na tovorni postaji v Sempetru. (Foto: Vyb'hal)

O atomskih toplicah v Harinih Zlakah pri Podčetrčku je bilo prelito že mnogo tiskarskega črnila. Medtem ko se znanstveniki ubadajo z analizami o vrednosti toplic, prvi kopalci pridno namakajo svoja razbolela telesa. Lani zgrajen most čez Sotlo je voda odnesla, zdaj grade cesto do toplic s te strani. Potrebno bo urediti še sanitarije. (Foto: Sever)

S sredstvi, ki so jih v glavnem prispevali občani Kozjanskega, grade v Kozjem nov gasilski dom. Leto ga bodo dogradili do strehe, prihodnje leto pa napredujejo pri gradnji nove šole je to druga največja akcija marljivih prebivalcev tega področja. Posnetek prikazuje delavca pri gradnji in pa del prostorov nove šole. (Foto: J. Sever)